

சுவைத்தரன்

மலர் - 19 இதழ் - 36 வைகாசி, ஆனி - 2011

பான் கீ மூன் சேர்....
மார்க்கெட்டிலை இருக்கிற
பூசணிக்காய் எல்லாத்தையும்
வாங்கிட்டிங்களே
என்ன காரணம்?

முழுப் பூசணிக்காயை
சேர்த்தலை
புதைக்கிறவங்க இங்கதான்
இருக்கிறாங்க...
அதனால் தான் முழுக்க
வாங்கிட்டீன்.



கீழ் கீழ் கீழ்
வண்பத்ச்சீதர்
நலகர்நலகர்
ஆர்ப்பாக்கீழ்



ஐ.நா அறிக்கை

விசேட பிரதி
ரூபா. 200/=

கண்பத்சீ சீதர்

சுவைத்தரன் இரண்டாம் நலகர்சுவை ஏடு





விநாயகர் சோதிட நிலையம்



ஆரம்பம்: 19. 10. 1975

**வவுனியா நகரில் சிறந்த சோதிட நிலையமாக விளங்கிக்
கொண்டு இருக்கும் எமது நிலையம் அருள்மொழி
அரசு கிருபானந்த வாரியின் ஆசி பெற்றது.**

அன்பர்கள், ஆற்றவாளர்கள் கீழே குறிப்பாய் 1. திவங்கலில் அங்குடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

நிலைமத்த காரியம், நூலி கட்டுதல், பார்வை பார்த்தல்

வவுனியா, செவ்வாய், ஞாயிறு காலை 9.00மணிமுதல் 1.00 மணி வரை பார்க்கப்படும். பார்க்க வருபவர்கள் ஐந்து செவ்வாய்க்கு குறையாமல் கொண்டு வரவும். கந்திரம் உட்குயற்றி, பூக்கள் கொண்டு வரலாம். விசேட கண்ணாடிகள் மூலம் கைகளை நாடி சோதிடம் பார்க்கப்படும். பெயரை மூல்கட்டிய பழிவு செய்வதும் உள்நாடு வெளிநாடு குறிப்புகள் எழுதிக் கொடுக்கப்படும். முழுப்பணமும் கட்டவேண்டும். திங்கள் புதன் வியாழன் ஆகிய நாட்களில் காலை 9.00 மணிமுதல் 1.00மணி வரை தினமணி பொருத்த குறிப்புகள் பார்க்கப்படும். பெயர்மையி சிவாஜாசை, சனிக்கிழமை ஆகிய விழாக்கள் நடைபெறும் காலங்களில் வெளிவேலைகள் எதுவும் பார்க்கப்படமாட்டாது. சாதகம் எழுத வருபவர்களுக்கு நிரூபணம் பொருத்தம் பார்க்கும் ஒரு சாதகமும் கிடைக்காமல் ஒரு சாதகமும் கொடுக்கப்படும். நோயாளிகளுக்கு விசேட பிரார்த்தனை உண்டு. பழைய சாதகங்கள் புதுப்பித்துக் கொடுக்கப்படும் கிருஷ்ண மூர்த்தி பந்தரி மூலையில் சாதகங்களுக்கு விசேட முறையில் மலன் சொல்லப்படும். மக்களின் நலன் கருதி எமது காரியாலயங்களில் கிடைக்க உறுவியாளர்களுக்கும் உள்ளனர். பிறம்மின்ற குழாய்; ஆணி, பெண் இருபாலார்களுக்கும் கண்கள் மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட அழிவின் பெயர்கள் உள்ளன. ஆழ்கிணை நிபானம் யோகாசனம் பயிற்சிகள் பயில விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும். மாணவர்களுக்கு கிடைக்க யோகாசனப்பயிற்சி வழங்கப்படும்.

**எமது நிலையத்தால் ஒவ்வொரு நவராத்திரி விழையதகர் அன்று ஏது
தொடக்கம்மீண்டும். மூலம் டிபே பதியவும்
மக்களின் சேவையே மகேசன் சேவை**



விநாயகர் உதி சித்தி விநாயகர் சுவாமி
கணபதி சித்தர்
கந்தசாமி கந்தர்கள்
உள்ளார் விநாயகர் குரு கருநிதி தேசகீர்த்தி
உயிர் தீவங்கலாநாதான தீதிவான்
வவுனியா.

சுருதி



சுருதி மாமனிதருக்கு மலர் அஞ்சலி



சுருதிமலர் சிறப்பை வளர்த்த சிறித்திரன் சி.சிவசூரணந்தரம் அவர்களின் பிறந்த தினம் (09.09.2010) அன்று நினைவு கூறப்பட்டது. (அனைத்து நினைவு கூருகோம்)

இடவின் கதை சொல்வதற்குக் கதை உட்காத்தின் கதை சொல்வதே உயர்ந்த கலை, என கடந்த 50 ஆண்டு காலமாக கார்ட்டூனிஸ்டாகவும் வாழ்ந்து வாசகர் நெஞ்சங்களில் இடம் பிடித்துக் கொண்ட சிறுசுவையாளர் சிறித்திரன் சுருதி.

தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் கலை பாறம்பரியம், கணசாரம், ஒற்றுமை என்பன நூர்நூற்போன நிலையில் தமிழர் ஒவ்வொரு திசையாகச் சென்றால் வாழ்வில்லை என்பதைத் தனது கார்ட்டூனிஸ் வகையாலே கீறிக் காட்டி தமிழ் மக்களை சிந்திக்கச் செய்த வாகும்கள் சுவர்.

ஆரம்பகாலத் தனது படிப்பினை கட்டிடக் கலைஞராகத்

தொடங்கிய சுவர் பின்பு சமூக, கலை, கலைக்கிய ஈடுபாட்டினால் கார்ட்டூனிஸ்டாக மாறினார்.

சிறித்திரனின் பிறப்பையொட்டி ஆங்கில நாளேடுகளான "பிளிடென்", "கொஞ்சர்" ஆகிய ஏடுகளில் கார்ட்டூனிஸ்டாக விளங்கிய சிறந்த தமிழ் மகன், சிறித்திரனின் சுருதிப் போராட்டத்தால் கவரப்பட்டு நேதாஜி சுபாஸ் சந்திர போஸ் போன்றவர்களின் ஓவியங்களையும் வரைந்து போஸ் மறைந்த போது அஞ்சலிக்காக மக்கள் வெள்ளம் கொண்டு சென்ற நேதாஜியின் படம் சிறித்திரன் சுருதினால் வரையப்பட்டது.

சிறித்திரன் சுருதி ஆங்கிலத்தில் எவ்வாறு புனைமலிக்கவிரோ அவ்வாறு தமிழ் மொழியைக் கார்ட்டூனிஸ் கையாளுவதில் மிகுந்த தேர்ச்சிக்கவர். சுருதிமலர், குழுமம், கல்கண்டு, கல்வி ஆனந்தவிகடன் போன்ற தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவரும் ஏடுகளைத் தடை செய்வதால் இங்கு சஞ்சிகைத் துறை விருத்தியடையாது எனக் கூறிய அவர் சிறித்திரன் என்ற தனது சிறப்பு ஏட்டினை ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் விரும்பி வாசிக்கும் அடியுதான நடந்தக் காட்டினார்.

திறமை இருந்தால் எச்சஞ்சிகையையும் மக்கள் விரும்பியே படிப்பர். தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளைத் தடை செய்வதால் இங்கு சஞ்சிகைத் துறை விருத்தியடையாது எனக் கூறிய அவர் சிறித்திரன் என்ற தனது சிறப்பு ஏட்டினை ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் விரும்பி வாசிக்கும் அடியுதான நடந்தக் காட்டினார்.

சுருதிமலர் தமிழ்ச் சஞ்சிகை, வரலாற்றில் பெரிய சஞ்சிகை கிதவே, 35 வருடங்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்த கிதவர் சஞ்சிகை முன்னோற்று இருபது கிதவர்

கலை வெளியீட்டுச் சாதனை படைத்து தமிழ் நாட்டின் பிரபலமான பத்திரிகையாளர் மலர்மலர், சிறித்திரன் ஆளுவதைத் தடுத்த விஜயம் செய்த தனது கிதமான கிதபம் பேசுகிறது சஞ்சிகையில், சிறித்திரன் சஞ்சிகையில் வெளி வந்த பல்வேறு விடயங்களை விதந்து எழுதினார்.

சுவரால் மதும என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்ட கேள்வி, பதில்கள் சிறித்திரன் என்ற சிறப்பு சஞ்சிகையில் 35 வருட காலம் வெளிவந்தன. மதும என்ற தலைப்பின் கீழ் அவர் கொடுத்த சில கேள்வி பதில்கள் என்றும் மலர்மலர் சிறித்திரன் துண்டுபிடிக்க, ஆங்கிலத்தில் அங்கதமாகச் சிறித்திரன் ஓஸ்கார் வைல்ட் (Oscar Wild) போன்ற எழுத்தாளர்களின் வல்லமைக்கு அதுபாடு கிணையாளது.

1950ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் இருந்து சிறித்திரன் சுருதிமலர் தினகரனிலும் வீரகேசரியிலும் கீறி வெளிவந்த சுவாரிசுதம்பர் என்ற கார்ட்டூனிஸ் கலாசாரத்திலும் அரங்கேற்றம் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் ஏராளமானவை. அந்த கார்ட்டூனிஸ்களே கின்று தேசிய வாத்தகிற்று வித்தாக அமைந்தன. கிளந்தாத்தா, மைனர்மச்சான், ஸ்ரீமான் செல்லைக்கனி, பிஸ்டர் டி. பிளிடர் டாமோடிசன் ஆகிய பகுதிகள் தமிழ் கார்ட்டூனிஸ் உகை என்றுமே மறக்க முடியாத கருத்துக்களால் நிரம்பி வழிபவை, என்றுமே அழியாத கலைஞன் சி.சிவசூரணந்தரம் தந்த கலைவந்திரன் தனது அஞ்சலியை மீண்டும் செலுத்துகின்றது.



நகை ஆரம் சுவைத்திருளுககு புறம் ஆரம் சூட்டியது வீரகேசரி.

சுவைத்தீரள்

(நகைச்சுவை மாத இதழ்)

நகைவாரம் சுவைத்தீரள் சூட்டியதைக் கும் புகழ் ஆரம் சூட்டியது வீரகேசரி. சுவைத்தீரள் சூட்டியதை பற்றி வீரகேசரி பத்திரிகையின் கி.ந. வி.என். நகைமணி புகழ்க்கள் கருதிய விவரத்தை வகை வீரகேசரி காணலாம்.

கப்பசி மாத இதழ் தீபாவளி மலராக வெளிவந்திருக்கிறது. பெரிய அளவு விசேட பிரதி என்று போட்டுத் தான் விசை குறித்திருக்கின் றார்கள். நகைச்சுவைக்காகவே தலியான ஒரு பத்திரிகைவெளியிடுவது பாராட்டத் தக்கது. அட்டைப்படத்தில் நகைச் சுவைத் துணுக்கை படத்துடன் வெளியிடுவது பெரும் சுவாசையத் தைத் தருவது. முன்னர் ஆனந்த விசுடனிலும் கண்ணன் என்ற சிறுவர் பத்திரிகையிலும் இவ்வாறான அட்டைப் படங்களை வெளியிட்டு வந்தார்கள். இவர்கையின் நீண்டநாட்களாக வாசகர்களை சிரிக்கப் பண்ணி கொண்டிருந்த 'சிரித்திரன்' சஞ்சிகை அதன் அடியொற்றி வந்து கொண்டிருப் பவை தான் சுவைத்தீரள்.

கீந்த இதழிலேயே வெளிவந்துள்ள சிரிப்பில் சுருக்கும் கிராசியனம் என்றும் கட்டுரை மனிதவாழ்வுக்கு சிரிப்பு எந்தனை அவசியம் என்பதைச் சுருக்கமாகவும் எளிதில் மனதில் பதியும் வண்ணமும்

சொல்லியுள்ளது. இந்தப் பத்திரிகையை நான் அவதானித்துப் படிக்கவில்லை ஒரு விஷயம் தெளிவாகியது இதில் உள்ள நகைச் சுவைத்துணுக்குகளைத் தவிர்த்து விட்டுப் பார்த்தால் ஒரு தரமான பத்திரிகைக்கருவிய பலவிதமான அம்சங்கள் கிடம் பெற்றிருப்பது தான் அது.

'செம்மொழி மாநாடும் தமிழ்மொழி நிலையம் என்ற ஆசிரியர் தலையங்கத்திலிருந்து ஈர்க்கும் வைத்து மொழி வளர்த்த கின்னொரு கிணம் பிரான்சியர் எனவும் உமகில் அழியும் மொழிகளில் 18வது கிடத்தில் தமிழ்மொழி கிருக்கின்றது போன்ற விபரங்களைத் தெயிந்து கொள்கிறோம். செம்மொழி மாநாட்டில் வைமுத்து சுமர்ப்பித்த கவிதைபுகழ் பாடுவதாகவே அமைந்திருந்தது என்றும் ஒரு குட்டும் வைத்தார் ஆசிரியர்.

நாட்டுக்கருடன் பதிகைகள் சிந்தனைக்கும் சிரிப்புக்கும் விருந்தாய் அமைகின்றன. பேரழிவுக்கு முன் கியற்கை உற்பாதங்கள் தோன்றும்



என்றும் ஆனையிறவு போரினால் அழிக்கப்படுவதற்கு சில காலத்திற்கு முன்பு அங்கு நெருப்புமழை பெய்ததாக ஒரு பதில் தரப்பட்டிருக்கிறது. கிப்போது பத்துத் தலைநாகம் ஒன்றை மக்கள் கண்டதாக ஒரு செய்தி வந்திருக்கின்றது. மேற்படி பதிலைப்படித்ததும், இதனால் என்ன நேருமோ என்று என்ற அச்சம் தோன்றுகின்றது.

கிணக்கலைவரம் பற்றி கேள்விக்குப் பதில்: அரணங்கம் பொறுப்பெடுத்தால் கிணக்கலைவரம் ஏற்படாது. அந்தப்பொறுப்பில் கிருந்து நீங்களால் உடன் ஏற்படும்.

மாக்கிரட்செல்லைத்துறையில் செய்வதறியாறடி சிறுகதை பெரியாரும் பாரதியும் விண்ணிலிருந்து மலேசியாவுக்கு விஜயம் செய்வதாக கிரசித்து படிக்கத்தக்க ஒரு அற்புதமான கற்பனை. தமிழை விட்டுவிடும் போதும் தமிழர் வாழ்க்கை சுவாரஸ்யமாக அமைக்குத்தக்காட்டுகிறார் ஆசிரியர். மகிமுந்ல, கடம்பிதழ், பனிக்கூழ் வெண்குட்டு ஆகிய அழகிய நனித்த தமிழ்மொழிகள் நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு கிணக்கலையில் காணக்கிடக்கின்றன.

மாக்கிரட்செல்லைத்துறை பல நடைச்சுவைத் துணுக்குகளையும் கிவ்வியத்தில் தந்துள்ளார். 'கலைஞர் அறிமுகம்' என்ற பகுதியில் சிந்தனைச் சிமாட்டி மாக்கிரட்செல்லைத்துறை என்ற சிறுகட்டுரை வெளிவந்துள்ளது. இவர் 'சுவைத்திரள்' வெளிவர பெரும் உதவி செய்து வருகின்றார் என்ற தகவலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ராஜகவிராஜரிசை, அதிசயன்

நேரகண்டுள்ளார். கிணக்கிப் பத்திரிகைகளில் வெளிவருவது போன்ற ஒரு களத்தியான பிடி.

கிணக்கியத்தில் சிரத்திரன் காலம் என்றொரு தொட்கட்டுரையை திக்கவயல் எழுதிவருகிறார். படிக்க சுவையாக உள்ளது. எதிர்பாசத்தில் புத்தகமாக வெளிக்கொணர வேண்டும். சிரத்திரனில் பிரம்மதூணி என்ற பெயரில் அன்டன் பாசைங்கமே ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதிவந்தார். மதுடி என்ற பகுதியை ஆரம்பிக்க கரணமாக கிருந்துவரும் அவரே என்ற தகவல் அதில் உள்ளது.

கிணக்கிய நிகழ்வுகள் என்ற பெயரில் மாஸ்டர் சிவலிங்கம் தன் சுயசரிதையை எழுதி வருகின்றார். செங்கை ஆழியானின் பிரசித்தி பெற்ற ஆச்சி பயணம் போகிறான், என்னும் தொடரும் மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகின்றன.

வாசித்து மகிழ் கவிதைகள் உட்பட நிறைய விஷயங்களிருக்கின்றன. கவலையை மறந்து சிரிக்கச் செய்யும் கிந்த கிதழை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்க வேண்டும்.

பக்தகேடி



ஒரு படம் பிரேமம் பண்ணுற கடை ஒண்ணுக்கு போயிருந்தேன் அங்கே முஸ்லீம், கிறிஸ்தவர் கிருவரும் முதலாளியாக இருக்கிறாங்க... ஆனால் விற்கிற படங்களோ விநாயகர், லஷ்மி, முருகன், சரஸ்வதி, சிவன், பார்வதி, கிந்தியாதி... மதம் வேறு! பிழைப்பு வேறு இதற்கு வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்!

நெய்யலகை

மீட்டெடுக்கலாம்
யற்றிட்டுக் கொள்ளலாம்
நூலின் எதைக்கொள்ளி
வாங்குகிறீர்கள்

- அன்பர் -

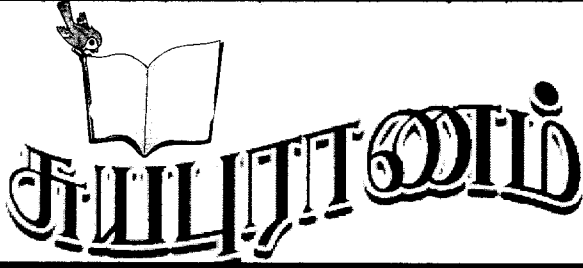
வாழும்பிறகு தவிர்ப்போம்

வாழும்பிறகு தவிர்ப்போம்
செல்லாமைப்பின் உள்பொருள்...
என்றுமே இல்லை
பிறகு தவிர்ப்போம் நூலும்
நூலின் உள்பொருள்

- குதிரி -



நீ வளர்த்த பிள்ளை காதலனைடை ஒடிட்டுது? ஏன் கவலை? உகை நியதி... நான் அதைச் சொல்லல்லையே... 10 ஆயிரம் கொடுத்து வாங்கின அல்செசன் நூயும் அவளோட கூட ஒடிட்டுது



**சுவைத்திரள் - 1993ம் ஆண்டில்
இருந்து வெளிவரும் நகைச்சுவை
இதழ் (உலகச் சஞ்சிகை) அச்சுடிக்கப்
படும் பிரதிகள் ஆயிரம்**

**சுவைத்திரள் செய்திப் பத்திரிகையாக 1993ம் ஆண்டில்
பதிவு செய்யப்பட்டது.**

✧ **தபால் விலாசம் :** இல.15, வெயிலி வீதி, மட்டக்களப்பு.

✧ **தொ. பே. இ :** 0770265351

✧ **ஆசிரியர் :** இலக்கியச் சுடர், திக்கவயல்.சி.தர்மகுலசிங்கம்

✧ **ஓவியர்கள் :** S.D.சாமி, வத்தளை, R.ராமச்சந்திரன், ஹட்டன், ஸ்ரீ கமலச்சந்திரன், மட்டக்களப்பு.
மாக்ரட் செல்லத்துரை, மலேசியா.

✧ **இலட்சியம் :** துன்பப்படுவோர்களை மகிழ்ச்சி அடையச் செய்தல்.

✧ **சந்தா :** ஏற்கப்படும். ஆண்டு சந்தா ரூ.1000/- (2 சிறப்பிதழ்களுக்கும்)

✧ **கணினி வடிவமைப்பு :** A.ஜெயலக்ஷ்மி

✧ **அச்சுப் பதிப்பு :** வணசிங்கா பிரிண்டர்ஸ், இல.126/1, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு, ஸ்ரீலங்கா.

இந்த இதழில் மக்களை மகிழ்விக்க எழுதாவோர்

கண்ணியா அலி அக்பர், கவிஞர் கா.சிவலிங்கம், சொங்கை ஆழியான், திக்கவயல் தர்ம, பாலா சங்குப்பிள்ளை, மாஸ்டர் சிவலிங்கம், மார்க்கிரட் செல்லத்துரை (மலேசியா), ஏறாவூர் தாலூர், யோகா சிகிச்சை நிபுணர் செல்லையா, துரையப்பா, கா.தவபாலன், நா.பார்த்தீபன், அருணா தர்மலிங்கம் ஆகியோர்

வாசகர்களே சுவைத்திரளுக்குச் சந்தா அனுப்புபவர்கள் பின்வரும் வங்கிக் கணக்கிற்கு அனுப்பி வைக்கும் படி கேட்கப்படுகின்றனர். வியரம் :- கே.எஸ். தர்மகுலசிங்கம், கணக்கு இல. 1105001793, வர்த்தகவங்கி (கொமர்ஷல் வங்கி), மட்டக்களப்பு.

வெளிநாட்டில் இருந்து எமக்குச் சந்தா அனுப்பத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் நேயர்களே.... நீங்கள் வாழும் நாட்டின் நாயணம் இலங்கை ரூபாவின் பணப் பெறுமதி எது நாலாயிரத்துக்குச் சமமானதோ அதுவே சுவைத்திரளின் 12 இதழ்களுக்கான சந்தார்ப்பணமாகும். அதை அனுப்பி வைவுங்கள். பிறந்த இடச் சிரிப்பை புகுந்த இடத்தில் சிரிக்க இதுவே சரியான வழி முறையாகும்.

சுவைத்திரள் பின்வரும் நாடுகளில் கிடைக்கும் இடங்கள் :

Germany P.Pasupathirajah, Hecking Hauzer STR 129, 42289, wuppertag, Germany.	Canada Marie miranda 75, Aramman drive Scarborough M.I.T 2P7 Canada	Newzealand T.Rajenthiran Ourr Pillayar Trader No.535, Sandringham Auckcand Newzealand	Australia S.Srisantharajah, 1, Petra court, Epping victorio, 3076, Australia.	Malaysia Margaret Selladurai No.40, Jalan 3A Taman Hiew piaw 43500 Semenyih Selangor Darul Ehsaw Malaysia.
--	---	--	--	--

வள்ளியூர் கட்டணங்கள்

அட்டையின் பின் பக்கங்கள் முழு அளவு	3000.00
அரைப்பக்கம் உள் அட்டை	1500.00
முழுப்பக்கம் உள் அட்டை	2000.00
உட்பக்கங்கள் ஒரு பக்கம்	1000.00

சுவைத்திரளில் வெளிவரும் விடயங்கட்கு ஆசிரியரே முழுப்பொறுப்பு. அவதானமாக எழுதுவது எழுத்தாளர் பொறுப்பு.

லயஞான காண்டம்



ஹாவூர் தாஹீர் (எமது ஸ்டார் கவிஞர்) இந்தக் இசுழல் எழுதும் எமது மாபெரும் எழுத்துலகச் சீறர்கள்



கவிஞர் தாஹீர் கவிதை உலகிவ் பேசும்படி வளர்ந்து விட்டார்.

ஈழத்தின் பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் எழுதிவரும் இவர் தமிழுலகில் பேசப்படும் மாபெரும் கவிஞராக தலைநிமிர்ந்து வருகிறார். இவர் பெரும் கவிஞராக வரும் வாய்ப்பு மிக அதிகம். இவ்வாறு கவைத்திரள் சஞ்சிகை இந்த இதழில் இவரின் பேசும் கிளி என்ற கவிதை வெளியாகியுள்ளது.

மார்க்கிரட் செல்லத்துரை



தமிழுலகில் ஓர் உலகக் கார்ட்டூனிஸ்ட்டாக வளர்ந்து வரும் மார்க்கிரட் செல்லத்துரையை அறியாதவர் எவரும் இல்லை. அவரால் கீறப்பட்ட பல்வேறு கார்ட்டூன்களும் இந்த இதழை அலங்கரிக்கின்றன. அவருக்கு வாழ்த்துக்களைச் சுவைத்திரள் தெரிவிக்கின்றது.



கா.தவபாலன்

சிறந்த சிரிகதை களை எழுதிக்கு விக்கும் கா.தவபாலன் வளரும் சிறந்த இலக்கியவாதி கன்னெறுவைக் விவசாய அதிகாரியாகப்

பணியாற்றும் இவர் யோசித்துப் பார்த்தால் ஓர் இலக்கிய அதிகாரி இவரின் சிரிகதை இந்த இதழில் இடம்பெறுகிறது.

K.ராமச்சந்திரன் (ஓவியர்)



வயதோ அறுபது முக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் கார்ட்டூன்களை இந்த இதழில் அதிகமாகக் கீறியுள்ளவர் ஓவியர் ராமச்சந்திரன் இவர் ஹட்டஸில் வாழ்பவர். ஓவிய உலகில்

தமிழ் இதயங்களில் வாழ்பவர். இந்தப் புதுமையான ஓவியரின் பல்வேறு கார்ட்டூன்கள் இந்த இதழை அலங்கரிக்கின்றன. ஓவியர் ராமச்சந்திரனுக்கு கவைத்திரள் தனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றது.

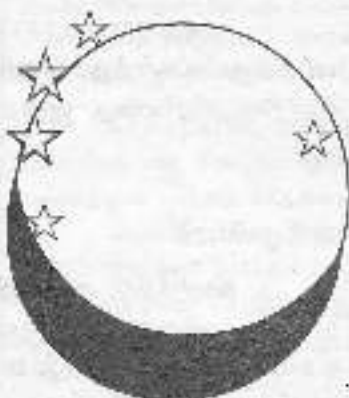
காவிய மாமணி அகனங்கள்



தமிழறிஞர் அகனங்களை அறியாதார் யாரு மில்லை. எழுத்திலும், பேச்சிலும் வல்லமை மிக்க இவரின் கட்டுரை

ஒன்று இந்த இதழில் இடம்பெற்றது கண்டோம், சென்றோம், வெற்றிகொண்டோம் என்ற இந்த பிரயாணக் கட்டுரை மிகவும் சுவாரஸ்யமானது. கவைத்திரன் ஆசிரியரை ஆபத்தில் ஓடி வந்து காப்பாற்றும் பெருந்தகை இவர். இந்த இதழில் மாத்திரம் அன்றி எந்த இதழிலும் கவைத்திரனில் எழுத வருக என இவரைச் கவைத்திரன் அழைக்கின்றது.

நா.பார்த்தீபன்



வளர்ந்து வரும் வித்தியாசமான எழுத்தாளர் நா.பார்த்தீபன் இவரின் எழுத்தாளர் புனைபடத்தைப் பாழ்பட்டுப் போன வெள்ளம் வீட்டுக்குள் புகுந்து இழுத்துச் சென்றுவிட்டது.

அதனால் அவரின் முகத்தை உங்கள் முன் காட்ட முடியவில்லை. வவுனியாக்கல்லூரியில் முத்த விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றும் அன்னார் வித்தியாசமான சிந்தனைகள் கொண்டவர். அவரால் எழுதப்பட்ட பிரம்மாவா... என்ற கதை சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. தமிழ் எழுத்துலகில் புதுமை புகுத்தி எழுதும் பார்த்தீபனைக் கண்ணா வா என அழைத்துச் கவைத்திரன் வரவேற்கிறது.

ஷெல்லிதாசன்



கவைத்திரனிற்குப் புதுமை யான கருத்துக்களால் ஷெல்லிதாசன் திருகோணமலை பாலையூற்றைச் சேர்ந்தவர். பாலையூற்றில் வாழ்ந்தாலும் அன்னாரின்

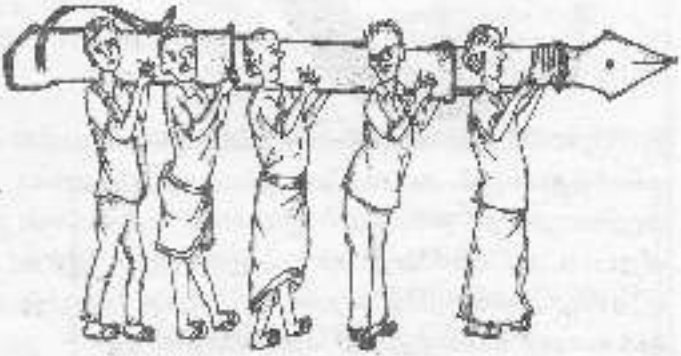
கவிதைகள் சோவை ஊற்று. அவரின் கவிதைகளும் இந்த இதழை அவங்கரிக்கின்றன.

புகழ்பூக்க அலிஅக்பர்



கிண்ணியா என்றால் உடைன் ஞாபகம் வருவது கிண்ணியா எம். எம். அலி அக்பரையே கிண்கிணிச் சிபிப்பால் வாசகர்களின் முதுகு வலிக்கும் பகிடி களை விரும்பும் இவர் சிபிப்புமேடையின்

சொந்தக்காரர். முன்னாள் அதிபர் கிண்ணியா எம்.எம்.அலிஅக்பரேவருக... முன்னாள் அக்பர் போன்றவரே வருக எனச் கவைத்திரன் வரவேற்கிறது.



ராஜகவி ராஜாநிஸ்



வா... வா...
ராஜகவி ராஜாநிஸே
உங்கள் வருகை
நல் வரவாகுக.
அவன் + அவன் +
கண்ணீர் என்ற

கதையை இந்த இதழில் இவர் எழுதியுள்ளார். நல்ல கதை ஒன்றைச் சிருஷ்டி செய்த உங்கள் கதைக்கு சுவைத்திரள் தனது பாராட்டுதல் களைத் தெரிவிக்கின்றது. மார்க்கிரட் செல்லத்துரை எழுதிய ஓவியங்கள் இவரின் கதையை அழகுபடுத்துகின்றன.

**கணபதிர் சித்திர வருக
கலை வெள்ளம் தர வருக**



நகைச்சுவை எழுத்
துகளிலும், சோதிட
புலமையிலும்
புலமைமிகு கண
பதிர் சித்திரகலைத்
திரளில் இணைந்து
கொள் கிறார்.
வவுனியாக் குடியி
ருப்பில் கந்த சாமிக்
குருக்கள் என்றால்
தெரியாதார்

யாருமில்லை. அவரே கணபதிர் சித்திர. புதிதாக எம்முடன் இணைந்த புலமை ஒளியே கலைத்திரள் உங்களை வருக..... வருக என வரவேற்கின்றது.

தேயிலை தொழிற்சாலை
தேகம் வெளிந்து
சிவர சூனா சிவடத் தொழிற்சாலைவாய்

தேயிலை தொழிற்சாலை
தேகம் வெளிந்து
சிவர சூனா சிவடத் தொழிற்சாலைவாய்

பூமி துறையும் வெறுவை சிறந்து
புணர் படித்திவிட்டது எங்கை
திலத்தின் வெடிப்பு

யாருமே தனித்திரும்பத்தின்வரை
உறுவத்தின்.....
உடலும் உள்வாயாய்

தேச தலை எழுந்து
திரும்ப சிவனாக் கட்டது
வெவிய வெள்ளம்

முகவர்களில் முகம்
முகவரியில் அறறும்
வெயர் மட்டும் நீர்க்கதிப்பானை

இடமுல் சிவ நாள் வரண்டயில்
வண்டியும் இத்தனை ஓடத்தின்
வடிபும் வெள்ளத்தின்

யுறிய விட வெள்ளம்வென்ற
நீரணைத்துக் கொண்டு முக்கிரது
நிலத்தின் திரைகலவுகள்

விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்குள்
விசித்திர நோய்
கணனிக்குள் வைரம்

தேச சக்திகளால்
தேயிலைத் தேட்டங்கள் எல்லாம்
“தேசக்தியாய்” நோய்நு போனது

புது வடிவம்.....
கிப்போது நீர் சிட்லடக்கடி
“காக்களர் சிட்லட”

வறுமை நிவாரணம் கொடுத்து
வளர்க்கப் படிசின்றது
வறுமை நிவாரண சிட்லட

கித்திரத்து பார்ப்பதுபோ
சினர்ஜியாய் சிசிக்கிது நட்சத்திரங்கள்
மங்கலின் பார்ப்பை

தேசம் காற்றில் பறக்கிறது
தேசக் கிசைந்து கருவாடி கிடக்கிறது
“யாடாட்டக் கொடி”

மாத்திரை சிவருந்து
தமிழ் நோய்வாய்ப் பட்டது
“தமிழில் மாத்திரை”

வறும் உற்துறவா விரும்பாத
நீரூக் கவத்துல்
காடி அற்றம்

**வைகக்கை
கவிதைகள்**

றத்தோட்டை - சத்திரசேகரன்

மனத்திரை



இலங்கையில் பிறந்தவர்கள் யாவரும், இந்தியாவுக்கு ஒருமுறை விஜயம் செய்து அங்கு உள்ள சட்டம் பற்றி அறிதல் வேண்டும். இலங்கையில் எவ்வாறு சட்டங்கள் உள்ளன என்பது பற்றியும் அங்கு உள்ள சட்டங்கள் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன என்பது பற்றியும் துணுகி ஆராய்தல் வேண்டும்!

இலங்கையிலும் சரி இந்தியாவிலும் சரி பணத்தால் சட்டத்தை மீறலாம். இந்தியாவில் இதன் தாக்கம் அதிகம். அதிக குற்றங்கள் செய்வதை அவதூறிக் தான் அவளை நீண்ட கயிறுமீல் மேயவிடும் தடைமுறையாகும். அதன் பின்பு அவன் பெரும் தவறில் மாட்டினால், மாட்டித்து தான் வாழ்க்கையைத் தொலைந்தது மாதிரித் தான்.

காந்திஜியைச் சட்டவன் கோட்டே. 18 வருட சிறையின் பின்பு அவன் வெளியேறி விட்டான் சிறையில் இருந்து!

ஆனால் ராஜீவ் காந்தி கொலை வழக்கில் நேரடியாகக் கொலைப்பாத்திரமாக விளங்காத நளினியாலோ, முருகையாலோ 18 வருடங்கள் முடிந்தும் சிறையை விட்டு வெளிவர முடியவில்லை.

இலங்கையில் இவ்வாறு ஒரு கொலை நடந்திருந்தால் சந்தேகநபர் தண்டனைக்காலம்

முடிந்து வெளியே வந்திருப்பார்! அவருக்கு காலக்கழிவுகளும் கிடைத்திருக்கும்! தமிழ்நாட்டில் ஒருவர் கொன்று வழுவால் பெரும் தந்திரம் இருப்பது போல பிரமிப்புத் தோன்றும்! எல்லாத் தவறுகளும் செய்யலாம் என்ற உணர்வும் தோன்றும். ஆனால் நிலைமை அவ்வாறு இல்லை, குற்றவாளி நீண்ட கயிறுமீல் தற்காலிகமாக மேய்கிறார். எந்தேர கருது வேண்டும்.

இலங்கையைச் சேர்ந்த சுவாமி பிரேமாணந்தானை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதையே சித்திக்க வேண்டியுள்ளது.

சுவாமி சிறிய குற்றங்கள், காமக்களியாட்டம், செய்த போது சட்டம் பேசாமல் இருந்தது அதுவே கொலை, காமம் எனத்தொடர்ந்து அவரின் ஆயுட்காலம் முழுவதும் தண்டனையிலே முடிந்தது.

இலங்கைக்கு வந்த மஸல் யானச் சாமியார் ஒருவர் இவ்வாறு தான காமச்செய்கையில் சடுபட்டு நிழிமன்றத்தில் நிழ்பாட்டப்பட்டபோதும், அவருக்கு இவ்வாறான தண்டனைகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அந்த

வழக்கிற்கு என்ன நடந்தது என்பது பற்றியும் புரியவில்லை. ஆன்மீகத்தில் சடுபடும் என்றும் தமது கண்களைச் சரிவர செய்யாது கடவுளின் பெயரால் தவறு செய்தால் கடவுளும் காப்பாற்றமாட்டார். இதை ஆன்மீக வாதிகளும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் சுவாமி நித்தியாணந்தா கடைசி உதாரணம்.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரை அரசியல் கைதிகள் நடத்தப்படும் விதம் வரவேற்கப்படும் நிலையில் இல்லை. விடுதலைப் புலிகள் விடுவித்து விட்டதாக வறும் அரசு, உதவியாளர்கள் எனச் சந்தேகப்படும் நூற்றுக்கணக்கானோரை ஒரு க்கணக்கில் கம்பியின் பின்னால் வைத்திருப்பது நியாயமான தீர்ப்பில்லை.

இந்த மாதம் என் மனதில் ஏற்பட்ட மனத்திரை இது ஏன் எழுதியுள்ளேன் என்பதை அறிவது உங்கள் திறன்! அடுத்த மடலில் எந்திக்கும் வரை

உங்கள் அன்புமிது - மனமேகன் .



என்ன தங்கி.... கற்றவர்களின் தலையை விட உங்க தலை சிறிதாக இருக்கே....

செய்ய வட்டிக் கடை மலச்சிஞ்சுகார்.... கடவுள் எனக்குத் தலையைச் சிறிதாகிட்டார்.

நாட்டுக்கருடன் பதில்கள்



கே :- கீன்று மனிதர்களில், வள்ளுவன் கூறிய நயவன் யார்? சில உறாணம் வரலாறுகளை சீனா
ப :- திட்டமிட்டு ஒருவனை விபத்தில் அகப்படச் செய்தவன்.
 குடும்பத் தலைவியைப் பற்றிக் குடும்பத் தலைவனிடம் பழைய குறைகள் சொல்லிக் குடும்பத்தைக் குலைத்தவன்.
 ஒருவனைச் செயல்பட விடாது செய்வனை செய்தவன்!
 தன் பெண் குழந்தைகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து, தன் பிள்ளையிடம் வரும் பிள்ளையை விலை மாதுபோல் கருதும் அபோக்கியன்!
 இவ்வாறு பல சொல்லலாம்

சு. ராமச்சந்திரன்
கே :- நயவற்ற திரைப்படங்கள் தீவிர எதிர்ப்பை அளித்திருக்கின்றன. நாட்டிற்கு என்னொரு சிவனை வரவில்லை?
ப :- ஆயிரம் தலை வாங்கிய அழிவு சிந்தாமணி காலத்தை நோக்கி நகராது.

சு. ச. சண்முகம்
கே :- நான் கொழும்பு பண்ணை வைத்திருக்கிறேன். நாட்டிற்கு என்னொரு சிவனை வரவில்லை?
ப :- நீங்கள் வளர்க்கும் கோழிகள் காலையில் ஒரு முட்டையும் மாலை யில் ஒரு முட்டையும் போடச் செய்க. மேலதிகமாக வரும் முட்டையை வன்னி மக்கள் வாழும் நலன்புரி முகாமில் ஒப்படைக்கவும்.

சு. யாமி ஸ்வாமி
கே :- வினாப் பரங்கனிக் நன்றி உணர்வு மிக்க நகைச்சுவை உண்டா?
ப :- ஆமா... கீழேயுள்ள நகைச் சுவை ஒரு தினப்பத்திரிகையில் இருந்து பெறப்பட்டது.

30 ஆம் நவம்பர் (நினைவு)



நாளைக்கு நன்றி செய்து கொடுக்க வேண்டும்
 இன்று பிளம்பும் சில காலங்களாக முன்பு ஒரு புத்திரப்பெற்றிருக்கிறேன் வெளியானது நன்றி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். இப்பொழுது நன்றி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். இப்பொழுது நன்றி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன்.

சு. ச. சண்முகம்
கே :- பூமியில் கொடுக்கக் கூடிய பணம் அளவற்றது. நன்றி செய்து கொடுக்க வேண்டும் யானை?
ப :- மறுமைக்கோடு பாலியல் பலாத்காரக்கோடு வறுமைக்கோடு

கே :- எல்லா ஜெரில் ஒரு பெண் பலவீனமற்ற கிரேக்கியார். கிரேக்கியார் கிரேக்கியார்? கிரேக்கியார் செய்து வினை?
ப :- இது அவர் செய்த வினையாகவே இருக்கும். இவர் தந்தையாரை வலிமையுடைய மடத்துக்கு அனுப்பிய பெருந்தகையா என விசாரித்து அறியவும்

கே :- நான் கன்செர்வட்டி உட்காணவில்லை?
ப :- கன்செர்வட்டி உட்காணவில்லை. கன்செர்வட்டி உட்காணவில்லை.

சு. ச. சண்முகம்
கே :- முயற்சி உடைய நாடுகள் எப்படி கிரேக்கியார்? கிரேக்கியார் எப்படி கிரேக்கியார்?
ப :- சிலந்தி வலையால் கூட முயற்சி உடைய நாடுகள் மீன் பிடிக்கும்! அதே வலையால் இனவாத வாத நாடுகள் குழம்பிய குட்டையில் மீன் பிடிக்கும்!

கே :- நீண்ட நேரம் காலம் காலமாக நாட்டில் ஒரு நல்லவரை ஆட்சியில் கிரேக்கியார் கூடாது எனப் பதைப் பதைக்கின்றனர்! அதற்குக் காரணம் என்ன?
ப :- ஒரு தலைவரை ஆட்சியில் இருந்தால், காலப்போக்கில் கிரேக்கியார் ஏற்படும் போது பழைய நிலை நீடிப்பதற்காக அரசு இராணுவமே தன் நாட்டு மக்களைக் கொலை செய்யும். விவியா, எகிப்து நாட்டின் உதாரணங்கள் இதையே எடுத்துக் காட்டுகின்றன!

சு. ச. சண்முகம்
கே :- மரபணுவை மாற்றவில்லை விஞ்ஞான உலகம் வெற்றியடைந்து விட்டது? உலகம் வெற்றியடைந்து விட்டது?
ப :- அப்படி என்றால் மயிர் முளைத்த முட்டை போட கோழிக்கூச்சொல்க! மூக்கில் கறுப்பு இல்லாத குண்டுமணி காய்க்க விஞ்ஞானிகளுக்குச் சொல்க. இரண்டும் நடக்குமானால் நீங்கள் சொல்வது வெற்றிதான்.

சு. ச. சண்முகம்
கே :- கிரேக்கியார் என்னும் சொல்லை கருடா?
ப :- நரி, நாயைச் சேர்ந்தாலும் வினைவு நாய்க்குட்டியே இதுவே ஆண் நிலைவாதம்.

சு. ச. சண்முகம்
கே :- உலகம் காலம் காலமாக நன்றி செய்து?
ப :- வானம் போடும் குட்டி கள்ளுப் பானையில் இருக்கும் முட்டை! தொடரும் நிலை!
சு. ச. சண்முகம்

கே:- காட்டில் வருஷத்து எந்து? வீட்டில் வருஷத்து எந்து?
 ப:- காட்டில் வருஷத்து யானை, வீட்டில் வருஷத்து புனை.

கே:- கள்ளம், கள்ளம்
 கே:- நீயேயே கள்ளம்வந்து என்ன? கள்ளம் கள்ளம்வந்து எந்து?
 ப:- வெள்ளத்தில் வந்த பாம்பு நின்று கொல்லும்!
 காற்றோடு வந்த நுளம்பு சென்று கொல்லும்!

கே:- நனம் கருடனார்க்கை சிகை சிபர்வழிகளில் வசாந்தியூர் கல் சசயனூர்க்கை இசைபுலி எவ்வளவு தூரம் தூரம் விந்தியாசம் காணப்படுகிறது? இதைக்கே நீங்கள் காணியும் சிறிவுரை என்ன?
 ப:- வாய் சொல்லுவது, கை செய்வது, வாய்க்கும் கைகளுக்கும் இடைப்பட்ட தூரமே சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் உள்ள இடைத்தூரமாகும் பேசிய பேச்சுக்கு நீ சலுமான், என்பதை மாத்திரம் அவர்கட்கு ஞாபகப்படுத்த முடியும்.

கே:- மட்டிக்காட்டுகிற கலைகலைக்கிப்பல் நன்கு காட்டுகிறார்களா?
 ப:- ஆம்... விழிப்புலன் அற்றோர் ஆடும் பரதநாட்டியத்தை விழிப்புலன் உள்ளோர் கலை அகத்தில் ரசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கே:- மட்டிக்காட்டுகிற கலைகலைக்கிப்பல் கண்ட உண்கை என்ன?
 ப:- நான் கண் அயர்ந்து தூங்கும் போது எனது முற்றத்தில் இருந்த மாமரத்தில் கண் இல்லாத வெளவால்கள் கனிந்த மாங்கனி களை உண்டு தீர்த்துப்போன போது தான் கடவுளின் மகத்துவம் தெரிந்தது.

கே:- நம்பீரன் போன்ற புலனர்கள் வருஷக்காலம் கிடைக்கிறதில் புலன்தால் என்ன நடக்கும்?
 ப:- நக்கீரனுக்குச் சரியாக தமிழ் இலக்கணம் தெரியாது இருந்தது என இலக்கியம் கூறுகின்றது. நக்கீரா... உன்வரவு நல்லவரவு புதுக்கவிதை புனை அததுடன் நில... என இலக்கியவாதிகள் சொல் வர். வண்டு பாடாத சோலையில் வாழும் புலவராக நக்கீரன் இருப்பார்.

கே:- நாமநிந்திரை என்னதும் போது நிந்திரை என்னதாவது என்ன?
 ப:- வட்டிக் காக நித்திரை கொள்ளாது. நமது உடலில் பாகங்களை நகம், தலைமயிர் என்பனவும் வளருமே தவிர நித்திரை கொள்ளாது.

கே:- மட்டிக்காட்டுகிற கலைகலைக்கிப்பல் படிக்கிறார்களா?
 ப:- மீன் சந்தையில் சென்று விலை கேட்கும்போது படித்தோர் மானம் வெடித்தே போகிறது!

கே:- மட்டிக்காட்டுகிற கலைகலைக்கிப்பல் என்னிவிடில் காரை நம்பி நடக்கலாம்?
 ப:- குடிக்காலும், இன்னொருவர் மூக்குக்குமேல் உரிமை கோரமாட்டார் என அறிந்தால் அவ்வாறு நம்பி நடக்கலாம்.



கே:- நடுக்கணத்தில் கொழுகு விளாபி யாநடுக்கு நாபம்? யாநடுக்கு நாபம்?
 ப:- விழித்தெழுந்த காழுகுறுக்கு நாபம் ஏற்படலாம்.



கே:- என்ன காண்பில் அடக்கியானா?
 ப:- காலைக்கடனை முடிக்குமுன்பே காழலயில், கடன்காரன் வீடு தேடி வந்து கடன்காசைத் தா எனக் கேட்கும் நிலையில் வாழ்பவன்!



கே:- மட்டிக்காட்டுகிற கலைகலைக்கிப்பல் என்னிவிடில் காரை நம்பி நடக்கலாம்?
 ப:- குடிக்காலும், இன்னொருவர் மூக்குக்குமேல் உரிமை கோரமாட்டார் என அறிந்தால் அவ்வாறு நம்பி நடக்கலாம்.

இத்தகு பெருமைமிக்க எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைத் தாங்கி கவைத்திரள் 36ம் இதழ் உலகு எங்கும் களம் புகுந்துள்ளது. எந்தப்பிரதி எவர் கையில் கிடைக்குமோ தெரியாது. நீங்கள் ரசித்தவற்றை எமக்கு எழுதுங்கள்! உங்களின் ரசனைக் கடிதங்களுக்காக கவைத்திரள் காவல் நிற்கின்றது.

முக்கிய கவனிப்பு:

ஈழத்தின் தமிழ் எழுத்துலகில் கனதியான ஜனரஞ்சகக் கவிதைகளை எழுதிவருபவர் பாலா சங்குப்பிள்ளை இவரின் துள்ளித்திறந்தக் காதல் என்ற கதை இந்த இதழில் ஆரம்பமாகின்றது. நில்! கவனி! படி!!

சுருஷிகள்

பொதுவாசிகள்



இ லங்கைக் கடற்படையினரால் இது வரை எட்டு தமிழக மீனவர்களை சுப்பாடனர் என்று இந்தியா சுழியுள்ளது. ஐயூற்று ஐம்பது பேர் பலி என்று தமிழகத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன மீகுகி மீனவர்களைக் கடலாமை வந்து சுட்டுக் கொண்டு இருக்குமோ தெரியவில்லை...



யமகிரகத்தில் பூலோக ஆவிகள்






- யமன்** :- என்ன சித்திரிசிப்தா கரும் டொசகை?
- சி.க** :- அடையாளம் காண முடியாத ஏராளமான ஆவிகள் வந்துள்ளன.
- யமன்** :- எப்படி அவர்கள் தீவர் என்று வந்தார்கள்?
- சி.க** :- புத்தத்தினாலும், சனாரியினாலும் பூகம்பத்தாலும், விமான விபத்தாலும் வந்தவர்கள்.
- யமன்** :- சிப்ப அதுக்கு என்ன செய்யது?
- சி.க** :- முதலில் ஆவிகள் முதலாம் அமைத்து அந்த விசுவண்டும்.
- யமன்** :- நல்ல டொசகை
- சி.க** :- ஒரு சில ஆவிகள் அதி முகாமில் இருந்தவர்கள். அவர்கள் அடிப்படை வசதிகளை கடைபிடிக்காத அதை செய்து கொடுக்க வேண்டும். சரியாக செய்து கொடுக்காவிட்டால் ஆர்ப்பாட்டம் சத்தியா கிரகம் செய்யார்கள்.

-கணபதி சித்தர்-

அவன் + அவள் + கண்ணீர்

(சிறுகதை)

ராஜகவிராஜனில்



இன்னைக்கு மேபத் தோட வேகையை முடிச்சுட்டு வீட்டுக்குப் போய்க்கிட்டிருந்தேன். நான் வேரக் பண்ணும் ஒபிஸ் எங்க வீட்டிலிருந்து 'சுவெண்டி' மினிநஸ் நடந்து செல்லுற தூரம். நெருவில சனை நடமாட்டம் அதிகமா இருந்திச்சி. தீவில், கார், மோட்டைப்... இப்படி வாகனங்கள் போய்க் கிட்டும்



வந்துக்கிட்டிருந்தன. நான் புடிச்சிக் கொண்டு தெருவூரமா நடந்துக் கிட்டிருந்தேன். வெயில் ஓரளவு தணிஞ்சு போயிருந்தது. நேரத்தப் பார்த்தேன் தீற்றென். திரிபோட்டி டைப்லிங்கு நான் வீட்டில் இருந்தாகணும். 'புவனா! இன்னைக்கு நானுமணிக்கு ஊட்டுக்கு வந்துடணும்!' நான் என்னத்துக்குன்னு கேக்கல்ல. எனக்குத் தெரியும் என்னத்துக்குன்னு. எனக்கு தீதுல சம்பந்தமே தில்லன்னா தும் எங்க ஃபெமிலிய அம்மாநான் சுமந்துக்கிட்டாள். எனக்குப் ரின்னால ரேணுகா, மாலதின்னு ரண்டு தங்கச் சிங்க வளந்துக்கிட்டிருக்க காங்க. ரேணுகா இன்னும் ஸூ கியர்சில படிப்ப முடிச்சிருவாள். அப்புறம் அவளுக்க நல்ல ஜொப் ஒண்ணு கிடைச்சிடும். மாலதி ஓ லைவலில் படிக்கிறாள். அவளுக்கும் ராஜிடாள். என் நென்பு எங்க ஃபெமிலிக்குள்ள சங்கமிச்சது. என் அப்பாவப்பத்திச் சொன்னும்னா நல்ல குடிசாரர். எப்பவும் தண்ணி போட்டுக் கிட்டு அம்மாவையும் எங்ககையையும் தொழுவவுபண்ணிக்கிட்டிருப்பார். அம்மாவும் எத்தனை நாளைக்குத் தான் பொறுத்துக்குவாள். இப்படித்தான்

ஒரு நாள் நல்லாத்தண்ணி போட்டுக் கிட்டு வந்து அம்மாக்கு அடிச்சார். பக்கத்துல வெந்த திரும்புக்கம்பியால அப்பாக்கு ஒரு மோடு மோட்டான் அம்மா. அதோட எங்களை உட்டுட்டுப்போன மனிசன் இதுவர எங்க கண்ண படவேயில்லை. ஒரு வகையில அம்மாக்கு இது சந்தோசந்தான். அதுக்குப்பொறது அம்மா நெசவு நெய்றுத்துக்குப் போய் எங்களைக் காப்பாத்தினாங்க. நானும் படிப்ப ரிப்பாட்டிடேன். அப்போதான் எங்க தூரத்து உறவுக்கார அம்மா எங்க வீட்டுக்குப் பக்கமா வந்தாங்க. 'பொண்ணு என்ன செய்தா மரகதம்?' 'பத்தாம் கௌஸர் படிச்சிட்டு இப்ப எனக்கு ஒரவியா இருக்கா.' அம்மா கவையோட என்னன்னாள். என்னைப்பக்கத்தில் அழைச்சாங்க. நான் அவங்க பக்கத்துல போய் இருந்தேன். என்ர தகையை தடவினாங்க. 'பேரு என்னம்மா...?' 'புவனா! இன்னேன்' 'மரகதம்! புவனாவ எங்ககூட அனுப்பு. நான் என்ர கம்பனில வேலைல மோட்டுக் கொடுக்கிறேன்' அந்த அம்மா என்னன்னாங்க.

“என்ன புவனா... சம்பந்தமா?”

என்னைப்பாத்து அந்த அம்மா கேட்டாங்க.

“என்ன வேலை”ன்னேன்.

“என்ர ஒபிஸ்ல றசப்ஸன் கேர்ளா வேர்க் பண்ணு!”

அந்த அம்மா சொன்னதும் எனக்கும் அம்மாக்கும் மிச்சம் சந்தோசமாயிடுச்சி. அவங்க எனக்கு வேலை போட்டுக் கொடுத்ததுக்கு ரண்டு காரணம் இருந்திச்சி. ஒண்ணு நான் அப்பிளப் போல செவப்பா அழகா இருந்தது. மத்தது தூரத்து உறவுக்கா ரங்க.

ஒரு லொறி செய்த ப்ரேக் சத்தம் நான் றோடல நடந்திக்கிட்டி ருக்கன் எங்கிறத நெனவுபடுத்திச்சி இன்னும் கொஞ்சம் நடந்தா வீடு வந்திடும் திரும்பவும் என்னப்பத்தி நான் நெனச்சிப் பாக்கத் தொடங்கினேன்.

றிசப்சன் கேர்ளா வேர்க் பண்ணத் தொடங்கிய நான் நாலு வருசத்தில படிப்படியா உயர்ந்து இப்ப ஒபிஸ்ல அசிஸ்டன் மெனேஜரா இருக்கேன். மாசாமாசம் கை நெறைய சம்பளம்

கிடைக்குது. நான் அதிகம் படிக்கலன் னாலும் என்ர குணமும் திறமையும் எல்லார்க்கும் புடிச்சிருந்துச்சி. வீட்டுக்குப் போதுக்குக் கூட வாகன வசதியி ருக்கின்னாலும் நான் அத உபயோகப் படுத்திக்கிறதில்லை. எப்பவும் எளிமையா இருக்கிறதத்தான் நான் விரும்புறன். என்ர வேலைய அவசரமா முடிச்சிட்டு மெனேஜர் சண்முகத்துக் கிட்ட சொல்லிவிட்டு றோடல நடந்துக் கிட்டிருக்கன்.

இப்ப வீடு வந்தாச்சி.

“கெதியா வாம்மா...!”

அம்மா அழைச்சாள்.

நான் என்ர றுமுக்குப்போய் ட்ரெஸ் மாத்திக்கிட்டு பாத்துமுக்குள்ளே போய் குட்டிக்குளியல் போட்டேன். அம்மாவும் மாலதியும் என்ர றுமுக்கு வந்தாங்க.

“அவங்க வந்துட்டாங்க! வாங்கக்கா!”

மாலதி அழைத்தாள். நான் சென்றேன். எல்லார்க்கும் தேத்தண்ணி கொடுத்தேன்.

“பொண்ணைப் புடிச்சிருக்கு.”

நல்ல முடிவாச் சொன்னாங்க. அந்த முடிவுக்குள்ள வழமையான அசிங்கம் இருந்ததை நான் வெறுத்தேன்.

பேசாமப் போறீங்களா? இதென்ன பிஸ்னஸ்ஸா...? வாழ்க்கையா? பொண்ணுன்னா அவ்வளவு வேலமா? எனக்குள்ள வசித்த இன்னொருத்தியானேன் நான். வந்தவங்க தலைகுனிவோட போயிட்டாங்க.

“என்னம்மா இப்பிடிப் பண்ணிப்பட்டாய்?” அம்மா கவலையோட கேட்டாள்.

“பணத்திலேயும் நகையிலேயும் குறியா இருக்கிறவங்களோட நான் எப்படிம்மா வாழ்றது...?”

என் கவலைய அம்மாகிட்டிச் சொன்னேன்.

“பொண்ணுன்னா கொஞ்சம் பொறும வேணும்மா.

அம்மா இன்னும் கவலை செய்தாள்.

“என்னம்மா நீ...? அக்கா செஞ்சது தான் க்ரக்ட்.”

மாலதி சப்போட் பண்ணினாள்.

நான் என்ர றுமுக்குப் போய் கண்ணாடியில என்ர முகத்தப்பார்த்தேன்.

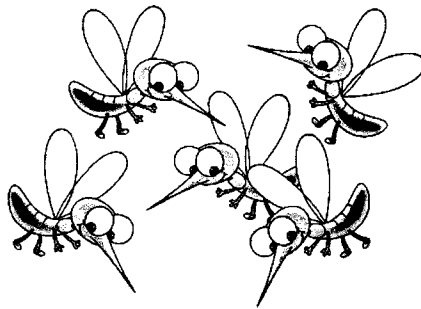
“என்ல என்ன குறையிருக்கு? அப்ப ஏன் சீதனம் கேக்குறாங்க? எனக்கிட்டப் பணம் இருக்கு. நான் போடுற எலும்புத்துண்டை விரும்புறவங்க கூட என்னால எப்படி வாழ்க்க நடத்த முடியும்? ஒரு பொண்ணுட மனச குணத்த விரும்பாம ஏன் பணத்த விரும்புறாங்க?”

எனக்குள்ள நானே கேட்டுக்கிட்டேன்.

“ச்சீ என்ன சமூகமிது? கரும்பக்கொடுத்து கூலியும்னா எப்படி...? இதவிட யாருக்கும் வாழ்க்கப்படாம இருக்கிறது பெற்றர்.”

என்ர மனசு எனக்கிட்டப் பேசியது. அதுவ நியாயம் இருக்கிறதாயும் நான் உணர்ந்தேன்.

நுளம்புகள் பேசினால்...



போர் இல்லாத உலகம் ஒன்றை உருவாக்க முடியும்!
நுளம்புகள் இல்லாத உலகத்தையே உருவாக்க முடியாத இந்த மன்தப் பசங்க...போர் இல்லாத உலகத்தை உருவாக்க போறாங்களாமே..

இதோட பதினாலுபேர் வந்து என்ன பொண்ணு பார்த்திட்டுப் போயிட்டாங்க. பொண்ணைப் புடிச்சிருக்கு! பொண்ணோட அப்பா எங்கே?"ன்னான் ஒருவன். அவன் என்னக் கட்டிக்காம அப்பாவக் கட்டிக்கப் போறானாக்கும். பொண்ணைப் புடிச்சிருக்கு. ஆனா... பொண்ணுக்கு பெரிய உத்தியோக மாச்சே! அதான்.. புடிக்கல்ல." இவன் என்ற உத்தியோகத்தக் கட்டிக்கப் போறானாக்கும்.

இப்படித்தான் ஈடு இயர்ரா என்ற கதை நடந்துக்கிட்டிருக்கு. எனக்கிது பழகிப் போச்சி. மனசுக்குள்ள கவலைப்பட்டாலும் அதை வெளியில காட்டிக்கிறதில்லை. என்ற குணத்த திறமைய மதிச்சிவற்றது யாரா இருந்தாலும் நான் கட்டிக்கத் தயாரா இருக்கேன்.

அம்மா என்ற மூக்குள்ள வந்தாள். "ஒனக்குன்னு ஒருத்தன் பொறக்காமலா இருப்பான் ? ஆர் ஆர்க்குன்னு கடவுள் எழுதி வெச்சிருக்கான். அது நடக்குற வரைக்கும் நாம முயர்ச்சி செய்திக்கிட்டுத்தான் இருக்கணும்."

அம்மா ஆறுதல் போலச் சொன்னாள். "அம்மா! பணத்துக்காக என்ற வேலைக்காக யாரையும் நான் கட்டிக்க மாட்டேன். பண ஆசை புடிச்ச மனிச ரோட வாழமுடியா. வாழ்க்கைங்கிறது திளர்ன முடிவு செய்ற விசயம் கிடையா. இப்ப வந்தவங்கள் எனக்குச் சுத்தமாய் புடிக்கல்ல. அதான் அப்படி நடந்துக்கிட்டேன். உனக்கு வருத்தமா இருந்தா என்னை மன்னிச்சிடும்மா." நான் என்ற மனசில உள்ளதச் சொன்னேன்.

"புவனா! நீ கவலைப்படாதம்மா. ஒன்ற நல்ல மனசிக்கு ஒரு நல்லவன் கட்டாயம் கெடைப்பான்"

அம்மா என்னை இன்னும் ஆறுதல்

படுத்தினாள்.

"இனி எனக்கு மாப்புள தேடாதே!"

"ஏ...ஏ...பு..வனா..?"

"அலுத்துப் போச்சிம்மா.."

நான் கண்டிப்பாச் சொன்னேன் இரவுச்சாப்பாட்டை ஒருவாறு சிரமப்பட்டு சாப்பிட்டுட்டு படுத்தேன்.... ஆனா... உறக்கம் தூரத்தில் நின்னு வேடிக்கை பார்த்தது என்ற மனசுக்குள்ள இருள் நிரம்பிக்கிடந்தது. ஒருவாறு அந்த இராவு விடிஞ்சது. நான் ஒபிசுக்குப் போனேன் . கம்பியூட்டரில் சில தகவல்கள் திரட்டிக்கிட்டிருந்தேன். அப்ப நிரமலா என்ற பக்கத்தில வந்தாள். என்னோட பிரியமா பழகுறவள் அவள். எனக்குக் கீழே வேர்க் பன்றவன்னாலும் நான் நிருக்கிட்ட அன்பு வெச்சிருக்கேன். அவள் மனசில என்ன இருந்தாலும் மறைக்காம எனக்கிட்டச் சொல்லுறவள்.

"புவனா...?"

நான் அவளப் பார்த்தேன். அவள் முகத்தில வழமையான சந்தோசம் இல்லை.

"என்ன ஒரு மாதிரியாய் இருக்காய்?"

நான் அக்கறையாக கேட்டேன்.

"என்ற பக்கத்தில அமர்ந்தாள்.

"நான் ராம்குமார லவ் பண்ணிக்கிட்டு ருந்தேன்லை"

"ஆமா அதுக்கென்னப்பா..?"

"ஈடுலெக்ஸ் டவரி கேக்கிறான் புவனா" அவள் அழாக்குறையாச் சொன்னாள்.

"அடப்பாவமே..."

அதிர்ச்சியோட கவலையோட நான் சொன்னேன்.

"சாகணும் போலிருக்கு புவனா!"

"அடச்சீ! சாகிறத்துக்காகவா பொறந்தோம்... வாழ்றத்துக்காக ! வாழ்ந்து காட்டணும் நிரு!"

நான் கோபத்தோட சொன்னேன். ஆனா.. நானும் எனக்குள்ள போராடிக் கிட்டத்தான் இருந்தேன்.

"நீ லவ் தானே பண்ணினாய்... கற்பு இழக்கல்லையே...?"

"பு..வ..னா..?"

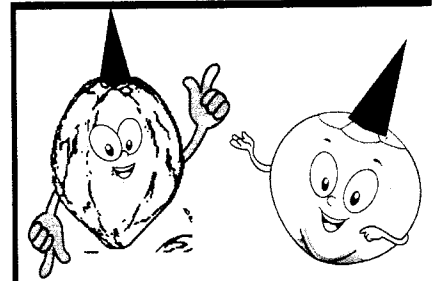
"என்ன அதையும் ..ச்சே..! நீ அப்படி நடந்துக்கிற பொண்ணில்லை... அப்ப அவனை மறந்திட்டு ஒரு புது வாழ்க்கையைத் தொடங்கு! உங்கிட்ட இருக்கிற ரொக்கத்தை நேசிக்கிறவன விட உங்கிட்ட இருக்கிற நல்ல குணத்த நேசிக்கிறவனாய் பாரு! ராம்குமாரோட அயோக்கியத்தனம் திருமணத்துக்கு முன்னால உனக்குத் தெரிஞ்சி போச்சில்லை... அதுக்காக சந்தோசப்படு நிரு!"

கவலையும் கோபமும் கலந்து சொன்னேன் நான்.

"நீ ரொம்ப ஈஸியாச் சொல்லிட்டாய். மறக்கிறாங்கி ருது எவ்வளவு கொடுமையானது தெரியமா..?"

அவளிப்ப அழுதிட்டுச் சொன்னாள்.

முதல் அழாதே!.. இந்த அழுகதான் பொண்ணுகளோட மகா வீக்னஸ்... ஒத்துப்போகாட்டி இன்னொண்ண நாம



ஏன்டி... செவ்விழி..... நாங்க இளம் தேங்காயெண்டு வாங்காமல் போறாங்க... அப்புறம்... அங்காலை முத்தின குமர் எண்ணு சொல்லி கல்யாணம் வேண்டாம் என்கிறார்களாம்டி.



யுஸ் பண்ணறதில்லையா..? மனசுத்தேத் திக்க நிரு!”

என்னால முடியுமானவரை அவளுக்கு ஆறுதல் சொன்னேன்.

நிர்மலா கவலையோட சென்றாள்.

“பொண்ணுங்க எல்லாருக்காமே பிரச்சினைதான். பொண்ணாப் பொறந்தது குத்தமா..?”

எனக்கு நானே கேள்வி கேட்டேன்.

என்ர அம்மாவ என்ர அப்பா நல்லா வாழ வைக்கல்ல.. இப்ப நிர்மலாவ ராம்குமார் ஏமாத்திருக்கான். என்னைப் பொண்ணு பார்க்க வற்றவங்க பணத்தப் பத்திப் பேசறாங்க. இப்படி... இப்படி... எத்தனை கொடுமைகள். துரோகங்கள், வஞ்சிப்புகள்ன்னு பொண்ணுகளுக்கு நடந்திக்கிட்டிருக்கு. என்ர மனசு அழுதது.

“மெரேஜ் பண்ணிக்காம ஒரு பொண்ணால வாழ முடியாதா என்ன..?”

என்ர மனசில துளித்துளியா சிந்தனைகள் எழும்பின.

“காலா காலத்தோட கல்யாணம் கட்டிக்கிட்டு மூணுநாலு புள்ளகளப் பெத்துக்கிட்டு புருசனையும் நல்ல

படியாக் கவனிச்சிக் கிட்டிருக்கிற வதாம்மா பொண்ணு!”

சென்ற கிழமை எங்க உறவுக்காரப் பாட்டி வந்தப்ப சொன்னாள். பாட்டி சொன்னதில அவங்க காலத்து நியாயம் இருந்திச்சி. அந்தக்காலத்தில இப்படி சீதனம் யாரும் கேக்கல்லையே! இப்ப வீடு, நகை, கார், பாத்திரபண்டங்கள், பிரிஜ், டிவின்னு பட்டியல நீட்டிக்கிட்டே போறாங்களே! இது நியாய மான்து தான் நான் கேக்கிறேன். பொண்ணுங்கிறவளும் உசிரும் உணர்ச்சிகளும், ஆசைகளும் உள்ளவதான்ங்கிறதை இந்த சமூகம் ஏன்.. உணர்றதுக்கு மறக்குது? எனக்குள்ளே கோபமும் கவலையும் எழும்பியது. மறுபுறம் நிர்மலாவ நெனைக்கிறப்ப பாவமா இருக்கி.

அந்த ராம்குமார் எனக்கும் நல்லாத தெரியும். அவனப் பார்த்தா அப்படிப்பட்டவனாத் தோணல்ல. ஒருத்தர்ர துன்பத்தப் போக்கிறதற்கு நம்மால முடியுமனா அதச்செய்தாகணும்ங்கிற குணமுள்ளவ நான். என்ர ஷெல் போனை எடுத்து சேஃவ் செய்திருந்த அவன்ர ஷெல்போன் நம்பரத் தேடியெடுத்து ராம்குமாருக்கு கோல் செய்தேன்.

மறுமுனையிலிருந்து “ஹலோ!” சொன்னான்.

“ராம்! இன்னைக்கு ஈவினிங் போஃர் தேர்ட்டிக்கு என்னை மீற்பண்ணலாமா..?”

நான் கேட்டதும் அவன் “ஏஸ்” சொன்னான்

என்ர ஒபிசுக்கே அவன வரச் சொன்னேன்.

என்ர வேர்க்க முடிச்சேன். ற்றென் மினிட்ஸ்க்கு முன்னதா வாசலில நின்றேன். அவன் யமஹாவில

வந்திறங்கினான். அவன அழைச்சிட்டே என்ர ரூமுக்கு வந்தேன். உட்காரச் சொன்னேன். இப்ப அவன்ர முகத்தக் கூர்ந்து பார்த்தேன். முகத்த வேறு பக்கமா திருப்ப முயன்றான்.

“மிஸ்ட ராம்! நீங்க ரொம்ப நல்லவரங்கிறது எனக்குத் தெரியும்! ஆனா.. ஏன்.. அப்படி நடந்துக்கிட்டங்க,” “என்ன சொல்றீங்க..?”

“நான் சொலறது விளங்கல்லையா...? விளங்கும் படி சொல்றன். நிர்மலா என்ர ஒபிஸ்லதான் வேர்க் பண்ணா. என்ர ஃபெரண்ட் நிர்மலாங்கிறதும் உங்களுக்குத் தெரியும். நிர்மலா உங்கமேல உசிரையே வெச்சிருக்கிறா. காதலங்கிறது ரொம்பவம் புனிதமானது. சீதனம் அதுயிதுன்னு கேட்டு அசிங்கப்படுத்திட்டங்க!”

அவன் இயம்பாகச் சொன்னான். அவன்ர பதில் எனக்குப் புடிக்கல்ல. எனக்குக் கோபம் வந்ததுன்னாலும் நான் காட்டிக்கல்ல.

“நீங்க கேட்டா என்ன...? உங்க பேரணஸ் கேட்டா என்ன? ரண்டும் ஒண்ணுதானே!”

“எல்லாப்பேரன்சும் சீதனம் கேட்கிறது நிஜந்தான் என்னைத்தப்பாப் புரிந்துக்கிட்டு என்னோடு பேசாமல் அவசரா நிர்மலா வந்துட்டா.. நானும் பலமுறை போஃன்ல ட்ரை பண்ணினேன்.... ஆனால் பேச மறுக்கிறா..”

அவன் கவலையோட சொன்னான். அவன்ர கவல, ஏக்கம் எனக்குச் சந்தோசத்தக் கொடுத்தது.

“அப்ப என்ன சொல்லவறறீங்க..?”

“நிர்மலாவை நான் இழக்கிறதற்குத் தயாரில்லை. என்ர லைஃப்ல டெளரி எங்கிற பேச்சுக்கே இடமில்லை. என்ர பேரன்சு சும்மதிக்க வைக்கிறது எனக்கு

ரொம்ப ஈஸி. அவங்க என் மேல உயிரையே வைச்சிருக்காங்க. நிர்மலா வோட நான் கதைக்கணும்!”
அவன் கெஞ்சுவதைப் பார்த்தப் பராம்குமார் ஜென்ரில்மேன்னு தோணுச்சி எனக்கு.
“ச்சே..! இவனப் போய் தப்பா நெனைச்சிட்டேனே!”
மனசுக்குள்ள வருந்தினேன்.
டெலிபோன் எடுத்து நிர்மலாவ என்ற ரூமுக்கு வரும்படி அழைச்சேன்.
ராம்குமார் முகத்தில சந்தோசம் தெரிஞ்சது. அவன்ர படபடப்பு இன்ன மும் குறையல்ல. நிர்மலா என்ற ரூமுக்குள்ள வந்தாள். ராம் குமாரைப் பார்த்ததும் திரும்பிப்போக முயன்றாள்.
“நிர்! டோன்ற் கோ! ஐ வோன்ற் ஸ்பீக் வித்யு!”
நான் கோபத்தோட சொன்னேன். அவள் விருப்பமில்லாம என்ற பக்கத்தில வந்து அமர்ந்தாள்.

நடந்ததை அவளுக்கு விளங்கும்படி நான் சொன்னேன்.
அவள்ர கவலய, சந்தேகத்தப் போக்கினேன்.
அவங்க ரண்டு பேரையம் மனம் அறிந்து பேசுவெச்சேன்.
“ரொம்பத் தைங்ஸ்”
இருவரும் சொன்னார்கள். எனக்கு மகிழ்ச்சியா இருந்திச்சி.
ராம்குமாரும், நிர்மலாவும் போய் விட்டார்கள்.
நான் இப்ப வீட்டுக்குப் புறப்பட்டேன். என்னைப் பத்திய கவல எனக்கிருந்தாலும் ராம்குமாரையும் நிர்மலாவையும் சேர்த்து வெச்சதில என்ற மனசுலே லேசாக இருந்துச்சு வீட்டுக்குள் சென்று ட்ரெஸ் மாத்தி, பாத்ரூமுக்குச் சென்று முகம் கழுவிட்டு ரூமுக்கு வந்தேன்.
அம்மா தேனீரோடு ரூமுக்கு வந்தாள். ஆவி பறக்கிற அரித தேனீரை வாங்கி நான் குடிக்கிறப்ப...

“ஒரு நல்ல... இடமா... வந்திருக்கு.. நாளைக்கே... பொண்ணு பாக்க வர்றாங்களாம்... பு..வனா... நீ..”
அம்மா..! நீ தயங்காம எதுவும் என்னோட கதைக்கலாம். ஏன்னா... நீ என்னைப் பெத்து வளர்த்து ஆளாக கின தெய்வம். நீ விரும்புறத எங்கிட்டப் பேசுறதுக்கு உனக்கு உரிமையாயி ருக்கும்மா..”
நான் அப்படிச் சொன்னதும் அம்மா முகத்தல மகிழ்ச்சி தெரிஞ்சது.
“அப்ப நாளைக்கு வரச் சொல்லட்டா..? அம்மா முடிவச் சொன்னாள்.
“இனிமே வேணாம்மா... நான் யாரையும் கட்டிக்கிறதாயில்லை... என்னை மன்னிச்சிடும்மா.”
நான் கண்ணீரோடு சொன்னேன்.
“எ..ன்..ன்..ன.. சொல்..றாய்... புவ..னா?”
“நான் மெரி பண்ணிக்கிட்டுப் போயிட்டா உன்னை யாரும்மா பாத்துக்குவாங்க..?”
நான் சொன்னதும் என்னைக் கட்டிப் புடிச்சி அழுதாள் அம்மா.

முகம் காட்டா முக்தம்மா

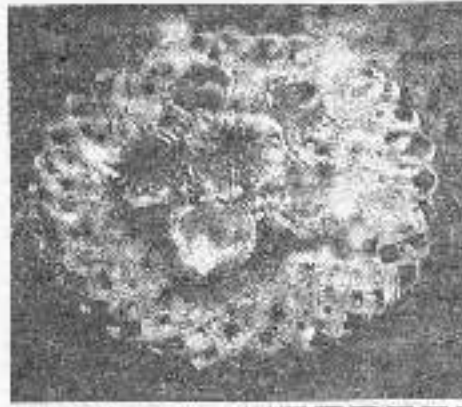


பொம்பிளைப் புள்ளைங்க....பாரி மன்னன் இறந்த பின்பு பாரியின் இந்த இரண்டு பொம்பிளைப் புள்ளைங்களின் மே/பா (C/O) ஓளவையாரிடம் விடப்பட்டது. ஓளவையார் என்ன செஞ்சார் தெரியுமா? ஓங்களுக்கு..... ஒரு மன்னனுக்கே இரண்டு பொம்புளைங்கலையும் ஒப்படைச்சிட்டாரு.... ஒருத்தனுக்கு ஒருத்தி என்ற உயிர்மூச்சை உள்ளடக்கி அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை என்ற தத்துவத்தை முதலில் சிந்தித்து அதனைத்தவற விட்டாள் ஓளவை. இதனால் அவள் ஒரு ஆணாதிக்கவாதி என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தக் கருத்தை நீங்கள் ஆமோதிக்கவில்லைன்னா எப்போதும் நான் முகம்காட்டப் போவதில்லை.

பெண்கள் மனதே அப்படித்தான்..... எனக்கு இரண்டு பொம்பிளைப் பிள்ளைங்க. 2 ஆம்பிளைப் பிள்ளைங்க.... பொம்பிளைப் பிள்ளைங்க ரொம்ப வடிவு. இவர்களை கட்டிக்கிற வாங்க.... சீதனம் கேட்டா நான் கொடுக்கப்போறதில்லை. கொடுக்கிறதும் இல்லை தான் ...

ஆம்பிளைப்பிள்ளைங்க வெசயத்திலை வாரவ கட்டாயம் வீடு, நகை, சீதனம், இனாம் எண்டு கை நிறையக் கொடுக்கத்தான் வேணும் . இது தான் இப்ப இருக்கிற எழுதாச் சட்டம்! புரிகிறதா?

விழல் சிரிப்பு



குடிசைப் கூடி வருவதை கிட்ட விராய்க் கவையாய் கிசுக்கு அண்ணே!
 எனக்கு. வேறு கவலை! வாகனங்கள் கூடி வந்துதான்.
 எனது வாகனத்தை சிழிப்பீட்ட கூட இல்லாமல் போயிருப்பா என்ற கவலை.
 - தித்திப்பன் -

மாணவரில் கிசுந்த ஒரு கிசுநாறு குயர்த் தானைக் காணலில் அண்ணே!
 நீல சிரத்திலை ஒரு கிசுநாறு குயர்த் தானை கிப்போது காணலில் அண்ணே!
 கிசுநாறு கிசுநிலை போய்ச் செல்லுங்களை....!



நான் தமிழ் படித்து U.N.O
 விளையே பேசிட்டேன்.....
 நீங்க

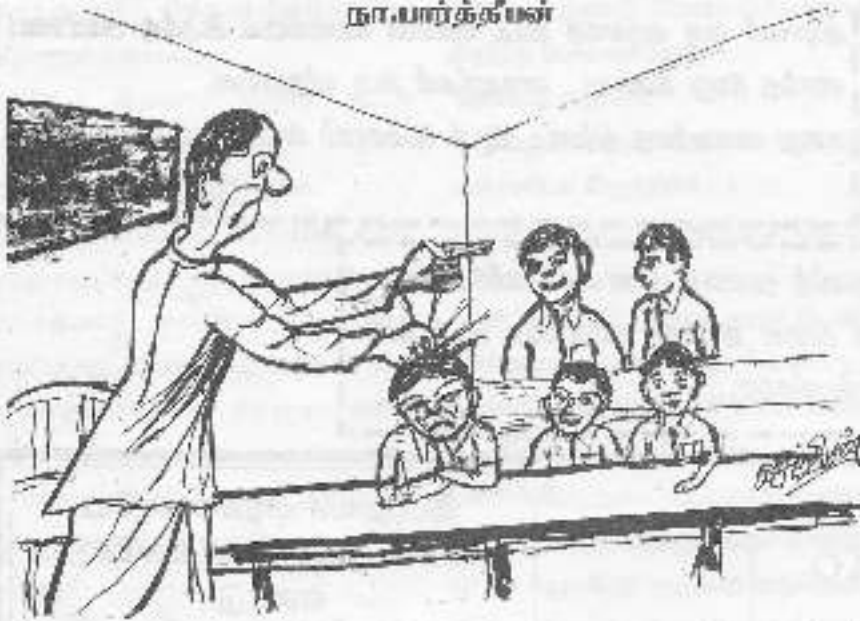
இப்பதான் அரிச்சுவடியே
 பார்க்கிறேன்... வெட்கக்கேடு
 எண்டு
 சொல்லிடாதுயங்கோ.....

மகிந்த ராஜாட்ச

ராகுல் காந்தி

ஆசிரியர் பிரம்மாவா ருத்திரர்

நா.பார்த்தீபன்



மறதிக்கு மருந்து மாஸ்டர் பிரம்பு என்ஹொரு வாக்கு. எழுபது. எண்பது காணங்களில் கிராமப்புற பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களின் அடக்காண்களைப் பற்றிய நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாமென்று நினைப்பில் இக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது. அந்த அக்கறை தான் காரணமென்றாலும் ஆராத ரணங்களாய் அலை மாறிய சம்பவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வீரகத்தி வாத்தியாரின் தோற்றத்தை கீழ்ப் நினைத்தாலும் வயிற்றைக் கலக்கம், ஆறு உபரமும் அநற்கேற்ற பருமனும் தடித்த புருவங்களும் மீசையுமாய் அவர் நடந்து வருவதைப் பார்க்கும் போது யாருக்கும், பொலினைப் பார்த்த திருடனைப் போல ஓர் உணர்வு தோன்றும். போதாக்குறைக்கு, மேலும் கீழமான ஒரு முறைப்பான பார்வை "டெய் நீ வல்லிபுரத்தினரை மகள் தானே" என்று கேட்டு உணரை அப்பலையும் எனக்குத் தெரியுமென முன் கூட்டியே ஒரு வெகுட்டல் "ஓம்" என்று சொல்லவும் வார்த்தை வாராது தொண்டைக்குள் குரல் அடைத்தப் போக ஒரு நலையாட்டல் எல்லா ஆசிரியர்களும் ஊரவர்களாக கிருப்ப தான் குடும்ப விபரங்களும் சிவ வேளை உறவு முறைகளும் கூடத் தெரிந்திருக்கும்.

ஒருநாள் தமிழ்ப்பாடம். வீரகத்தி வாத்தியார் வகுப்புக்குள் நுழைந்து விட்டார். வாக்குண்டாம்

மாணவர்கள் கிடைவிலை எல்லாக்காலத்திலும் ஆசிரியர்கள் காரணமாயிருந்துள்ளார்கள். கிருப்பினும் அந்நக்காலத்தில் அண்ணளவாக மூன்று தசாப்த காலத்திற்கு முன்னர் இது அறிமுகவில் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை குறிப்பிட்டு ஆக வேண்டும். கின்று பாடசாலைக்கு வந்த பின்னர் தான் பிரம்பு எடுத்து அடிப்பார்கள் ஆசிரியர்கள். அன்று பாடசாலைக்கு வரும்போதே வீட்டிலிருந்து பிரம்போடு வந்துள்ளார்கள் ஆசிரியர்கள். வாத்தியார், சுட்டம்பியார். என்ஹெல்லாம் விசேடமாக அழைக்கப்பட்டார்கள் அவர்கள். மாட்டருக்கு அடிப்பது போல, கள்ளருக்க அடிப்பது போல அடித்துத் திருத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் நினைத்திருப்பார்கள். போலிருக்கிறது. வேட்டியும் நடினனும் அணிந்து, கையில் பிரம்போடு அவர்கள் வலம் வருவதைப் பார்த்தே அநேகமான

மாணவர்கள் பள்ளிக்கு கள்ளம் போடுபவர்களாக இருந்தார்கள். பள்ளிக் கூடம்போனாலும் பாடத்தில் கேள்விகள் கேட்டு அடி. அலேகமான ஆசிரியர்கள் அடி தான் படிப்பிக்க உடந்த வழி என்று நம்பியிருப்பார்கள் போலிருக்கின்றது. அடி... அடி... எந்தும் அடி தான் மருந்து.

போதாக்குறைக்கு, அடியாத மாடு படியாது. மாடு படிக்கிறது என்பது வேறு அர்த்தம். ஆனால் அன்றைய ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர்கள் மாடுகள் என்று நினைத்து படிக்கிறதுக்கு கிந்த மாடுகளுக்கு அடித்ததான் சரி வரும் என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொண்டு விளாசித்தள்ளுவதண்டு. மேலும் கல்வி என்னும் பயிடுக்கு தண்ணீர் என்னும் மழை வேண்டுமெனவும் கூறிக் கொள்வதுண்டு. விளைவு பள்ளிக்கு போய் கண்ணீர் மழை பெய்வது தான் மாணவர்களின் தலைவிதியாய் போனது. கின்னம்

நல்ல மலைமுண்டாம் என்ற பாடலை பாடமாக்கிக் கொண்டு வரச் சொன்னது சூப்பகத்திற்கு வந்தது. முதல் நாள் அரவும் பலமுறை சொல்லிப் பார்த்து. காலையம் எழுந்து நாளைந்து முறை சொல்லிப் பார்த்தும், வதப்புத் தொடங்க முன்னர் பக்கத்திலிருந்து மாணவர்களிடம் சொல்லிக்காட்டியும் தயாராகத்தான் எல்லோரும் இருந்தோம். வீரகத்தி வாத்தியார் வந்ததும் "எல்லோருக்கும் பாட்டுப் பாடலோ" என்று கேட்டார். "ஓம், ஓமோம்" என்று எல்லோரும் கோரலாக சொல்லி கொண்டோம். அவர் ஒவ்வொருவரது முகத்தை பார்த்துக் கொண்டு வகுப்பைச் சுற்றி வலம் வருகின்றார். பின் வகுப்பின் முன் வந்து "உனக்குப் பாடலோ?" என்று கேட்க, அவன் "ஓம் கரைந்த பாடம்" என்று கூறுகிறான். அப்படியே முகங்களை அளந்து பார்த்துக் கொண்டு வந்தவர். "கணேசா நீ சொல்லு" என்று கூறுகின்றார், அவனும் ஆயத்தமாகத் தான் இருந்தான் இருந்தாலும் வாத்தியார் கேட்டவுடன் சற்றுப் பதற்றமடைந்தான். இனி வாத்தியார்

"சொல்" என்று கட்டளை இட்டதால் வாகுண்டாம் நல்ல குண்டாம் என்று பதட்டத்தில் கூறிவிட்டான். முதற் கோணல் முற்றிலும் கோணல் என்று சொல்வார்களே, அது வேறு எந்தக் காரியத்திலும் எப்படியோ தெரியவில்லை. ஆனால் ஆசிரியர் கேட்டு, முதலில் தவறியதோ பின்னர் தொடர்ந்தும் தவறும் தான்.

"வா...வா...நீ பொய் தானே சொன்னனி" என்று கூறி அவனை வகுப்பின் முன்னுக்கு வரச் சொல்ல, கணேசனுக்கு இன்று முழுவியளம் சரியில்லை. என்பது விளக்கிக் கொண்டது. அவன் பயந்து முன்னுக்குச் செல்ல, அவனுக்கு உதவ முடியாமல் மற்றவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க "ஆ, இப்ப சொல்லு" என்று கூறுவதோடு வீரகத்தி வாத்தியாரின் பிரம்பு ஆட்டம் போடுகிறது. கணேசன் எங்களைப் பார்ப்பதும், வீரகத்தி வாத்தியாரை பார்ப்பதும், வீரகத்தி வாத்தியாரைப் பார்ப்பதமாக நின்றான். "சொல்லாரா" என்று பிரம்பை ஓங்கி அடிப்பது போல பாவனை செய்கிறார் வாத்தியார். கணேசன் மீண்டும் "வாக்குண்டாம் நல்ல குண்டாம்" என்கிறான். "ஓ

உனக்கு நல்ல குண்டு தான் தேவை" என்று கூறி, அவனை மேசைக்கு கீழ் குனிந்து கழுத்தைக் கொடுக்கச் சொல்லி பின் பக்கத்தில் ஓங்கி அடிக்கிறார் வாத்தியார். ஒன்று, கிரண்டு... மூன்றாவது அடிக்குமுன்னர் கணேசன் மேசைக்குள்ளாக நுழைந்து மறுபக்கம் வந்து வகுப்புக்கு வெளியே ஓடிவிட்டான். ஓடியவன் வெப்பியாரம் தாங்காமல் "நீயும் உன்னை அடியும், நீ வா, உன்னை வெளியில கவனிக்கிறன்" என்று சொல்லியடி ஓடிவிட்டான். அன்று ஓடியவன் தான் அதற்குப்பிறகு அந்தப் பள்ளிக்கூடப் பக்கமில்லை.... வேறு எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் போகவில்லை, வீரகத்தி வாத்தியாருக் கென்ன, ஒரு கணேசன் ஓடினால், யோகன் இல்லையோ, சந்திரன் இல்லையோ.... அவரது பிரம்புக்கு இரையாக....

ஆனால், கணேசன் இன்று பெரிய புறோக்கராசி, வான், ரக்டர், காணி, வீடு.... என்று பெரிய பணக்காரன். அவனுக்குப் பின்னால் நூலைந்து உதவிப் புறோக்கர்கள், மிகவும் கெட்டித்தனமாக உழைத்து முன்னேறிவிட்டான். இன்னும் எனக்குள்ளே இருந்து கொண்டிருக்கும் கேள்வி, வீரகத்தி வாத்தியார் குறிப்பிட்டது போல உதுகள் மொக்குகள், ஒரு இழவும் விளங்காது, எருமைமாடுகள், சோம்பறியாடுகள்.... என்பது உண்மையா...? சரியா....?

முருகேசு மாஸ்டர் ஆங்கிலம் படிப்பிப்பார். ஆங்கில ஆசிரியர் என்பதால் வெள்ளைக்காரன் போல (அந்தக்காலத்தில் அப்படித்தான் கூறுவார்கள்) வெளிக்கிட்டு வருவார்.



அவர் கையில் பிரம்பில்லை. அப்பாடா நிம்மதி என்று நினைக்கக் கூடாது. அவர் குட்டுகின்ற குட்டும், நுள்ளுகின்ற நுள்ளும் உயிர் போகும். போதாக்குறைக்கு பக்கத்தி லுள்ள மாணவரைக் குட்டச் சொல்லு வார். அன்றும் அப்படித்தான் அவர் படிப்பித்துக்கொண்டிருந்து விட்டு “இங்கிலீ சுக்கு ஸ்பெலிங் பண்ணு பார்ப்பம்” என்று மூர்த்தியைக் கேட்டார். மூரத்தி இதனைச் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. மூரத்தி எழுந்து எதனையும் பார்க்காது INGL... என்று சொல்லத் தொடங்க ...உனக்கு I.N.G...இது தான் விடிய விடிய ராமன் கதை, விடிஞ்செழும்ப ராமன் சீதைக்கு என்ன முறை என்று கேட்க நல்ல நித்திரை கொண்டவன் எழும்பி முழிச்சானாம் என்று கூறியபடி மூரத்திக்கு பக்கத்திலிருந்த தவராசாவிடம் “குட்டா அவ்வை தலையில்” என்று கூறினார். சினேகிதனின் தலையில் எப்படி இறுக்கிக் குட்டுவது என நினைத்த தவராசா மெல்லக் குட்டினான். “டேய் உனக்கு குட்டத் தெரியாதோ சத்தம் கேட்க வேணுமென்று” முருகேசு மாஸ்டர் கூறுகிறார்.

தவராசா மீண்டும் மெல்லமாகக் குட்டினான். “இவனுக்குக் குட்டத் தெரியாது” என்று கூறிக்கொண்டு வந்த மாஸ்டர், தவராசாவின் தலையில் தலையில் சத்தம் கேட்கும் வண்ணம் இறுக்கி குட்டிவிட்டார். தலையில் கை வைத்து அம்மா என்று குமுறிய படி, அழுத கண்களோடு தவராசா முருகேசு மாஸ்டரின் வகுப்புக்கு முன் செல்ல பின்பன்னம் வகுப்பறை வாசலில் நின்று கொண்டு “உனக்கு இங்கிலீஸ்

சொல்லக் கொடுக்கத்தான் விட்டிருக்கு எப்படி குட்டுவது என்று சொல்லிக் கொடுக்கத் தேவையில்லை” என்று பேசியபடி வெளியே ஓடிவிட்டான். “போடா, போடா, புண்ணுக் கு வருத்தமோ மருந்துக்கு வருத்தமோ” என்று முருகேசு மாஸ்டர் கேட்டது இப்பவும் காதில் ஒலிக்குது. ஆனால் தவராசா இன்று பெரிய புள்ளி. வசதிகள், வாய்ப்புக்களோடு சமூகத்தில் நல்ல நிலையில் இருக்கிறான். சமூக சேவையும், சகலருக்கும் பயனுள்ளவனாகவும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். அன்று அவனைப் பாடசாலையை விட்டு ஓடச் செய்த முருகேசு மாஸ்டரின் செயற்பாடுகள் பொருத்தமானதா?

வேலுப்பிள்ளை சட்டம்பியார் அடித்தற்கு , தங்கராசாவின் தந்தை பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்ய பொலிஸ் பாடசாலைக்கு வந்து விசாரணை நடத்திய போது சின்னப்பிள்ளை ரீச்சரும் நின்று கதைத்ததால் பார்த்துக் கொண்ட சண்புகன் வீட்டிலே போய், சின்னப்பிள்ளை ரீச்சரைத் தேடித்தான் பொலிஸ் வந்தது என்று கூறிவிட்டான். சண்புகனின் தாய் பாடசாலை விட்டுச் சென்று கொண்டிருந்த சின்னப்பிள்ளை ரீச்சரிடம் “நீ ஒரு பெண்ணாய்ப் பிறந்து நீ, உப்பிடி அடிக்கிறதே, பொலிஸ் தேடி வாறளவுக்கு அடிக்கிறதே” என்று இவ்வசமாக புத்தி சொல்லிவிட்டார். அடுத்த நாள் வகுப்பில் சின்னப்பிள்ளை ரீச்சரின் பாடத்தின் போது , அவர் “மாணவர்கள் மூன்று விதம். அதிலே பாருங்கோ பிள்ளைகள் கபட மாணவர்கள் மாணாக்கர் என்று ஒரு கூட்ட முண்டு. அது. அவன் சண்புகன் போல உள்ள கழிசடையள் தான் “

என்று கூறினார். ரீச்சர், அப்படி கூறும் போது ரீச்சருக்காகச் சிரிக்கும் ஒரு கூட்டம் சிரிச்சு, கபட மாணாக்கன் என்பதை பட்டப் பெயராகக் கூப்பிடத் தொடங்க, அன்று பள்ளிக் கூடத்தை விட்டுப் போனவன் தான் சண்புகன். நாவினால் சுட்டவடு ...கூடு பட்டால் தான் தெரியும் அதன் வலி.

சண்புகனின் நிலை இன்று சொல்லுந்தரமன்று. சுடர்மிகும் அறிவுடன் படைத்துவிட்டாய். இந்த மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே என்று கூறிய பாரதியின் வாக்கிற்கிணங்க வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அந்த மாணாக்கன். ஆக, சின்னப் பிள்ளை ரீச்சரின் கோபமும், குற்றப் பத்திரிகைச் சமர்ப்பிப்பும் இன்று என்னவாகிப் போனதோ?

மொத்தத்தில் , அன்றைய ஆசிரியர் ஒரு சிலரால் இடைவிலக்கப் பட்ட மாணாக்கர் இன்று வாழ்கின்ற வாழ்க்கையைப் பார்க்கும் போது ஆசிரியத்துவம் என்பது குற்றம் களைகின்ற, குற்றமற்றவர்களால் செய்யப்படும். உயர்ந்த பணிதானா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. இன்று



விலை கூடினது தான் கூடினம்.... அடுத்த வீட்டு அண்ணாச்சி கூட நம்மளைத் தேங்காய்ச்சி எண்ணு சொல்ல ஆரம்பிச்சிட்டாங்க.....

கூட சுமை தூக்கும் பிள்ளைகளை பயிற்றுவிப்பது போல, ஒருவர் சொன்னது போல UKG ,LKG என்று சுமைகள் கூடிய கல்வி போல கல்வி மாறக் கூடாது.

ஆசிரியர்கள் தொடர் பான நகைச்சுவை துணுக்குகள், கேலிப் பேச்சுக்களும் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்

களால் தான் உருவாக்கப் படுகின்றன போலும் .இதை உணர வேண்டும் ஆசிரியர்கள். அந்த ஆசிரியரால் தான் நான் இன்று இந்த நிலையில் இருக்கிறேன் என்று ஒரு மாணவன் சொல்லும் போது எந்த நிலையில் மாணவன் நிற்கிறானோ அந்த நிலைக்கு ஆசிரியர் பொறுப்புக் கூற

வேண்டும். அந்த நிலைக்கு ஆசிரியர்கள் தலை நிமிர்ந்து நிற்பதா, தலை கவிழ்ந்து போவதா என்பது ஆசிரியனின் கைகளில் தானே உள்ளது. நீங்கள் ஆக்குகின்ற பிரம்மாவா அழிக்கின்ற ருத்திரா.....

சொல்லுங்க அண்ணை



நண்பர் சொன்னார், 'ஒளவையார் தசரதச் சக்கரவர்த்தி ஆகியோர் சொன்னதை நினைத்துக் கொண்டால் நாம் பிரச்சினையின்றி வாழலாம். 'எப்பிடிங்க...?? எல்லோருக்கும் ஒவ்வொன்று எளிது

வாக்கியமாகக் கருதக்கூடாது. நாம் பலர் மது அருந்துகிறோம்கொள்ளையடிக் கிறோம் . வாழ்க்கையில் எமது குடும்பத்தை மறந்து வறுமையில் வாடிடுகின்றோம். கொலை செய்யப் போய் நாங்களே மரணதண்டனைக்கு உள்ளாகிறோம். இப்படி பல வாழ்க்கையில் நாம் நிம்மதியாக வாழ வேண்டுமெனில் நம்மில் இருக்கும் அந்தக் கெட்ட (1)ஊ மறந்து விட வேண்டும்!

அண்ணை நல்லாச் சொன்னீங்க.... இன்றில் இருந்து சிகரெட் குடிப்பதை நிற்பாட்டி விடுகிறேன்.

- நோக்கண்ணை -

ஒரு இலக்கியவாதியுடன் ஒரு நாள் வீதியில் கதைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

பணம் இருந்தாலும் வாழ்க்கையில் பலருக்கு அமைதி இல்லை.

பதினாறும் பெற்றுப் பெரு வாழ்வு பெறுக என வாழ்த்தினாலும் அவர்களால் அவ்வாறு வாழ

முடியவில்லை. கதை தொடரந்தது.

என ஒளவையார் சொன்னார். அதன்படி சென்றால் வெற்றி நிச்சயம்! நாங்கள் பல தொழில்கள் செய்து வெற்றியடையப் பார்க்கிறோம். ஒரே யொரு தொழிலைச் செய்து வந்தால் வெற்றி நிச்சயம்! தசரதச் சக்கரவர்த்தி கைகேயியைப் பார்த்துக் கேட்டான். 'மற்றது ஒன்று மற என்று!

எந்தக் கட்டத்தில்? இராமனைக் காடேகக் கைகேயி கேட்கக் கூடாது என்ற கட்டம் தான் தம்பி...

'அதை இப்ப ஏன் சொல்றே' 'அந்த ஒன்றை மற' என்பது தசரதன்

நாமிருக்க பயமேன்



முருகன் அருளால் வெற்றி நிச்சயம்! கிழக்கிழங்குகளில் சக்திமிக்க வசியம்

கந்தசஸ்டி கவசம் ஒரு நாளைக்கு 36 தடவை 6 நாட்களுக்கு 216 தரம் ஓதி உறுதிப்படுத்திய கந்தர் சர்வலோக வசிய மந்திரம் யந்திரத்துக்கு 1008 உருவேற்றி பக்குவப்படுத்திய யந்திரங்கள் யந்திரங்கள் கைவசம் உள்ளது.

இந்த இயந்திரத்தைச் சுரையில் அடைத்து நாடாக் கயிற்றில் கோர்த்து வலது கையில் பிடித்து கிழக்கு, வடக்காகாவோ வடக்கு தெற்காகவோ ஆடச் சொன்னால் ஆடும் நிற்கச் சொல்லிவிட்டு வட்டமாகச் சுற்றச் சொல்லுங்கள் சுற்றினை நிற்கச் சொல்லுங்கள் நிற்கச் சொல்லுங்கள் நிற்கும் இவ்வாறான சர்வசக்தி மிக்க இயந்திரத்தை பரீட்சித்தப் பார்த்து வாந்தி வாழ்வில் ஒளி மயமான எதிஜர்காலத்தை ஏற்படுத்துங்கள்!
யாருக்கு? எதற்காக?



இந்த இயந்திரத்தை தம் வசம் வைத்துக் கொள்வதால் விரும்பிய தொழில் பெற திருமணத்தடை நீங்க மிக நீண்ட நாட்கள் தடைப்பட்ட கருமங்கள் கை கூடி வர மனோவியாதி தீர்ந்து, மனமகிழ்ச்சி வாங்கி சத்துரு பயம் நீங்கி சத்துருக்கள் கிட்ட அணுகாமல் இருக்க இந்த இயந்திரம் வழி வகை செய்யும்!

இந்த இயந்திரம் தீட்டு நீக்கிச் செய்யப்பட்டது. எந்த நிலையிலும் சிறிதாக முறிசு ஏற்படாது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றோம். இதனைத் தபால் மூலமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.



தெய்வங்களில் வலிமை மிக்கவர் முருகப் பெருமான்!

கிழக்கிலங்கையின் பிரசித்தி வற்ற மாந்தீரிகச் சக்கரவர்த்தி முருகுப்பிள்ளை

தொடர்புகள் :-

சுவாமி விசுவலிங்கம் முருகுப்பிள்ளை

(ஆராய்ச்சியார்) பனங்காடு, அக்கரைப்பற்று

தொ.பே: 067 7914512, 077 7857484, 071 7345633





பெர்னாட்ஷாவின் நகைச்சுவைகள்!

ஆங்கில எழுத்தாசிரியர்

வேடிக்கையாகவும், விநையாகவும் பளிச்சென்று பதிலளிப்பதில் பெர்னாட்ஷாவை யாரும் மிகுமுகியவராக ஏதேனும் ஷாவின் அவதாரம், நாடகங்களின் துர்பரிபாசனம், நேரப்பரிசு பெற மறுத்தமை, நாடகங்களில் காணும் புதுமை, ஷாவின் நகைச்சுவை போன்றவற்றை சுவைத்தீரள்

வாசகர்கள் விரிவாக அறிந்து கொள்வது கிங்கு உசிதமாகும்.

ஆங்கில மொழியில் சிறந்த நாடகங்கள் எழுதிய ஜோர்ஜ் பெர்னாட்ஷா அபர்னாந்துக்காரர்களில் தலைசிறந்தவர். அவர் பள்ளி நகையில் கிருபத்தாரா ஐயை ஆயிரத்து எண்ணூற்று எம்பத்தாறில் பிறந்தார்.

யாளரின் உணர்ச்சி அவரிடமிருந்ததால் நாடக வசனத்தைக் கேட்பவர்களுக்கு கின்பம் அளிக்க மாறும் அமைத்து எழுதினார். கிங்கு காரணத்தால் தான் எவ்வளவு நீண்ட உரையாடல்களும் வெறுப்புத் தட்டாமல் கேட்பவர்களுடைய மனத்தைக் கவர்ந்தன.

லண்டனில் தங்கியிருந்த ஷாவிற்கு எழுத ஏதேனும் நம்பி பிழைப்பது கஷ்டமாக இருந்தது. கிதனால் பத்தாண்டு காலம் அவருடைய அன்மையின் வருமானத்திலே பிழைக்க நேர்ந்தது. கிங்கு கால கட்டத்தில் தான் ஷா தனது எதிர்கால வாழ்க்கைக் கட்டத்தின் அஸ்திவாரத்தை அமைத்துக் கொள்ள தன்னாலான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலானார். அரசியல் கழகங்களில் சேர்ந்தும், பொதுக்கூட்டங்களில் சொற்பொழிவாற்றியும் வந்தார்.

ஆயிரத்து எண்ணூற்று எண்பத்து நான்காம் ஆண்டு லண்டன் மாநகரின் அமெரிக்க பொருளாதார நிபுணர் முன்னேற்றமும் ஒழுங்கமும் என்ற நூலின் ஆசிரியர் வெள்ளி ஜோர்ஜ் என்சுர் பேசிய கட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தார். அவருடைய பேச்சு ஷாவை பொதுவுடமைவாதியாக மாற்றியது. கிதனால் முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு கழகமான பேபிபிள் கிளப்பில் ஷா கிணைந்து கொண்டார். முதலாளித்துவத்தைப் போக்க வேண்டும் என

தாயின் பகம் பெற்ற கிணை அறிவு லண்டனில் 'திஸ்டார்' என்ற பத்திரிகையில் சங்கீத விமர்சகராகப் பணியாற்ற உடவியது. ஷா சங்கீத விமர்சகராகப் பணியாற்றியதுடன் 'திசண்டே ரிவ்யூ' (THE SUNDAY REVIEW) என்ற ஆங்கில கிதழில் நாடகங்கள் பற்றிய விமர்சனங்களையும் எழுதி வந்தார். அவர் எழுதிய விமர்சனங்கள் கந்து தசாப்த காலங்களுக்குப் பிறகு கூட போற்றத்தக்க சிறந்த விமர்சனங்களாக அமைந்தன எனலாம்.

ஷா பிள்னர் தானே நாடகம் கலை எழுதத் தலைப்பட்டார். கிணை



பேபியின் கழகம் விரும்பியது. கார்ல் மார்க்ஸின் “தாஸ் காபிடல்” என்ற நூலை ஷா பிரெஞ்சு மொழியில் படித்தார். முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் பெற்ற, நாகரீகத்தின் மேலுள்ள அவருடைய பொறுப்பு இன்னும் அதிகரித்தது. அந்நேரம் இந்திய சுதந்திரத்திற்கு ஆதரவு அளித்து வந்த அன்னி பெஸன்ட் அம்மையாரை ஷா சந்தித்தார். ஷாவின் விசிறியாக விளங்கிய இந்த அம்மையார் பெர்னாட்ஷாவை பேபியின் கழகத்தில் உறுப்பினராக்கினார்.

பெர்னாட் ஷாவின் நடவடிக்கைகள் திடமான எண்ணங்கள் ஆஸ்திகவாதியைப் போலவே இருந்தன. அவர் வாழ்க்கையில் புனிதத்தன்மை, தூய்மையான வாழ்வு, மிருகங்களிடத்தே அன்பு செலுத்துதல், புலால் உண்ணாமை, மது அருந்தாத நிலை, புகை பிடிக்காமை முதலியன அவருடைய மதக்கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்தின.

பெர்னாட் ஷாவிற்கு நாற்பத்து இரண்டாக இருக்கும் போது நாடகங்களை எழுத ஆரம்பித்தார். “மனைவி இழந்தோர் இல்லங்கள்” என்ற நாடகத்தை லண்டனில் அரங்கேற்றினார். ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து நான்காம் ஆண்டு முதல் ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஏழாம் ஆண்டுவரை

ஷாவின் பதினாறு நாடகங்கள் எழுநூற்றுப் பதினொரு தடவை நடத்தப்பட்டன. “ஜோன் புல்லின் மற்றொரு தீவு” என்ற அயர்லாந்து அரசியல் பற்றிய நகைச் சுவை நாடகம் பிரசித்தி பெற்றது. “மனிதனும் மேம்பட்ட மனிதனும்” என்ற நாடகம் லண்டன் கோர்ட் தியேட்டரில் நடைபெற்றது.

ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஐந்தாம் ஆண்டு தொடக்கம் பெர்னாட்ஷா உகைப்புக்குப்பெற்ற நாடகாசிரியராக விளங்கினார். ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து இருபத்து மூன்றில் அவர் எழுதிய ‘செயின்ட் ஜோன்’ நாடகம் ஷாவின் புகழை உயர்த்தியது. ஆனால் ‘மெதுசலாவுக்கு மீண்டும்’ என்ற நாடகமே மிகச்சிறந்த நாடகமாக ஷா கருதினார். ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு ஷாவுக்கு கிடைத்தது. இருபத்தொன்பதில் “ஆப்பிள் வண்டி” என்ற நாடகத்தை எழுதினார்.

கிடைப்பதற்கரிய நோபல் பரிசை ஷா முதலில் ஏற்க மறுத்து விட்டார். நோபல் பரிசை ஏற்கத்தான் வேண்டும் என்று அவரது விசிறிகள் வரிந்து கட்டி நின்றார்கள். ஷாவுக்கு வேறு வழியில்லை. பரிசை ஏற்றார் எண்ணாயிரம் பவுண்டு அவருக்கு

கிடைத்தது. “நீரில் மூழ்கியவன் மூச்சுத்திணறி கரையேறிய பிறகு அவனுக்கு பாதுகாப்பு ‘பெல்டடை’ எறிகிற மாதிரி இந்தப்பணம்” என்ற ஏளனமாக கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக வழங்கிவிட்டார்.

பெர்னாட் ஷாவைக் குறித்துப் பலர் பலவிதமாகக் கூறினார்கள். ஷாவை விட ஒரு மேதாவி கிடையாது என்று ஒரு சாரார் கூறினார். அவர் ஒரு கோமாளி! உலகத்திற்கு மாறாக ஏதாவது சொல்லிச் சிரிக்க வைக்கும் விகடன் என்றனர். சிலர் மற்றவர்கள் காலால் நடந்தால் இவர் தலையால் நடப்பார்! என்றும் கூறினர்.

இனி பெர்னாட்ஷாவின் நகைச் சுவை பற்றி சிறிது ஆராய்வோம்.

பெர்னாட்ஷாவிற்கு மலர்களின் மீது மிகவும் பிரியம் என்று கேள்விப்பட்ட ஒருவர் அவர் வீட்டிற்குச் சென்றார். ஆனால் அங்கு பூக்களையோ, மலர் ஜாடிகளையோ காண முடியவில்லை வியப்படைந்த அவர் ஷாவை நோக்கி “உங்களுக்கு மலர்கள் மீது மிகுந்த பிரியம் என்றால் லவோ கேள்விப்பட்டேன்” என்றார்.

“ஆமாம் இல்லையென்று யார் சொன்னது? எனக்கு குழந்தைகள் மீதுதான் பிரியம் அதற்காக அவர்களின் தலையைக் கொய்து என் வீட்டு அலங்கார ஜாடிகளை அழகு செய்ய வேண்டுமென்பதில்லையே” என்றார் ஷாவிடம் “நீங்கள் ஏன் குடியை வெறுக்கின்றீர்கள்? என்று ஒருவர் கேட்டார்.

“என் குடும்பத்தில் உள்ள முன்னோர் என் போல் பலருடைய பங்குகளையும் சேர்த்து தாங்களே குடித்து விட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் எனக்கு அதில் பங்கு இல்லாமல் போயிற்று” என்று பதிலளித்தார்.

தேங்காயின் சிந்தனை



முடியோடை மனிசன் போனாலும் எவரும் பார்க்கிறானில்லை யடி...
முடி இல்லாம நாம கிடந்தாலும் நம்மைத்தான் பார்க்கிறார்களடி.

ஷேக்ஸ்பியரைப்பற்றி குறை கூறிக் கொண்டிருக்கும் பெர்னாட் ஷாவை மட்டம் தட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கில் ஷேக்ஸ்பியரின் அபிமானிகள் அதில் ஷாவையும் பேச அழைத்திருந்தனர்.

ஷா நல்ல நகைச்சுவையுடன் கூறிக் கொண்டிருக்கும் பெர்னாட் ஷாவை மட்டம் தட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கில் ஷேக்ஸ்பியரின் அபிமானிகள் அதில் ஷாவையும் பேச அழைத்திருந்தனர்.

ஷா நல்ல நகைச்சுவையுடன் தான் பேசினார் என்றாலும் வேண்டுமென்றே ஒருவரும் அவர் பேச்சிற்கு கைதட்டவில்லை. அத்துடன் தலைமை தாங்கியவரும் அவரைப் பற்றி கிண்டலாகப் பேசினார்.

ஷேக்ஸ்பியருக்காகச் சொற் பொழிவாற்ற வந்ததும் அவரது அபிமானிகள் கைதட்டி சிரிப்பொலிகளிப்பினர். ஷாவுக்கு சரியான மூக்குடைப்பு என்று முணுமுணுத்தனர்.

பெர்னாட் ஷா மீண்டும் எழுந்து நின்று பேசினார். ஷேக்ஸ்பியர் அபிமானிகளே! நான் இப்போது பேசிய நகைச்சுவை பேச்சு சுவையாக இல்லை என்று குறை கூறப்படுகின்றது. “இப்போது நான் பேசியது என் சொந்த நகைச்சுவை அல்ல. ஷேக்ஸ்பியரின் காலத்தில் நடந்தாகக் கூறப்படும் ஷேக்ஸ்பியரின் சொந்த நகைச்சுவை தான் அது. உங்களுக்கு சிரிப்பு வராததற்கு நான் பொறுப்பாளி அல்ல.

ஷேக்ஸ்பியர் அபிமானிகள் முகத்தில் ஈயாடவில்லை. பேரழகி ஒருத்தி பெர்னாட் ஷாவை மணக்க முன் வந்தாள். “நீங்கள் பேரறிஞர் நான் பேரழகி இருவருக்கும் பிறக்கப் போகின்ற குழந்தை உங்கள் அறிவும் எனது அழகும் நிறைந்திருக்கும்

லவா?” என்றாள் அவள்.

“யார் கண்டார்கள் ஒரு சமயம் உங்கள் அறிவும் என் அழகும் சேர்ந்து விட்டால்...?” என்று ஷா கூறியதும் அப்பெண்மணி பேசா மடந்தையாய் வந்த வழியே சென்றுவிட்டாள்.

இன்னொரு சமயம் மற்றொரு வடிவழகி ஒருத்தி ஷாவோடு பேசிக் கொண்டிருந்தாள். “மிஸ்டர் ஷா எனக்கு என்ன வயது இருக்கும் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்?” என்றார் கேலியாக. ஷா பதிலளித்தார்.

“உன் பல்லைப் பார்த்தால் பதினெட்டு வயது என்று கூறலாம். உன் கூந்தலைக்கண்டால் பத்தொன்பது வயதுக்கு மேல் இருக்க முடியாது. உன் உடலைப் பார்த்தால் பதினான்கு வயது போல் தெரிகின்றது”

‘கடகட என்று சிரித்து டூரித்தாள்’ அவள் “ஆக மொத்தம் எல்லாம் சேர்த்து ஐம்பத்தொரு வயதைக் காட்டுகிறது.” என்றார் ஷா அலட்சியமாக.

பெர்னாட் ஷா ஒரு விருந்துக்குச் சென்றிருந்தார். விருந்துக்குச் சென்றிருந்தார் விருந்து முடிந்ததும் வயலின் வித்துவான் ஒருவரின் கச்சேரி நடந்தது. அதனைச் ஷா உட்காரந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

விருந்து வைத்த பெண்மணி அவர் பக்கம் வந்து “வித்துவானைப் பற்றி தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். “இவர் கச்சேரியைக் கேட்கும் கோது வின்சண்ட் சேர்ச்சில் ஒரு வயலின் வித்துவான் இல்லையே?” என்றாள். “இவர் மட்டும் என்னவாம்?” என்று கேட்டாரே ஷா ஒரு கணமும் தாமதியாமல்.

ஷாவைத் தமது வீட்டில் விருந்து சாப்பிட வரும்படி வேறு ஒரு

ஸ்திரீ அழைத்தார். “நிங்கட்கிழமை யன்று உங்களால் வர முடியுமா? என்று கேட்டார் அந்தப் பெண்மணி.

“மன்னிக்க வேண்டும் அன்று என் டாக்டரைப் பார்க்கப் போகின்றேன். “அப்படியானால் விருந்தைச் செவ்வாய்க்கிழமை வைத்துக் கொள்ளலாமே?”

“இல்லை என் நண்பர் ஒருவர் உடம்பு சுகமில்லாமல் இருக்கிறார். அன்று அவரைப் பார்க்கப் போக வேண்டும்.” “அப்படியானால் கட்டாயம் புதன்கிழமை வருவீர்கள் இல்லையா?”

“அட்டா அன்று நான் கிராமத்துக்கு வருவதாக வாக்களித்து இருக்கிறேன்.” அந்த மாது அப்படியும் விடுகிற வழியாக இல்லை.

“சரி அப்பொழுது வியாழக் கிழமை விருந்தை வைத்துக்கொள்ளலாம்.” அன்று என் நாடகம் ஒத்திகை நடக்கிறது. நான் அதற்கு கண்டிப்பாகப் போக வேண்டும்.” “சனிக்கிழமை?”

“அய்யோ, அன்று நான் ஒரு கலியாணத்திற்குப் போக வேண்டும்.” அப்படியானால் கட்டாயம் ஞாயிற்றுக் கிழமை வைத்துக் கொள்வோம்.”

பெர்னாட் ஷாவினால் பொறுக்க முடியவில்லை. ஞாயிற்றுக் கிழமை நான் விருந்துக்குச் செல்லலாமா? விடலாமா, என்று பாதிரியாரிடம் கேட்க எண்ணியுள்ளேன் என்று அமைதியாகவே ஷாவிடமிருந்து அப்பெண்மணிக்கு பதில் கிடைத்தது. ஒரு நாள் பெர்னாட் ஷா தம் வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினருடன் சிறப்பாக பல விசயங்களைப்பற்றி நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவர் பேச்சை அவருடைய மனைவி சிறிதும் அலட்சியம் செய்யாது தையல் வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். இதற்கான காரணத்தைப் பேச்சின்

இறுதியில் அவர் மனைவியிடம் விருந்தினர் கேட்க, அவர் மனைவி, தான் இவருடைய பேச்சை ஆயிரம் தடவை கேட்டுவிட்டேன். இன்று அவர் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது என் கைகள் தையல் வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்காமல் இருந்தால் அவர் கழுத்தை தாமாகவே சென்று நெரித்திருக்கும்” என்றார் ஏளனமாக. சீனாக்காரர் ஒருவர் பெர்னாட் ஷாவைப் பார்க்க வந்தார். அவருக்கு ஷாவினால் ஆகவேண்டிய காரியம் ஏதோ இருந்தது அதனால் ஷாவைப் பெரிதும் புகழ்ந்தார்.

“உங்களருடைய தேக உறுப்புக்கள் எல்லாமே கவர்ச்சியாகக் காண்கின்றன. உங்கள் முகம், மார்பு, கண், கை, கால் என்று அடுக்கிக் கொண்டே போனவரைத் தடுத்து நிறுத்திய ஷா அது இருக்கட்டும் என்பற்கள் எப்படி, அபிப்பிராயம் என்ன வென்பதைத் தெரிவிக்கவும்” என்றார்.

“அப்படியா, சரிமறுபடியும் நான் கேட்கிறேன்” என்றார் ஷா. அவ்வளவு தான் உடனே அந்த இளம் எழுத்தாளர் தாம் கையோடு கொண்டு வந்திருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளை எடுத்துப் படிக்கத் தொடங்கினார். படித்துக் கொண்டிருந்த வேளை பக்கத்தில் குறட்டை ஒலி கேட்கவே பதட்டம் அடைந்த நிலையில் அருகில் கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்தினார்.

அவருக்கு பெரிய ஏமாற்றம். ஷா நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். வாசிப்புச் சத்தம் திடீரென நின்றதினால் ஷா விழித்துக் கொண்டார். “தங்களின் கருத்தை அறியவேண்டும் என்றல்லவா வந்தேன்” என்றார் அந்த இளம் எழுத்தாளர்.

“நான் தான் என் கருத்தைத்

தெரிவித்து விட்டேன்” என்று ஷா கூறியதும் எழுத்தாளர் முகம் சுருங்கியது.

ஒரு நாள் ஜோர்ஜ் பெர்னாட் ஷாவிற்கு ஒரு கடிதம் வந்தது முகவரி எழுதியவர் ‘ஷா’ என்பதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலத்தில் “ஷாம்” என்று எழுதி விட்டார். ஷாவிற்கு ஒரே கோபம் ‘உலகம் பிரசித்தி பெற்ற என் பெயரை சரியாக உச்சரிக்கவோ எழுதவோ தெரியாத ஜடம் என்று கூக்கிரலிட்டார்.

பெர்னாட்ஷா ஒற்றையடிப் பாதை ஒன்றில் சென்று கொண்டிருந்தார். அவர் வருவதைப் பார்த்தவுடன் எதிர்ப்பக்கம் வந்து கொண்டிருந்த ஒருவன் ஒதுங்கி நின்றான். பெர்னாட் ஷா அவனருகில் வந்தவுடன் “நான் முட்டாள்களுக்கு வழிவிடுவதில்லை” என்றான்.

பெர்னாட்ஷா உடனே அவன் பவ்வியமாக, “நான்வழி விடுவதுண்டு” என்றார்.

பெர்னாட்ஷா ஒருமுறை அமெரிக்கா சென்றார். அதிக நாட்கள் தங்காமல் விரைவில் திரும்புவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தார் இதை அறிந்த நபர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். சரமாரியான கேள்விக்கணைகளைக் தொடுத்தனர். சலிக்காமல் பதில் கொடுத்தார். பெர்னாட்ஷா “அமெரிக்காவில் நீங்கள் எதை விரும்புகின்றீர்கள்?” என்று நிருபர் கேட்டதற்கு ஷா பெருமிதமாக இதைவிட்டு வெளியேறுவதை” என்றார் பளிச்சென்று.

“இலங்கை தான் உலகிலே மிகவும் அதிசயமான தேசம்” என்று பிரிட்டிஷ் ராஜதந்திரி லொயிட் ஜோர்ஜ் சொல்லியிருக்கிறாரே அதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? என்று பத்திரிகை நிருபர் கேட்டதற்கு “அந்த அரசியல் வாதி தான் விஜயம்

செய்கின்ற எல்லாத் தேசங்களைப் பற்றியும் இவ்வாறு கூறுவது வழக்கம். இதைக்கேட்டு யாரும் ஏமாற வேண்டாம்” என்று ஷா பதிலளித்தார்.

ஷா நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் வேளையில் பத்திரிகை நிருபர் அவரை அணுகி “உங்களுக்கு என்ன வியாதி?” மக்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள்” என்று கேட்டார்.

“ஏன் இவ்வளவு பதட்டம்? ஷா இறந்து விட்டதாகவே சொல்லிவிடுங்கள், எனக்கு எவ்வளவோ தொல்லைகள் குறையும்” என்றார் ஷா.

ஒரு சமயம் வின்ஸ்டன் சர்ச்சிலின் மனைவி ஷாவை விருந்துக்கு அழைத்தார். அதற்கு ஷா தந்த பதில் இதுதான் “நான் வரமுடியாததைப் பற்றி வருந்துகிறேன். நான் செத்த பிராணிகளைச் சாப்பிடுவது இல்லை.”

ஷா ஜெனீவாவிற்கு சென்றிருந்த சமயம் ஒருவர் “உலகிலேயே யார் முட்டாளர்?” என்று அவரைக் கேட்டார்.

பொதுவுடமை பற்றி அறிவுள்ள நங்கைக்கு வழிகாட்டி (INTELLIGENT WOMEN'S GUIDE TO SOCIALISM) என்ற என்னுடைய புத்தகத்தை யார்படிக்கவில்லையோ அவன்தான் முட்டாளர் என்று ஷாவிடமிருந்து பதில் வந்தது. இனி ஷாவின் பொன் மொழிகளினொன்றைப் பார்ப்போம்.

வக்கீல்கள் கத்தரிக்கோலின் இருபக்கங்களைப் போன்றவர்கள் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் வெட்டிக் கொள்ள மாட்டார்கள் ஆனால் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்டு தபிக்கும் இரண்டு பக்கக் கட்சிக்காரர்களையும் நன்றாக வெட்டி விடுவார்கள்.

முன் காட்டா மகத்தம்மா



ஒரு பெண்ணை கல்யாணம் செய்யிறதண்டா பொன் உருக்குச் சடங்கு நடத்துறாங்க...இந்த

ஆம்பிளைங்க என்ன 22 காட்டா! பொன் உருக்கிற அன்றே பெண் மெலிஞ்சு இளைச்சிப் போயிடுறான். பொன்னுருக்குக்குப் பிறகு இருக்கிற பொன் எல்லாம் சீதனமா வாங்கிடுறாங்க...நிலம், புலம், சீதனம், இளாம் என்று எல்லாம் பறிச்சிடுறாங்க... அப்பறம் பெண் மெலிஞ்சு தடிபாகாதா? எல்லாத்தையும் பறிக்கப்போட்டு அம்மி ஒண்ணையும் கொண்டு வந்து, அருந்ததி நட்சத்திரமும் காட்டுறானவை. இந்தப் பழக்கமெல்லாம் எப்பறான் நாசமாப்பி போகப் போகுதோ?

“என்ன மந்திர விற்பன்னரே புதிய வாகட மந்திரங்கள் கரிப்பண்ணி வைச்சிருக்கிங்களே?”

“சவுதிக்கு போற பொண்ணுங்க இதனை அணிஞ்சா எசமா ளன் ஆணி குண்டுசி ஏத்தாம இந்த மந்திரம் தடை செய்யும்!”



மனேதாசன்.

கைத்தொழில் இன்றையக் கற்றுக்கொள்ள
கவனத்தைக் கிடைக்கவேண்டும்.

வாகனம் ஓட்டக் கற்றுக்கொள்ள, வாய்ப்பை
வாய்ந்து வாழ்க்கையை கற்றுக்கொள்ள.

*எல்லோரும் வாகனம் ஓட்டலாம் ஆனால் சரிபயண வழி முறை கடைசெய்ய வாகனம் ஓட்டக் கற்பித்த
உன்னதமான வழிக்கல்வி.

*மட்டக்களப்பில் வாகனம் ஓட்டக் கற்க வேண்டுமா?

நாடுங்கள்

வாடுங்கள்

ஐங்கரன் லேனரீஸ்



கி.மீ.61, புகையிரத நிலையக் குறுக்கு வீதி, மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி இல : 060 2650608 ஸ்கைப் இல : 0773138372

✦ பயணிகளுக்கு வாகன ஓட்டப் பயிற்சிகள் அவநாணமாகவும், பொருள்முடனும் பயிற்று விக்஑்பதும்.

✦ எம்மால் பயிற்றுவிக்க஑்பதும் வாகனம் பயிற்சியாளர்கட்கு ஒய்வு பெற்ற வீதிப்பரிசோதகர்களால் பயிற்சி
஑டத்த஑்பதும்.

✦ யாரும் வாகனம் ஓட்டலாம் ஆனால் ஆபத்தும், விபத்தும் கின்று எந்தரக வாகனத்தையும் ஓட்டுபவன் எவ்வளவு
அவகை சமுதாயத்தின் சாவலன். இவர்களால் ஓட்டப் பழக஑்பதும் வாகனங்கள்

கனரக வாகனங்கள். பாரமற்ற வாகனங்கள். ஆட்டோ. மோட்டார் வாகனங்கள்.

✦ அகூல்பால் ஒய்வு பெற்ற பொறியியலாளர்களால் மெக்கானிக் பயிற்சியுடன், கைசன்ஸ் பெற்றுத்தர உதவி

செய்க்கிள் ஓடும்.



கொப்புகள்

ஐங்கரன் லேனரீஸ்

கி.மீ.61, புகையிரத நிலையக் குறுக்கு வீதி

மட்டக்களப்பு.

தொ.பே.இல : 0602650608

இட்டுத் தரும் இட்டிக் கதைகள்

கின்னியா அலிஅக்பர்

இறைவனுக்குத்தான் புரியும்

சோலையன்பன் என்றால் எழுத்தாளர்கள் மட்டத்தில் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒரு பிரபல்யமான கவிஞர். இவரின் கவிதைகளை எல்லோருமே விரும்பிப்படிப்பார்கள். கவிதைப் போட்டிகளில் சில விருதுகள் பெற்றுக் கொண்டவர் தான் இவர். திறமையுடைய சிலருக்கு இறைவன் ஏதோ ஒரு குறைபாட்டையும் வைக்கத் தான் செய்கிறான். ஆமாம் இவரிடமுள்ள குறைபாடு அவருடைய கவிதையைப் போலில்லாமல், கையெழுத்து படுமோசமாக இருந்ததுதான்.

இதனால் சோலையன்பன் அழகான கையெழுத்தில் எழுதக்கூடிய ஒரு கையாளைத் தன்னோடு வைத்துக் கொண்டுதான் கவிதைகளை சொல்லி எழுத வைத்து பிரபல்யமாகிக் கொண்டிருந்தார். ஒரு சமயம் தனது உறவினர்களுடன் சேர்ந்து சோலையன்பன் 15 நாட்கள் கொண்ட இந்தியாச் சுற்றுலா ஒன்றை மேற்கொண்டிருந்தார்.

தனது கையெழுத்தைத் திருத்தி அழகாக எழுத முயன்றும் சோலையன்பனுக்கு கைவராத கலையாகவே போனது. ஒரு பத்திரிகைக்கு தொடர்கவிதை எழுதிவந்த சோலையன்பனுக்கு அவசரமாக கவிதையை எழுத வேண்டி வந்தது.

தனது கையால் எழுத இல்லாததால் பெரிதும் சிரமப்பட்டு அனுப்பவேண்டிய கவிதை எப்படியோ எழுதி அனுப்பியும் விட்டார்; குறிப்பிட்ட பத்திரிகை அலுவலகத்தின் பதிப்பாளியருக்கு.

சோலையன்பனின் கைப்பட எழுதியனுப்பப்பட்ட கவிதைத் தொகுப்பைப் பதிப்பாளியருக்கோ, அச்சுக்கோர்ப்பவருக்கோ ஒரு வரியைக் கூட வாசித்தறிய முடியாமல் போய் விட்டது. இதனால் அதனை மீண்டும் சோலையன்பனுக்கே திருப்பி அனுப்பி வைத்தார் பதிப்பாளியர்.

சோலையன்பனுக்கு அனுப்பப்பட்ட அக்கவிதையை அவரே எடுத்து படிக்க முயன்றார். என்ன புதுமை அவர் எழுதியதை அவருக்கே படிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அப்படியும், இப்படியும், திருப்பித் திருப்பியும், பக்கத்திலும் சற்றுத் தொலைவிலும் பிடித்த வண்ணம் படிக்க முயன்றார். தன்னால் எழுதப்பட்டதை ஒரு வரி கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டார்.

அப்போது அவரின் மனதில் தோன்றியது இது தான் "இதை எழுதும் போது என்ன எழுதினேன் என்று எனக்கும் இறைவனுக்கும் தான் தெரிந்திருந்தது. ஆனால் இப்போது எனக்குப் புரியவில்லை அந்த இறைவனுக்கு மட்டும் தான் புரியும்"

போலிகள்

அன்று அந்த நடிகையின் வீட்டில் ஒரே குதூகலம், காரணம் அவள் புதிதாய் கட்டிய வீட்டில் புதுமனை புகுவிழா. இவ்விழாவிற்கு அவளுக்குத்தெரிந்த நெருங்கிய உறவினர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டார்கள். திருப்தியாக விழாவும் முடிவுற்று வந்திருந்த அனைவரும் கலைந்தும் சென்று விட்டார்கள். மிகவும் சந்தோஷமடைந்தாள் அந்த நடிகையும்!

இவைகள் எல்லாம் நிறைவுற்று நடிகையின் தனிப்பட்ட அறையில் அவளின் தோழியுடன் சுவாரஷ்யமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தாள். ஏதோ ஒரு குறுபுகம் வரவே, அந்த நடிகையிடம் கேட்டாள், ஆமான்டி உன்னுடைய கட்டுரையொன்று பத்திரிகையொன்றில் பிரசுரமானதே! உண்மையைச் சொல்லடி உனக்கு யார் அதை எழுதிக் கொடுத்தது. உன்னைப் பற்றித் தான் எனக்கு நன்றாகத் தெரியுமேடி என்றாள்.

நீயும் உண்மையைச் சொல்லடி, என்னுடைய கட்டுரைதான் என்று உனக்கு யாரடி வாசித்துக் காட்டியது. உன்னைப் பற்றியும் எனக்குத் தெரியாதா! என்னைப் போல நீயும் ஒரு போலி என்று என்றாள் அந்த நடிகை.



எத்தனை யுகங்கள் விசன்றாலும் எம்.ஆர்.ராதா போன்ற நடிகரை பார்க்கவே முடியாது



பாவாசாந்தரின் பிள்ளை

எத்தனை யுகங்கள் விசன்றாலும் எம்.ஆர்.ராதா போன்ற நடிகரை பார்க்கவே முடியாது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து நடிகர்களின் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் பலர் குறிப்பிட்ட காலம் வரை திரைப்படங்களில் இருந்து விட்டு காணாமல் போயிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் சாதனைகள் பல படைத்தாலும் கடைசி காலத்தில் சோதனை வேலைகளில்தான் மறைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நடிகவேள் எம்.ஆர்.ராதா சற்று மாறுபட்டவர். திரைப்படங்களில் சீர் திருத்தக்காரராகவும், நாடகத்தில் கலைக்காரராகவும் அரசியல் மேடையில் சீறினான். இடியாகவும் தனிமையில் சிண்டினான். வெடிப்பவராகவும் தனிக்காட்டு ராஜாவாக வாழ்ந்து மறைந்தவர் தான் எம்.ஆர்.ராதா.

மதராஸ் ராஜகோபாலன் ராதா கிருஷ்ணன் என்பதன் சுருக்கம் தான் எம்.ஆர்.ராதா. எம்.ஜி.ஆர் என்ற பூண்டு எழுத்துக்கு எவ்வளவு பயபக்தி மரியாதை இருந்ததோ அந்தளவு செல்வாக்குடன் திகழ்ந்த எம்.ஆர்.ராதா வுக்கு எழுதப்படக்கூடாது தெரியாது. சிறிய வயதிலேயே வீட்டுக்கு அடங்காத பிள்ளையாக இருந்தமையினால் படிக்காமல் நாடகக்குழுவில் போய் சேர்ந்தார். 'நல்லதுங்கள்' நாடகத்தில் கிணற்றில் வீசியெறியவும் குழந்தைகளில் ஒன்றாக முன்னுழைக்க நடித்தார்.

1937 முதல் முதலாக 'ராஜசேகரன்' என்ற படத்தில் தோன்றி நடித்தவர் 1979ல் 'பஞ்சாயத்து' என்ற படத்தில் கடைசியாக நடித்தார். கிவர் எம்.ஜி.ஆருடன் சிணைந்து நடித்த 'நாய் என்னை தட்டாதே', 'நீதிக்குப் பின் பாசம்', 'பெற்றால் தான் பிள்ளையா', 'என் கடமை', 'நாயின் மடியில்' உட்பட பல வெற்றிப்படங்களில் சேர்ந்து கைக்கியிருக்கிறார். சிவாஜி கணேசனுடன் 'பலே பாண்டியா', 'படித்தால் மட்டும் போதுமா', 'பாகப்பிரிவினை', 'சாந்தி'.

'பாடும் பழமும்', போன்ற படங்களில் வாழ்ந்துக்கொடினார். 118 படங்களில் நடித்த எம்.ஆர்.ராதா 1963ல்





எதனையாக 22 படங்களில் நடித்தார். அவற்றில் அநேகமானவை வெற்றிய் படங்களாகும். எம்.ஜி.ஆரை 'ராமச்சந்திரா' என்றும் சிவாஜியை 'கணேஷா' என்றும் அழைக்கும் அதேவேளை மற்றவர்களை வாடா, போடா என்று நான் அழைப்பார். ராதாவுக்கு ஏழுபது படிக்கத் தெரியாது. எவ்வளவு நீளமான வசனங்களாக இருந்தாலும் யாராவது வாசித்தால் அப்படியே மனதுக்குள் வாங்கிக் கொண்டு ஏற்ற திறக்கத்துடன் தனது பாணியில் பேசி அசத்திவிடுவார். இவரிடம் மிகை நடிப்பெல்லாம் மிடைவாது மிக இயற்கையாகவே இவரின் நடிப்பு இருக்கும்.

நற்போசைய தமிழக முதல்வர் மு.கருணாநிதிக்கு கலைஞர் கருணாநிதி என்று அழைத்து பட்டம் கொடுத்தவர் எம்.ஆர்.ராதாதான். ராதாவின் நகை முடியும் நடிக்கும் ணை பாராட்டினார் கலைஞர் கருணாநிதி. இவர் கதாநாயகனாக வேட மேற்று நடித்த 'ரத்தக் கண்ணீர்' நாடகம்

பின்னர் திரைப்படமாக நயார்க்கப்பட்ட போது அது 100 நாட்கள் ஓடி வெற்றிய் பெற்றது. அந்த படத்தில் இந்த வசனங்கள் மிகவும் பிரபல்யம். "அடியே கார்த்தா.. பாரிண்காரன் நீராவியை கப்பல் விடுகிறான். நீங்க நீராவியை புட்டு செஞ்சி வயிற் துக்குள்ள விடுதீங்க... உள ருக்கு ஒரு வீடர். அவனாவ னுக்கு ஒரு கொள்ளை. அவனவனுக்கு ஒரு பட்டினிப்பட்டாளம். நான் சென்ஸ்..." இந்த நாடகம் 3 ஆயிரத்து 21 நாட்களும், தூக்கு மேடை நாடகம் 800 நாட்களும், லட்சுமிகாந்தன் நாடகம் 760 நாட்களும் அரங்கேற்றப்பட்டன.

புளையாளர், அம்பாளர், இம்பாளா எனப் பல கார்களை வைத்திருந்தார். ஒருமுறை இம்பாளாவில் ஏறமை மாட்டுக்கு வைக்கோல் எடுத்துச் சென்றதை பஸ்டும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்களாம். நமக்கு பயன்படுத்துவதுக்குத்தானப்பா கார், தகரத்துக்கு கரை பெய்ண்ட அடிச்சதுக்காக தலையையா தூக்கிட்டுப் போக முடியும் என்று கேட்டாராம்.

இவர் ராமாயணத்தை அதிகமாக கிண்டலடித்தார். "கீமாயணம்" என்று நாடகம் போட்டார். ராமன் போத்தினிக்குக்கும் போது கைது செய்யப்பட்டார். மணம் புண்படுகிறது என வழக்குப் போடப்பட்ட போது மணம் புண்படுபவர்கள் யாரும் வர வேண்டாம் என விளம்பரம் செய்தார். எம்.ஜி.ஆரும், M.R.ராதாவும், பெற்றால் தான் பிரிவையா, படத்தில் ஒன்றாக நடித்தப் போது தான் தயாரிக்கவிற்குக்கும் எளிதப்படத்தில் எம்.ஜி.ஆர் நடிக்க வேண்டும் என கேட்டுக்கொண்டார். எம்.ஜி.ஆர் சம்பந்தித்தார். காவல்காரன் படம் தயாரான வேளையில் எம்.ஜி.ஆருக்கும் ராதா

வுக்குமிடையில் நகராறு ஏற்பட்டது. எம்.ஜி.ஆரை அவரது 'ராமாவசம்' நோடத்தில் வைத்து டும்பாக்கியினால் சுட்டுவிட்டு தானும் சுட்டுக்கொண்டார். இந்த வழக்கில் ராதாவுக்கு ஏழு ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. எம்.ஆர்.ராதாவின் மகனான M.R.R.வாச சில காலம் தமிழ் சினிமாவில் கொடிகட்டி பறந்தார். ஆனால் குடி அவர் குடியையே செடுத்த உயிரை எடுத்தவிட்டது.

M.R.ராதா தண்டனைக் காலம் முடிந்து வெளியே வந்தாலும் முன்னரைப்போல அவரால் திரைப்படங்களில் நடிக்க முடியவில்லை. அவர் டீடல் தளர்ச்சியடைந்திருந்தது. இவர் கடைசியாக 1979ல் பஞ்சாமிர்தம் படத்தில் நடித்தார். தமிழ் திரைப்பட நடிக்காளி லேயே துண்ச்சல்மிக்க இவரின் மறைவுக்குப் பின் இவரின் வாரிசுகளான எம்.ஆர்.ராதாவி, எம்.ஆர்.ராதிசா, வாசவிச்சரம் போன்றவர்கள் தற்போது திரையுலகில் ஆட்சி செலுத்தி வந்தாலும் கூட M.R.ராதா அளவுக்கு அவர்களால் பிரகாசிக்க முடியவில்லை. எந்த வேடத்தைக் கொடுத்தாலும் அந்த பாத்திரமாகவே மாறிவிடும் M.R.ராதா 'சித்தி' என்ற படத்தில் மிகச்சிறந்த தரமான நடிப்பினை வழங்கியிருந்தார். நகைச்சுவை நடிப்பாளாக, வில்லனாக, குடும்பத்தலைவனாக குணச்சித்திரமாக ஏன் கதாநாயகனாகக்கூட இவரால் மிகச்சிறந்த யதார்த்தமாக நடிக்கமுடியும். கிரட்டைக் குரல்களில் இவர் கணீரென பேசி நடிக்கும் வீறம் போற்றத் தக்கது. பாராட்டத்தக்கது. எத்தனை யுகங்கள் சென்றாலும் கிப்படி யொரு நடிக்கலை இனி நாம் பார்க்கவே முடியாது.

SRI VINAYAGAR ENTERTAINMENT

No. 440, H P Road, Sinnaputhukulam, Vavuniya.

T.P:- 024-2226272

- ✽ Browsing
- ✽ Game Playing, Game CDs
- ✽ Calls
- ✽ Computer Repairing Used Computer for Sale
- ✽ Photocopy
- ✽ Fax
- ✽ DVD, VCD's Whole Sale..... Black CD, DVD Whole sale.....
- ✽ Phone Cards Dialog, Mobitel, Airtel, Suntel, Lanka Ball & Reloads.....
- ✽ தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்கள பட DVDக்கள், VCDக்கள்
- ✽ பழைய, இடைக்கால, புதிய MP3, DVD, VCD பாடல்களுடன் Remix, Non stop பாடல்களும்.
- ✽ குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள், கதைகள் அடங்கிய DVDக்கள்.
- ✽ ஜாதக கணிப்புடன் பலன்களும், திருமண பொருத்தங்களும் பார்த்து தரப்படும்.
சோதிட கலாநிதி : சீவலி மு. க. கந்தசாமி குருக்கள் .P

MEGA SALE FOR 11.04.2011 to 16.04.2011

BUY 01 DVD + Get FREE 01 VCD (Offer Pack)

BUY 05 Offer Pack + Get FREE 01 MP3

BUY 05 VCD + Get FREE 01 MP3

அனைவருக்கும்

“ஸ்ரீ விநாயகர் என்டர்டைன்மென்ட்” இன்

NO 440B, HP ரோட், சின்னபுதுக்குளம்.

வவுனியா.

இளமை நிலைவுகள்

-மாஸ்டர் சிவலிங்கம்-



6

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

சொர்க்கலோகம் சென்று வந்தேன்!

நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்திலே எனது மஞ்சந்தொடுவாய்க் கிராமத்திலே மாலை வேளையிலே பல்வித விளையாட்டுக்கள் விலையை இலகுவாக வழங்கும். தட்டுக் கோடு, பின்னையார் கட்டை, அடி பந்து,

கிட்டிப்புள் முதலிய விளையாட்டுக்கள் அக்காலத்தில் பிரசித்தி பெற்றவை. நான் அயல் வீட்டுச் சிறார்களுடன் மேற்படி விளையாட்டுக்களில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபடுவது வழக்கம். ஒரு நாள் ஏதாவது புது வித விளையாட்டு விளையாட வேண்டும் என்ற ஆவல் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. என்ன விளையாட்டு விளையாடலாய்

என்று கிரந்தனையில் ஆழ்ந்தோம். நாங்கள் அமர்ந்திருந்த இடத்திற்குப் பக்கத்திலே பெரிய முந்திரிய மரம் ஒன்று நின்றது. அதன் பெரிய கிளைவொன்று முறிந்து தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்ததும் எனக்கு ஒரு வித விளையாட்டு மனதில் உருவானது. நண்பர்களுக்கு விளக்க ஆரம்பித்தேன். எனது சொர்க்கலோகம் விளையாட்டை. "முறிந்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் முந்திரிய மரக் கிளையிலே ஒருவர் ஏறி அமர்ந்து கொள்ளவேண்டும். மற்றவர்கள் பெரிய முட்டும் கம்பு ஒன்றின் உதவியுடன் அந்த மரக்கிளையை மேலே உயர்த்தி முட்டுக்கம்பின் அடிப்பகுதியை நிலத்திலே பதித்து விட வேண்டும். நிலத்தில் திற்பலர்கள் மண்ணில்கில் உள்ளவர் சொர்க்கலோகம் சென்றுள்ளார். மேலே உள்ளவர் சிறிது நேரம் சொர்க்கலோகத்தில் அமர்ந்திருப்பார். பின்பு முட்டுக்கம்பை மெதுவாக இழுத்து சொர்க்கலோகம் சென்றுவரை



மண்ணுலகத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும். ஒவ்வொரு வராகச் சொர்க்கலோகம் சென்று வரலாம்". இப்படி நான் விளக்கியதும் "அருமையான விளையாட்டு" என்று கூறி அனைவரும் துள்ளிக் குதித்தனர். முறிந்து தொங்கிய மரக்கத்தின் மூலம் ஒவ்வொருவராகச் சொர்க்கலோகம் சென்று வந்தனர். கடைசியாக எனது முறை வந்தது. சொர்க்கலோகம் செல்லும் வாகனமாகிய மரக்கொம்பிலே ஏறி அமர்ந்தேன். முட்டுக் கம்பின் உதவியுடன் அதனை மேலே உயர்த்திவிட்டனர். முட்டக்கம்பு நிலத்தில் நன்றாக ஊன்றப்பட்டது. நான் மேலே சொர்க்கலோகத்திலே அமர்ந்து தொலைவில் தென்படும் காட்சிகளை நோக்கி வர்ணனை செய்து கொண்டிருந்தேன். அதே நேரத்தில்...! "இதுவரை சொர்க்கலோகம் சென்றவர்களை யெதுவாக இழுத்தே மண்ணுலகம்

கொண்டு வந்தோம். இப்போது வேகமாக முட்டுக்கம்பை இழுத்து சொர்க்கலோகம் சென்ற கிளவிக்கத்தை விரைவாக மண்ணுலகத்துக்குக் கொண்டு வருவோம்" என்று கூறிய படி முட்டக் கம்பை மின்னல் வேகத்திலே இழுத்துவிட்டான் ஒரு பையன். முற்றிலும் எதிர்பாராத விதத்தில் முட்டுக்கம்பு வேகமாக இழுக்கப்பட்டதும் மரக்கொம்பிலே நின்ற நான் நிலைகுமுறி அடியிடிக்கிழை விழந்தேன். இடது கை எலும்பு உடைந்துவிட்டது. எவ்வளவு நொடிகளாகத்திருந்தேனோ தெரியாது. கண்களைத் திறந்த போது வீட்டுக் கட்டிலிலே படுத்திருந்தேன். கட்டிலை விட்டு உறவினர்கள் பலர் சோகமே உருவாக என்னைப் பார்த்த படி தின்றனர். எலும்பு முறிவினால் ஏற்பட்ட வலி பொறுக்க முடியாது முளகியபடியே கிடந்தேன். எலும்பு உடைந்த கையில் ஏதோ ஒரு வித நொண்ணெண்ணாய் பூசப்பட்டிருந்தது.

அடுத்த நாள், கல்வாரியில் இருந்த பிரபல எலும்பு முறிவு வைத்தியர் சரணைணாய் செல்லத்தயாரி என்பவரிடம் கொண்டு செல்லப்பட்டேன். எவ்வாறு கையெலும்பு உடைந்தது என்பதைக் கேட்டு அறிந்துகொண்ட வைத்தியர், "தம்பி! இன்னும் சொர்க்கலோகத்துக்குப் போகும் ஆசை இருக்கிறதா?" என்று தயாராகக் கேட்டுக்கொண்டே வைத்தியத்தினை ஆரம்பித்தார். எலும்பு முறிந்த கைக்கு அடுத்தடுத்துப் பலவிதமான பற்றுக்கள் போடப்பட்டன. முட்டைப் பற்று, வைப்பற்று இரண்டி் பல பற்றுக்கள் சுமர் ஆறு மாதங்களின் பின்பே அந்தக் கை சுகமடைந்தது. "குறாக்கு வழியிலே சொர்க்கலோகம் பெல்ல முயன்றால் இப்படித் தான் படாதபாடு படவேண்டி ஏற்படும் பேரஹம்!" என்று எண்ணிக்கொண்டேன்.

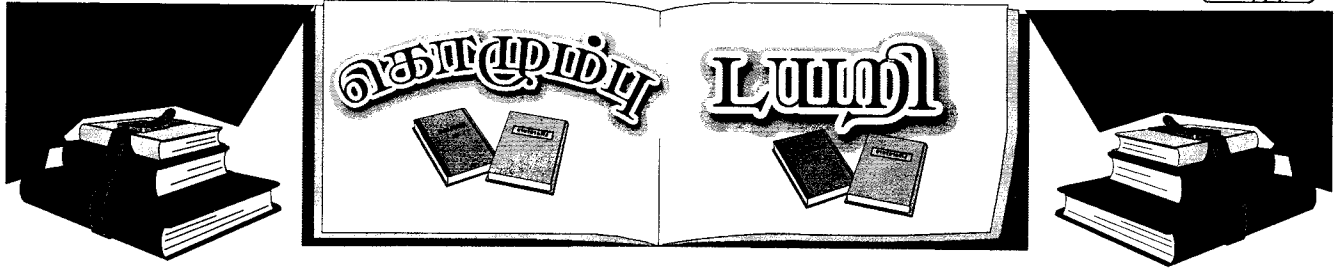
(தொடரும்)



காலதேஜாச் சிற்பம்



பின்னர் சமூகியினரின் வேண்டி செல்லிடுமா? ஓமோ... சமன், சமான்சாரம் கள்ள கரங்கட் கருக்கிறு நூறு உபகரணேஜாப் பிடிச்சு நண்டு கை வாய்க்கிக் கொடுத்திட்டீயம்! மனச்சாட்சி எதுல் வேண்டி செல்லிடுமா? ஓமோ... நம்ம பதாந்தகனனுள்ளதும் சில உற் கேசுதச் செய்யிறாங்க... புதுச்சிக் சிசாநுசிக் குவில்க்காரதாங்க...
- கவி நொண் -



என்ஜினியர் : குளங்கள் உடையும் என்பதை தூர நோக்கால் அறிந்து அணை கட்டத் தெரியாதவர்கள்.

டாக்டர் : அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் பகலிலும் தனியார் ஆஸ்பத்திரியில் பிற்பகலிலும் நோயாளர்களுக்கு ஊசி ஏற்றுபவர்கள்.

நேர்ஸ் : வீட்டில் கணவனையும் பிள்ளைகளையும் பராமரிக்க முடியாத 'கிளியா பாட்ராக்கள்'

நீரழிவு : இலங்கையில் எத்தனை வீதம் ஆண்மை மிக்கவர்கள் என்பதை நிர்ணயிக்கப் போகும் கொடிய நோய்.

கையடக்கத்

தொலைபேசி : கதை பெருக்கி

மகாத்மா

காந்தி : சிலையில் வாழும் ஜீவன்

பிரம்பு

: ஆசிரியர்கள் தூர எறிய வேண்டிய துயரக் கண்ணாடி

தேங்காய்

: வெளிநாட்டுக் காசு புளங்கினாலும் வாங்கும் போது விலையால் மனம் நோகச் செய்யும் வினோதக் குண்டு.

ஓசை

: பசியால் வாடுவோர் ரசிக்க முடியாத நல்லஓசை

தோசை வடை : 'அப்பிட்ட எப்பா' எனச் சிங்கள மக்கள் சொல்ல மறந்த தீன் பண்டங்கள்.

கடாபி

: பதவியில் இருந்து விலக முடியாதோர் தனது குடி மக்களைக் கூட வகை தொகை இன்றிக் கொலை செய்வர் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் மேட்டுக் குறுடன்.

பெர்லூஸ்கோனி: நான் ஒரு சிறிய துவட்டன் என ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளித்த உலகத் தலைவர்களில் ஒருவர்.

பிரேமானந்த

சுவாமிகள் : ஆச்சிரமம் அமைத்து ஆன்மீகம் வளர்க்க விரும்புவோர் படிக்க வேண்டிய முதல் கையேடு.

மரணதண்டனை

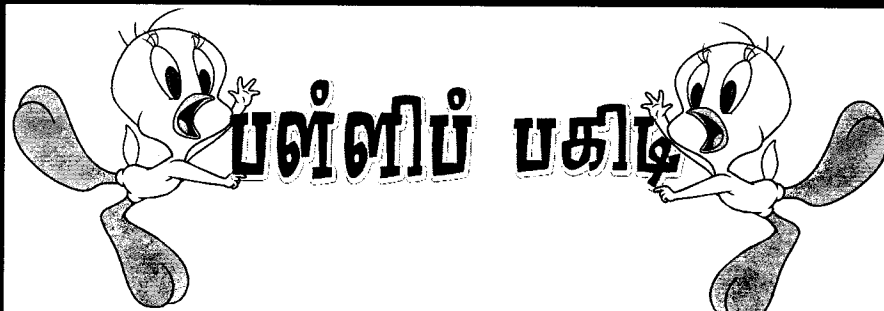
: தற்கொலை அதிகம் செய்யும் நாட்டில் மதிப்பிழந்த சொல்.

மணிக்கூடு

: அடுத்த நூற்றாண்டில் கூட இலங்கையர்களால் உருவாக்கப்பட முடியாத விஞ்ஞானச் சொல்.

புத்தகம்

: சி.டி வந்ததால் கற்பிழந்து போன கண்ணகி



எமது பள்ளிக்கூடத்தில் தமது பாடிப்பவர் மனோகரன். அவரே எமது வகுப்பாசிரியரும் கூட ஆசிரியர் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரையும் கூப்பிட்டு உங்களின் தகப்பனார் என்ன தொழில்

செய்கிறார் எனக் கேட்டு வைத்தார். பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவராக எழும்பி மேசன், டாக்டர், என்ஜினியர், விவசாயம், வாகனம் ஓட்டல், கராஜ் வேலை, கடை.... இவ்வாறு பலவும் கூறினர் கடைசியாக எமது வகுப்பில் படித்த பிள்ளை ஆசிரியரைப் பார்த்துச் சொன்னது, எங்கடை அப்பா தேன் காய்ச்சி விழ்பவர்.

- அமிர்தப்பிரியா -



பட்டம் பெற வேண்டுமென்பது. ஆனால் தாயின் எண்ணமோ இப்படியிருக்கிறதே! என்ன செய்வது அவளை குற்றம் சொல்லியும் பயனில்லை தனியாளாக அவள் எத்தனைக்காலம்தான் சுமைகளை தூக்கிக்கொண்டு கஷ்டப்படுவாள். அவன் தந்தை எப்போது பொறுப்பில் லாமல் ஊதாரியாக உளர் சுற்றத் தொடங்கினானோ அப்போதே கஷ்டக் காலம் ஆரம்பித்துவிட்டது.

அவன் தீர்மானித்துவிட்டான். இனியும் தாய்க்கு சிரமம் கொடுக்கக் கூடாது. எங்காவது வேலையொன்றைத் தேடிக்கொண்டு பிறைவேற்றாக படித்து கா.பொ.த உயர்தரம் பரீட்சை எடுப்பது. நுவரெலியாவில் அவனுடைய தூரத்துச் சொந்தமான அண்ணாமலை கிழங்கு வியாபாரம் செய்து வந்தார். கிழங்குத் தோட்டமும் இரண்டு மூன்ற லொரிகளும் கூட இருந்தன. அவருக்கு கணக்கு வழக்குப்பார்க்க பொறுப்பானதொரு ஆள் தேவைப்பட்டது. பாலமுருகனை அவருக்குத் தெரியும். தற்காலிகமாக ஒரு ஆள் இருந்தாலும் பாலமுருகனைப் போல சுறுசுறுப்பான படித்த ஒருவனைத்தான் அவர் தேடிக்கொண்டிருந்தார். கடைசியில் அவனே அவரிடம் வேலைத்தேடி போகவும் உடனடியாக அவனை வேலையில் சேர்த்துக்கொண்டார். கடையில் கணக்கு வழக்குப் பார்ப்பது, தோட்டத்தில் வேலை வாங்குவது, கொள்முதல் செய்வதென்று சுறுசுறுப்பாக இயங்கிய அவனை ஒருமுறை தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். மலையடிவாரத்தில் அந்த பெரிய வீடு இருந்தது. வீட்டின் முன்புறம் அழகாக பூக்கள் பூத்துக்கொண்டிருந்தன. பக்கவாட்டில் ஏராளமான மரங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்திருந்தன.

கூழ்நிலை மற்றும் தவறான சில முடிவுகளால் எல்லாமே கானல் நீராகி விட்டது. எல்லோரையும் போலவே அவரும் இளமை காலத்தில் இல்லாத கற்பனைகளையெல்லாம் செய்து எந்நேரமும் கனவுகளில் மிதந்தவர் தான். ஆனால் - என்ன செய்வது அவரொன்று நினைக்க தெய்வம் வேறொன்றையல்லவா கொடுத்து விட்டது!

அவர் மறுபடியும் சாய்ந்து உட்கார்ந்தவாறு கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டார். கடந்து போன சம்பவங்களை அவர் கண்முன்னே படம்போல ஓடத்தொடங்கியது.

“அம்மா நான் க.பொ.த. சாதாரண தரத்தில் நல்ல பெறுபெறுக ளோடே பாஸாயிட்டேன்...”

பாலமுருகனின் தாய் கொழுந்துக்கூடையை சுவரிலிருந்த ஆணியில் மாட்டிவிட்டுத் சட்டென திரும்பினாள். “என்ன பாலு உண்மையாவா சொல்லு... உன்னைப் படிக்க வைக்க நான் ரொம்ப சிரமப்பட்டுட்டேன். குடிசை புருஷன், ஊதாரியா மூத்தவன், கல்யாண வயசுல ரெண்டு தங்கச்சி மார், இவங்களை வச்சிக்கிட்டு உன்னை போராட்டங்களுக்கு மத்தியிலத்தான் படிக்கவச்சேன். இனி கவலையில்லை. உன்னோட படிப்புக்கு எங்கே யாவது நல்ல வேலை கிடைக்காமலா போகும்...?”

பால முருகன் - தன் தாய் பார்வதியை ஏமாற்றத்தூடன் நோக்கினான். அவன் குறிக்கோளே தொடர்ந்து படித்து பல்கலைக்கழகம் போய்

அவர் அவனை விட்டாலுள்ளே அழைத்துச் சென்றார். அவன் தயக்கத்துடன் மெதுவாக நடந்தான் "கூச்சப்படாம உள்ளே வா பாலமுருகா... நம்ம வீடு தானே... ஏய் தனவட்சமி.. அடிக்கடி கேட்டியே அந்தத் தம்பியை கையோடே அழைச்சிட்டு வந்திருக்கேன்... அப்போது உள்ளேயிருந்து சுமார் சும்பது வயது மதிக்கத்தக்க அந்த பெண்மணி வெளியே வந்தாள். முகத்தில் லட்சுமீகரம் இருந்தது.

"வாங்க தம்பி... உங்களைப் பத்திரான் கிவரு எசாலிக்கிட்டேயிருப்பாரு. நீங்க வந்த துக்கப்பறம்தான் கிவரு கொஞ்சம் ஓய்வு எடுக்கிறாரு. ஒழுங்கா நேரத்துக்கு சாப்பிடுறாரு. நீங்க வேறு என்னுமா போயிட்டாங்களா எனக்கும் ரொம்ப சந்தோஷமா போய்டுச்சி. உட்காருங்க இன்னணக்கி பகல் சாப்பாடு கிங்கதான். ஏய்... கணா...

இங்க வா... பானா தம்பி வந்திருக்காரு..."

அப்போது - மற்றொரு அறை யிலிருந்து அவள் வந்தாள். தகுதரு வெள அலைமோதிய கண்கள். எட்டைப் போல இடைவரை தொங்கும் சடை. நல்ல சிவப்பு. இதழ்களில் நரந்தரமானதொரு புன்னகை. அவள் அவனை நேருக்க நேர் பார்த்தவிட்டு சட்டென தலை துளிந்தார். "கிவ என்னோட கிரண்டாவது மகள். பெயர் சூர்யகணா. பாக்கிறதக்க சாது மாதிரி இருக்கா - ஆனா வாயாடி. அடுத்த வருஷம் பத்தாவது பர்ட்டைச எடுக்கப் போறா. மூத்த மகள் 'கயல்விழி' போல்ல வேலை.. ஏய் கணா... மச மசன்னு நிக்காம வந்து சமையலை உதவி செய்... வா..."

பாலமுருகன் அவள் போலையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

அவன் கிப்படியொரு அழகியை கிவ்வரை சந்தித்ததில்லை. என்னவொரு அழகு. ஆண்டவன் பெண்களை படைக்கும் போது மட்டும் சற்று விஷேட கவனம் செலுத்துவானோ..."

"அப்புறம்... பாலமுருகா... இந்தமுறை கிழங்கு நல்லா வந்திருக்கு. வாபம் அதிகமா கிடைக்குமுன்னு நினைக்கிறேன். உனக்குப் போக வர ஒரு பைக வாங்கித்தந்திடுறேன். நீ கடைசிவரை என்னோடயேயிருந்திட்டா வியாபா ரத்துல ஓகோன்னு வந்திருவேன்..."

பாலமுருகன் கூச்சத்தோடு அவரை பார்த்தான். "எனக்கு சில கடமைகளும் இருக்கு... தங்கச்சிமா ரோட எதிர்காணத்தையும் பறக்கணும்... நீங்க குடுக்கிற சம்பளம்தான் கிப்போளங்க வீடல அடுப்பரிய உதவுது..."

(தொடரும்)

யாழ் நிலை வாதம்



நீங்கள் சங்கிலியன் ராஜா பரம்பரை தானேங். சங்கிலியத் தாங்க... குத்கரமல்வுநிறன்.

பள்ளிப் பகுதி

ஆசிரியர் :- உலகம் உருண்டது எப்போது
 உ தாரணத்துடன் சொல் வாக்கிலாம்
மாணவர்கள் :- சற்று விரிச்சுது ன் எங்கேங்கோ
 உ ன்களை மாற்றினாலும் தீர்தல்பொற் இதே
 பாடசாலைக்கு வந்து விடுகிறீர்களே!



ஆசிரியர் :- உவம்குடி பிரத்த மலர் ஒன்றின்
 பெயர் சொல்!
மாணவர்கள் :- அரிபமலர் சேர்
ஆசிரியர் :- உது எங்கே இருக்கிறது?
மாணவர்கள் :- பக்கத்து வகுப்பில் இரண்டாவது
 தெருவில் சேர்.



ஆசிரியர் :- நபையார் வாறா கவனம்!
முது மாணவர்கள் :- ஏதும் கவிதை கேட்டு விடு
 வாறோ?
மாணவர்கள் :- இல்லை..... மாணவர்களிடம்
 எதிரி எனக் கேள்வி கேட்டு நல்ல
 அடி அடிக்காமல் விடமாட்டார்



அதிர் :- அந்த மாணவனை ஏன் எப்படிப்போட்டு அடித்தி?
கவிஞர் :- 'எனக்கமது கைவிடில்' என்பதையிப் பிடித்து வீளக்கம்
 எழுதுமாறு கேட்டு ன் உவன் எழுதயிருப்பதை
 நிங்களே பாருங்கள்.

'உக்கம் + மது + கை + விடில்'
 எனக்கம் தருதுமது அனைக் கை விடக்கப்பது



ஒருவர் :- அடே! பொறாஜ் அவர்கள் 'முத்தகத்தகாறன்'
மற்றவர் :- அவ்வளவு பெரிய சூடகாரா அவர்?
மற்றவர் :- இல்லை - இல்லை - கல்யாணசுந்தரி மண்தோன்றாக
 காலத்து முத்த சூடகர்கள் தானென பிதற்றுவனர்.





கோலமும் கோக்கீதும்

சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா
எனச் சொல்லி ஒளவையார்
வெண்பாவில் பாடினார். இதனால்
ஒளவையார் சங்ககாலத்தில்
வாழ்ந்த புலவர் அல்ல என
நிச்சயமாகக் கூறலாம்.
எப்படி என்று கேட்கிறீர்களா?

சங்ககாலத்தில் அவர் இருந்திருந்தால்
சங்ககால இயல், இசை, நாடகத்தைத் தரும்படி
கேட்டிருக்கமாட்டார். மட்டக்களப்பில் வாழும்
ஒருவர் மட்டக்களப்பு மரமுந்திரீகம் பருப்புத்தா
எனப் பாடி இருக்கமாட்டார். ஏனெனில்
அதுதான் கோலையில் இருக்கிறது!

-அமர் வல்லி-

சன் பான்ஸி ஹவுஸ்

பொன்னாட்சி சிந்திரம் தெரு நங்கி பொன்கனாமான பான்ஸிப் பொருட்கள்
அத்தனையும் உண்டு இவர்களிடம்!

மட்டக்களப்பு காவல் நலவையத்தக்த அருகில், திருமலை வீதியில்
கனல்நாளைக் கவரும் கவினின் கணவக் கண அது!

கைவளையங்கள் தொடங்கி பிளாஸ்டிக் கதிரைகள் வேசைகள் வரையில், புதிய
உலகை வரவேற்கும் புதுவையப் பொருட்கள் யாவும் நிதான விளையவில்
காளாட்டும் பொய்நாடகங்கள், கை அணசர்த்தால் உலகை அணசக்தும் விளையாட்டும்
பொருட்கள் சிறுபாறுக்கான வடிவமைக்கப்பட்ட சிறுநகரப் பொருட்கள், நவீன
வெசைகளில் எவர் சிவ்வர் பாத்திரங்கள் குத்து விளக்குகள், வண்ண
விளக்குகளால் அளங்கரிக்கப்பட்ட இந்து சமயக் கருவிகள், பூக்கள்,
இசைக்காரர்கள் யுங்கள் ஓடுகு குணம் யின் கீழ்ப் பொற்றுக் கொள்ள... நாடகங்கள்
தேடி வாருங்கள்.

சன் பான்ஸி ஹவுஸ்
183, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு.
தொ.பே : 0652223092 / 0770604264

மை சிரிய மனிதர்கள்



அன்புள்ள ஆசிரியருக்கு எழுதிக்கொள்வது,

சுவைத்திரனை சுவைத்தேன். சுவையான தேனைச் சுவைத்தது போல இனிப்பாக இருந்தது. இருந்தாலும் சஞ்சிகையை முழுவதுமாக வாசித்து முடிக்கவில்லை. காரணம் ஏனைய சஞ்சிகைகள் நாளிதழ்களை வாசித்து முடிப்பது சுலபம்; சுவைத்திரனை வாசித்து முடிப்பது கஷ்டம்; ஏனென்றால் ஒரு பகிடியைப் படித்துவிட்டு அதை மற்றவர்களுக்கு காட்டிச் சிரிப்பதிலேயே அதிகநேரம் போய்விடுகிறது. அந்த அளவுக்குப் பகிடிகள் தரமானவையாக இருக்கின்றன. தரமான எழுத்தாளர்கள் சுவைத்திரனில் எழுதுவதும் சிறப்பான அம்சமாக அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

அட்டை படத்திலும் “நாட்டுக்கருடன் பதில்” என்ற பகுதியிலும் அயல்நாடு பற்றிய குறிப்புக்கள் உள்ளன. அவை தொடர்பான சில சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். சீனா, இந்தியாவின் சில பிரதேசங்

களைப் பிடித்துத்தனது நாட்டுடன் சில பிரதேசங் களைப் பிடித்துத்தனது நாட்டுடன் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளது. (அதாவது இந்திய, சீன யுத்தத்தின் போது) பாகிஸ்தானையும் சமாளிக்க முடியவில்லை. காஷ்மீரில் கலவரம் கட்டு மீறிப் போகின்றது. பங்களா தேசத்தில் இருந்து களவாக வருவோர் இந்தியாவில் அத்துமீறிக் குடியேறி வருகின்றார்கள். உலகிலுள்ள ஒரே இந்து நாடான நேபாளம் இந்தியச் செல்வாக்கில் இருந்து விடுபட்டு சீனாவின் செல்வாக்கு மண்டலத்தில் பிரவேசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அயல்நாட்டுக்கோ அதெல்லாம் பெரிய விடயமாகத் தோன்றவில்லை. தமிழ்நாட்டு மீனவர்களையும், இலங்கைத் தமிழர்களையும் அவமதிப்பதிலேயே அவர்கள் குறியாக இருக்கின்றனர்.

எம்மவர் சிலர் என்ன சொல்கின்றார்கள்? எமது மதமும் அவர்களின், மதமும் ஒன்றுதானாம்; எமது கலாச்சாரமும் ஒன்றுதானாம்; அவர்களின் நாடுதான் எமக்கும் தாய்நாடாம் என்றெல்லாம் இவர்கள் சொல்வதுதான் இந்த நூற்றாண்டின் மிகச்சிறந்த நகைச் சுவையாக உள்ளது.

சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம்கள், ஆகிய முத்தரப்பினரும் பிரச்சினைகளைப் பேசித்தீர்த்து சகோதரர்கள் போல் வாழப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்நியர் புகந்து விளையாடுவதைத் தவிர்க்க முடியாமல் போகும் என்பதே எனது அபிப்பிராயம் ஆகும்.

பொங்கல் சிரிப்பு அபாரம் தகப்பன் பொங்கல் பொங்கிக்கொண்டு நிற்க மகன் அடுப்புக்குள் யானை வெடியைப் போட்ட விவகாரம் எமது வீட்டில் வெடிச்சிரிப்பை ஏற்படுத்தியது.

ஆற்றிலே முழுகப்போன வளைக் காப்பாற்றிக் கரையேறிவிட்டார் ஒருவர். அதனால் அவள்

முழுகாமல் இருப்பதற்கு இவர்தான் காரணம் என்று அவப்பெயர் ஏற்பட்டு விட்டதாம். இதுவும் ஒரு நல்ல பகிடி.

”கட்டினால் இவளைக் கட்டணும்டா” என்ற எனது சிரிகதையினையும் எனது புகைப்படத்தையும் பிரசுரித்தமைக்கு மிகவும் நன்றி. மை சிந்திய மனிதங்கள் பகுதியில் எனது இரு கடிதங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டமைக்கும் நன்றி நன்றி

சுவைத்திரனின் தரம் இமயத்தை எட்டிவிட்டது. இதுபற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கும் (தமிழ்முஸ்லிம்) இலங்கையில் வாழும் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களுக்குமிடையே ஒரு பாலமாகச் செயற்படுகின்றீர்கள் அதையும் ஒரு Plus Point ஆக நான் பார்க்கின்றேன்.

அனைத்துலக தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் மாநாட்டுக்கு தாங்கள் வரமுடியாமற் போனதையிட்டு மிகவும் கவலையடைந்தேன். அடுத்த மாநாட்டை வெளிநாடொன்றில் நடத்துவார்களோ தெரியவில்லை.

இத்துடன்”பிறந்தநாள் பரிசு” என்ற பெயரிலான “சிரிகதை” யொன்றை அனுப்புகின்றேன். இதனையும் பிரசுரித்து உதவுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கா.தவயாலன்
கன்னொறுவ

அன்புள்ள ஆசிரியர் சுவைத்திரன் மாதம் மும்மாரி மண்ணுக்கு தருபவர் வருணபகவான் பாருக்கு வெளிச்சம் பகலில் தருபவர் சூரியபகவான் ஊருக்கு வெளிச்சம் இரவில் தருபவர் சந்திரபகவான் வீசும் தென்றலை பாரெல்லாம் பரப்புலவர் வாயுபகவான் ஜோக்குகளை ஜேராய் தருபவர் தர்மகுலசிங்கத்தார்

திரளாக தருவது சுவைத்திரள்
சுவைத்திரள் வாழ
வாழ்த்தி மகிழ்பவர்

கா.தவயாலன்.

அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுரிய நன்பனும் சுவைத்திரள் ஆசிரியருமான திரு.தர்மகுலசிங்கம் அவர்களுக்கு தீபாவளி மலர் கண்டு மனம் நிறைவு கண்டேன் சிரித்திரன் சுந்தர் அவர்களை ஆத்ம குருவாகக் கொண்டு பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் சுவைத்திரளை வெளிக் கெணர்வதையிட்டு எனது வாழ்த்துக்கள். முதன் முறையாக தரமான தாள்களில் தற்கால நிஜங்களின் அட்டை படத்துடன் வெளிவந்து மெருகூட்டிச் செல்கிறது. ஒரு சபாஷ் “சில்லென்று பூத்த சிறு நெருஞ்சிக் காட்டினிலே” “செயினி” மார்கிரெட் செல்லதுரையின் சில பக்கங்களை சுவைத்திரள் தாங்கி வருவது பத்திரிகையின் தரத்திற்கு மேலும் மெருகூட்டுகின்றது. மருடியின் கேள்வி பதில் பானியிலேயே கருடன் பதில்கள் அமைவது சுவைத்திரளின் இன்னுமெரு பரிணாமம் எனலாம்.

திரு.பாலரத்தினம்.
கண்டி.

அன்புள்ள சுவைத்திரள் ஆசிரியருக்கு, அனைத்து சுவைகளையும் திரட்டிக் கொண்டு சற்றுத் தாமதமாய் வந்து சேர்ந்தது சுவைத்திரள். எல்லாப் பகுதிகளும் இனிமை அருமை. என் எழுத்துக்களை தொடர்ந்து பிரசுரித்து வரும் ஆசிரியருக்கு என் மனம் நிறைந்த நன்றியும் வணக்கங்களும். மிகுந்த சிரமங்களுக்கிடையேயும் சுவை குன்றாது சுவைத்திரளை ஆக்கித்தரும் ஆசிரியருக்கு என்றென்றும் எங்களால் இயன்ற ஒத்துணைப்பினை வழங்க இறைவன் அருள்புரியட்டும்.

மார்க்கிரட் செல்லத்துரை

அன்புள்ள ஆசிரியர் சுவைத்திரள் வணக்கம் தாங்களால் அனுப்பிவைக்கப்பட்ட பங்குனி - 2011 சுவைத்திரள் கிடைத்தது. நன்றி. சுவைத்திரளின் அட்டைப்படம் முதல் அனைத்துப் பகுதிகளும் அர்த்தம் பொதிந்தனவாய் அமைந்து சிரிக்கமட்டுமல்ல சிந்திக்கவும் தூண்டும் சிறப்புகள் கொண்டனவாய் திகழ்கின்றன. சிரித்திரன் வளர்த்த சுவைத்திரளே அதன் அடிச்சுவட்டில் தொடரும் பழத்திரளே சில நரிகளுக்கு எட்டாக்கனியாக புளித்தாலும் சிரிக்க விரும்பும் மனிதர்களுக்கே நீ - கொட்டும் மலைத்தேனருவி வெல்லிதாசன் திருகோணாமலை.



”என்ன யோசிக்கிறீங்க பனை மரத்தடியில்”

ஓ எதிர்காலத்திலை
கள்ளுச்சீவ மனிசன்
கிடைக்க மாட்டான்...
குராங்குகளுக்கு சீவ
பழக்கலாம் எண்டு



“அப்பா நீங்க சிறுவர் நலன்புரி நிலையத்திலை வேலை செய்றீங்களாமே... பாலியல் பிறை ஏதாம் வீட்டு நம்ம குடும்பத்துக்கு இழிவு தேடிடாதையங்க”

கீடைத்த கீள்

வெள்ளத்தின் போதொருநாள்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்தெழுந்தும்
பறவி விரைந்தடைந்தேன்,
பள்ளிவொல்காரத் தஞ்சமென!

செற்றில் புடைந்த புழல்
செருப்பெருக்கக் குளிந்தபோது...
ஆற்றில் பெருகி வந்த
ஆற்றநீர் பள்ளமெங்கும்
செருப்பிறந்த வேக்காரும்,
இருப்பிறந்த நோக்காரும்
இதயத்தைப் பிழிந்தெடுக்க
இமைமூடிக் கண்ணாயிந்தேன்!

'கறண்டகட்'டை வீட்டணைக்கக்
கல்லடிக் குழி சென்றழர்ச்சான்,
'ஹண்ட'வெடுத்தக் கண்டி சென்ற
வளர்ப்பு மகளி இருவறமே
வீடுநிறம்பாத... 'கோள்' கூட எடுக்காத
விக்கினத்தில் விழிதிரிந்தேன்!
போதாக் குறையாய் என
ஆதாரமாய் இருந்த
வீட்டிலிருந்த கிளி
விடை பெற்றவழி அறியேன்!

அன்றாடம் என்கோரு
அரை நொடியும் பிரியமடை.
அண்டிக் கிடந்த கிளி!
ஆசைவிடு அழுகிளி!
பல மொழிகள் தெரிந்தகிளி!
புதிதானாக்கத் தெரிந்தகிளி!
நிலைவாய்ந்தல் உள்ளகிளி!
நித்தரையே அன்றகிளி!
நித்தரையில் எத்திரையில்
பத்திரமோ? செத்ததுவோ?
நித்திரையும் கொள்ளாமல்
நிலைநிலைந்து போய்விட்டேன்!

வெள்ளம் வடிந்து சில
நாட்கள் கடந்த பின்னர்
வெள்ளத்தில் புவிசிரிக்க...
வெளியேறி ழுண்டார் என
செருப்பறந்த வீதியிலே
செருப்புறதி விழிபடர
செல்கின்ற வேளையிலே
செல்லமாய் வளர்த்த கிளி
செற்றுள் பெரும்பகுதி
சென்னிவரை புதைந்து
கிடந்த நிலை கண்டு
பட, படம்படிகள் எடுத்து

கூர்வாய்



கவைத்திரளின்
இய்மாத "ஸ்டார்"
கவிஞர்.



களிமணி படலத்தைக்
கைகவினாள் ஆற்றி,
மார்போடணைந்தபடி
மருத்துவமனை விரைந்தேன்!

புள்ளியாங்கள் நோய்தீர்க்கப்
புதிதாய் திறந்த மனை!
கைகவிதாந்த மருத்துவத்தில்
கண்கண்ட சிறந்த மனை!
மருத்துவரிடம் கிளிநாய
மனமுறுகிக் கையளித்தேன்!
மன்றாடிக் கேட்டேன்!
மருத்துவரும் அவசரமாய்
"சத்திர சிகிச்சைக்குப்
சம்மதமா?" எனக்கேட்டார்!
'சம்மதம்' எனப் பகர்ந்தேன்!
'ளி' வென்று செபல் தொடர்ந்தார்!

கிளியின் வயிற்றை அவர்
கீறிக் குடிலெடுத்து,
தேயும் பல பொருட்கள்
சேர்த்து வயிற்றறைக்குள்
நாடி பிடிக்கபடி,
நரம்பணைவப் பார்த்தபடி...
கிளியைப் பருக்கவைத்து
மூடி மறைத்தபின்னர்,
மூக்குத் துவாரத்தில்
"கேசலை" குழாய் செருகி,
சக்தி, வலு மிகைத்த
சாற்றை உறுக்கவிட்டார்!
விநாயப் பொழுதுணை
நிமிடங்களாய், மணியாய்
மாறத் தொடங்கியதும்
மாற்றத்தைக் கிளி உடலின்
தோற்றத்தில் கண்டு
தோள் குன்றுகிர் சிரித்துவிட்டேன்!

குழாய் இணைப்பைக் துண்டித்து,
குறுகலமாய மருத்துவரும்
கிளியின் செஞ்சொண்டைத்
செல்லமாய் நுகக்கிவிட்டார்!
மறுகணமே விழி மலர்ந்து,
ஒருகணம் தன் உடலைசுத்து
என் உதடு, செவிப்பறை மெல்
தன்ஊடலால் வருப்பது!

பேசத் தொடங்கியது!
பாடத் தொடங்கியது!
செல்லமாய் நான் வைத்திருக்க
'செல்போன்' எனும் கிளிநாள்!

ஆச்சி பயணம் போகிறாள்

- செவ்வக ஆழியன் -

தொடர் சிறிய நவீனம்

(சென்ற ஆழித் தொடர் பக்கம்...)

ஆச்சி பயணம் போகிறாள் என்று இந்தச் சிறிய நவீனம் அதிக ஆண்டுகட்கு முன்பு பிரபலமான எழுத்தாளர் செவ்வக ஆழியனால் எழுதப்பட்டது. பரியவர்கள்: காக காவத்திரர் அவர்கள் அனுமதியுடன் மீண்டும் இந்தச் தொடர் கதைகளை வெளியிடுகின்றது. (ஆ + ர)



'செவ்வக ஆழியன்' எழுதிய ஆச்சி பயணம் போகிறாள் என்ற சிறிய நவீனம் பழைய கதைதான். இக்கதைகளை வாசித்து நல்ல சிறிய கதைகளைப் பாராட்டாதவர்கள் எவரும் இல்லை. முதலில் 'லிவேக்' என்ற ஏட்டிலும், பின்பு பிரபலமான நகைச்சுவை ஏட்டான சிரித்திரனிலும் இப்பொழுது காவத்திரர் இம் அது பிரசுரமாகின்றது. இப்பொழுது கதைக்கு நல்ல வரவேற்புத்தான்!

வாசகர் சிறிய கதைக்கு புதிய சிறிய நவீனம் ஒன்றை உருவாக்கிக் கருமாறு அவரை நாம் கேட்டு உள்ளோம். அவரும் பச்சைக் காரை கட்டியுள்ளார்.

இன்னும் இலக்கிய வகைப் புவனாகத் திகழும் இவருடைய புதிய சிறிய நவீனத்தை இந்த ஆண்டு வசகர்கள் எதிர்பார்க்கலாம்.

(ஆ + ர)

மீட்டரவளையில் இருந்து புறப்பட்ட பஸ், அடுத்து கொல்லாந்தை என்ற இடத்தில் தங்கியது. கொல்லாந்தையில் இருந்து இரு மைல்கள். வெல்லவாயா எனும் இடத்திற்குச் செல்லும் வழியில், ஓர் அற்புதமான காட்சி இருக்கிறது.

மறந்தாழ் 4800 அடி உயரத்தில் அமைந்துள்ள அவ்விடத்தில், சுமார் 312 அடி உயரத்தில் இருந்து நமது காலடிவரை ஓர் அழகுக் காட்சி விரிவின்றது.

கொல்லாந்தையில் இருந்து புறப்பட்ட பஸ், இரு மைல்கள் வந்ததும் திரெளக் கரைப்புறமாக நின்றது. டிரைவர், கொண்டகட்டர் யாவரும் இறங்கினர். பிரயாணிகள் பலரும் இறங்கினர்.

வெளியே 'சோ' என்ற இரைச்சல் எழுந்தது.

பிரயாணிகள் யன்னலூடாக வெளியே நகையை நீட்டிப் பார்த்தனர். அழகும் உன்னமையிலே அழகுபட்டான்.

வானம் பொத்துக் கொண்டதுபோல பெரும் நீர் வீழ்ச்சி ஒன்று 'சோ' என்று இரைச்சலோடு கீழறங்கியது.

"என்ன ராசா?" என்று கேட்டான் ஆச்சி.

"நீர் வீழ்ச்சி ஆச்சி... இறங்குங்க பாப்பம்..."

எல்லோரும் இறங்கினர். "நல்லா இருக்கு..." என்றான் செல்வி.

"ஆகாச கங்கையடா" என்றான் ஆச்சி.

ஒரு செங்குத்தான மலைப் பாறை முன்னால் உயர்ந்து நின்றது. அதன் மேல் வீளிம்பில் இருந்து நீர்வீழ்ச்சியாக இறங்கியது. இறங்குகின்ற இடத்தில் நீராயும், இடையில் மொன்றுகாராகவும், வீழ்ந்த இடத்துப் புகாராகவும் அதன் காட்சி இருந்தது. இவ்வளவு நீர் எங்கிருந்து தான் வருகின்றதோ?

"இது தியலூர் நீர் வீழ்ச்சி.. 312 அடி உயரம்" என்றார் ஒருவர்.

“தியலுமாவா...?” சிவராசா விற்கு புரிந்து விட்டது “இது கிரண்டி ஓயா என்ற நதியில் அமைந்திருக்கின்றது... செல்வி! வெல்லவாயாவிலிருந்து திசைமாறாகமவிற்குச் செல்கின்ற வீதி, கிரண்டி ஓயாவின் வலது கரையோரமாக அமைந்திருக்கின்றது. இனி நாங்க போகப் போகிற பாதையுமிதுதான்...”

டிரைவர் பஸ்ஸை ‘ஸ்ராட்’ பண்ணினான். எல்லாரும் போய் ஏறிக் கொண்டோம்.

வெகு தூரத்திற்கு தியாலுமாவீழ்ச்சியின் இரைச்சல் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

“இப்ப இதில் நீர் குறைவு... சில காலங்களில் பார்க்க வேண்டும்... பொங்கிப் பிரவாகித்துக் கொண்டு விழும்...” என்றார் ஒருவர்.

“இலங்கையில் எத்தனை அற்புத இடங்கள் இருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் கிணற்றுத் தவளைகள் தாம். எல்லைச் சண்டையிலும், சீதனம் சேகரிப்பதிலும், வீடு கட்டுவதிலும்தான் அவர்களுக்குக் கவனம்...” என்றாள் செல்வி.



என்ன மகனைக் கண்டதும் ஒழிக்கிறீங்க....

நான் சாராயம் குடிக்கிறது அவனுக்குத் தெரிஞ்சிடக் கூடாது பார்....



‘முந்தி இப்படித்தான்...’

“சிங்களவர் முற்றிலும் மாறு... ஆணும் பெண்ணும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யத் தவறு வதில்லை... வாழ்க்கையை அனுபவிக்கிறார்கள்...! அவர்கள் வாழ்வதற்காக உழைக்கிறார்கள்... தமிழர் உழைப்பதற்காக வாழ்கிறார்கள்...” என்றான் சிவராசா.

“எங்கடை ஆக்கள் உதையெல்லாம் வந்து பார்க்கத்தான் வேணும்” என்றாள் ஆச்சி.

“இந்த நீர்வீழ்ச்சிப் பாறையில் கீழே இருந்து ஒரு வெள்ளைக்காரன் மேலை ஏறினவன்...” என்று ஒருவர் யாருக்கோ கூறினார்.

“வெள்ளைக்காரர் இங்கை இப்பவும் இருக்கினமோ?” என்று ஆச்சி சிவராசாவைக் கேட்டாள்.

“இருக்கினம்... இங்குள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களில் பல இன்னும் அவர்களிடம் உள்ளன... பல தோட்டங்கள் இலங்கையருக்கு இன்று சொந்தமாக, இலங்கையரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வந்துள்ளது...”

“இங்கை இருந்து போன வெள்ளைக்காரர் ஆயிரிக்காவில் தேயிலைத் தோட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளனர். அனுபவம் உடைய அவர்களை இலங்கை அரசாங்கம்

போகச் சொன்னதாலேயே, உள்ளூர் காரர் அனுபவமில்லாது இருப்பதும், அனுபவமுடைய அவர்களால் செய்யப்படும் புதிய நாட்டுத் தேயிலையுடனும் போட்டியிட வேண்டியிருக்கிறது...” என்றாள் செல்வி.

“அதே பிழையைத்தானே அரசு மீண்டும் செய்ய இருக்குது... மலைநாட்டுத் தோட்டத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களைப் பிடித்து அனுப்ப விழைகிறது... அவர்கள் போய் அந்தமானிலும் நிக்கோபாரிலும் தோட்டங்களில் வேலை செய்தால் இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அவ்வளவு தான்.... சிங்களத் தொழிலாளரின் முதுகு வளையும் என்றால் அது முடியாது.... பொருளாதார அறிவற்ற அரசியல் வாதிகளால், சட்டப் புத்தகங்களைத்தான் புரட்ட முடியும்...” என்றான் சிவராசா.

“இப்ப நேரம் என்ன?...?”

“நாலே முக்காலாகுது...”

“இனி வாற இடம் என்ன?”

“வெல்லவாயா....”

“அங்கிருந்து கதிர்காமம் எத்தனை மைல்...?” - இது செல்வி.

“ஏறத்தாழ ஐம்பது மைல் இருக்கும்...”

“தண்ணி விடாய்க்குத’டா...”

என்றாள் ஆச்சி.

“வெல்லவாயாவில் குடிப்பம்...”

தூரத்தில் வெல்லவாயா என்று எழுதியிருந்த கல் தெரிந்தது.

வெல்லவாயாவில் இருந்து திசைமாறாவிற்குச் செல்கின்ற வீதி ஓரளவு நேரானது; மலைப்பாதையன்று சமதரையை நோக்கி இறங்குகின்ற பாதை அது.

“இனிக் கதிர்காமம் வரையுள்ள பாதை ஒரே காடுதான், ஆச்சி! ஓரளவு யானைகளும், எருமைகளும், பன்றிகளும் நிறைந்த காட்டுப்பாதை... இடையிடையே குடியிருப்புகள் உள்ளன... சேனைப் பயிர்ச் செய்கைக் குடியிருப்புகள்...”

“முருகா...” என்றாள் ஆச்சி.

செல்வி அவனோடு நெருக்கமாக வந்து அமர்ந்து கொண்டாள்.

மாலை வெயில் மஞ்சள் பூசிக் கிடக்கின்றது. இரு பக்கங்களிலும் காடுகள் அடர்ந்து வளர்ந்துள்ளன. சற்று முன்தான் அவ்விடத்தில் மழை பெய்தது என்பதற்கு அறிகுறியாக மழைத்துளிகள் மரங்களில் கவிந்து கிடந்தன.

இருந்தாற்போல கானகத்தின் நடுவே இருந்து ஒரு பெரும் சத்தம் எழுந்தது. செல்வி பயந்து போனாள்.

“அது என்ன?...”

“யானை ஒன்றின் பிளிறல்...”

“ஆனையா...? எங்கேடா...” என்று பயந்து போய் ஆச்சி கேட்டாள்.

“காட்டுக்குள்ளை... ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்... அதுகள் நோட்டுக்கு வந்தால்தான் என்ன? தன் பாட்டில் போய்விடும்...”

வெல்லவாயாவிலிருந்து திசைமாறாமத்திற்குப் போகின்ற பாதையில் மூன்று தடவைகள் புதிய அனுபவங்களை ஆச்சியும் ஏனையவர்களும் உணர்ந்தனர். புதுறு வாகலை என்ற இடத்திற்கும் தெலுவில்லை என்ற இடத்திற்கும் இடையில் பஸ் விரைந்து கொண்டிருந்தபோது, முதல் அனுபவம் ஏற்பட்டது.

“மழை தூறி இருக்கு....”

ஆனையள் நோட்டுக்கு வரலாம்...”

என்று யாரோ ஒருவர் பஸ்ஸிற்குள், கூறினார். கூறிமுடிப்பதற்குள், விரைந்து கொண்டிருந்த பஸ் மெதுவாக நின்றது.

“என்ன என்ன?...” என்று எல்லாரும் திகைப்போடு கேட்டனர்.

டிரைவர் சிகரெட் ஒன்றை எடுத்துப் பற்றியபடி பஸ்ஸை ஓட்டினான். திரும்பவும் சிறிது தூரம் விரைந்த பஸ் நின்றது.

“என்ன...?”

“சிகரெட் குடிக்கவாக்கும்...”

“இல்லை... அதோ ஒரு ஆனை”

“அலியா...?”

உண்மைதான் 200 யார்களுக்கு அப்பால் வீதியோரத்தில் ஒரு குன்று அசைந்து கொண்டிருந்தது. பஸ் வந்து தூரத்தே நின்றதை அந்த யானை கவனித்து இருக்க வேண்டும். மெதுவாகத் துதிக்கையை ஆட்டியபடி வீதியில் ஏறியது.

“முருகா... அப்பனே?...”

“சண்முகா...”

“விநாயகா...”

- பஸ்ஸினுள் முருகனின் நாமம் ஒலித்தது.

“அரோகரா... அரோகரா...”

“தனி யானைதான் பொல்லாதது... கூட்டமென்றால் பயமில்லை... தன்பாட்டிற்குப் போய்விடும்...”

டிரைவர் பயந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவன் அமைதியாகச் சிகரெட்டைப் புகைத்து எறிந்தான்.

யானை அசையவில்லை. திடீரென பஸ் எஞ்சினை இரைச் சலோடு ஸ்ராட்பண்ணிய டிரைவர், முன் ‘லை’றுகளை ஒளியோடு பாய்ச்சினான்.

அவ்வளவுதான்....

வெருட்சியடைந்த அந்த யானை மெதுவாகக் காட்டிற்குள் இறங்கி மறைந்தது. எல்லாரும் நிம்மதியாகப் பெருமூச்சு விட்டனர்.

கதி கலங்கிப் போயிருந்த செல்வி, “அது போயிட்டுதா?” என்று கேட்டாள், “முந்தி இப்படித்தான்...”

கதிர்காமத்திற்குப் போகிறதென்றால் கால் நடையாக வருகிறவை... ஒரே காடும் ஆனையளும்தான்... ஒரு முறை என்றை அப்புவின்றை ஒன்றுவிட்ட தம்பி கால்நடையாகப் புறப்பட்டு வந்தார். ஒரு யாத்திரிகள் கூட்டத்தோடு... அவருடைய கால்களில் வாதக்குணம்... அவர் புறப்பட்டார்... எல்லாரும் தடுத்துப் பார்த்தார்கள்... கேட்கவில்லை... வழியிலை அவருடைய கால்கள் வீங்கிவிட்டன. அப்படியும் அவர் நடந்து வந்தார்... முடியவில்லை... ‘முருகா முருகா’ என்ற நாமகரணம் தான் கால்கள் வீங்கியிருந்தது... அப்படி இருக்கக்கை ஆனை ஒன்று எதிர்ப்பட்டது... யாத்திரிகர்கள் முருகா, முருகா என்றபடி நின்றனர்... அது அவர்களை நோக்கி வந்ததாம்... வந்து கால் வீங்கி இருந்த அவரைத் தூக்கிக் கொண்டு காட்டுக்குள் ஓடி மறைந்து விட்டது...”

“ஐயோ...” என்றாள், கதையைக் கேட்ட செல்வி “சாக்காட்டிப் போடுதோ?”

“சீச்சீ... முருகனைத் தேடி வந்தவர்களை அவர் கை விடுவாரே? யாத்திரிகர்கள் துக்கத்தோடு வந்தார்கள்... அங்கே ஆளை தூக்கிச் சென்ற அவர் கும்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறாராம்... மாணிக்க கங்கையிலை குளித்ததால் கால் வீக்கமும் வற்றி விட்டது... எப்படி வந்ததென்று அவருக்கே தெரியாதாம்...”

பஸ் விரைந்தது.

“பொத்...” என்று ஏதோ பஸ்ஸில் குதித்த சத்தம் கேட்டது.

“யானை குதிச்சிட்டுது...” என்றாள் செல்வி.

“எங்கைபிள்ளை?” என்று கேட்டாள் ஆச்சி.

“பஸ்ஸிலை யானை குதிக்குது... விஷம் அது குரங்காய் இருக்கும்...”

உண்மைதான், ஒரு குரங்கின் வால் யன்னலுக்கு வெளியே பாம்பாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

“பஸ் யாத்திரை செய்கிறார் போலிருக்கிறது...” என்றான் சிவராசா.

“உதுகளுக்கு பயமில் லையே?” என்று கேட்டாள் ஆச்சி.

“உதுகளுக்கு ஏன் பயம்? எங்களுக்கெல்லோ பயம்”.

வீதியின் இரு மருங்குகளிலும் சில குடியிருப்புகள் காணப்பட்டன.

குடியேற்றப்பட்ட மக்கள் ஆங்காங்கு கட்டப்பட்டிருந்த சிறு வீடுகளில் காணப்பட்டனர். வயல்கள் பரந்து, பற்றை நிறைந்து கிடந்தன.

“எவ்வளவு கஷ்டமானது வாழ்க்கை.” என்றாள் ஆச்சி.

தனமல்லலை எனும் இடத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தபோது முன்றாவது அனுபவம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஒரு கூட்டம் எருமை மாடுகள் வீதியின் குறுக்கே படுத்துக் கிடந்தன. பத்து நிமிடங்கள் வரை வழிவிடாது கிடந்தன.

“உதுகளேன் வழிவிடாது கிடக்கின்றன...” - செல்வி.

“எருமைகள் தானே?” - சிவராசா.

இரவு எட்டரை மணிக்கு பஸ் திசைமாறகமவிற்கு வந்து சேர்ந்தது.

“இன்னும் ஒரு மணித்தியாலத்துள் கதிர்காமத்தை அடைந்து விடலாம்” என்றான் சிவராசா.

ஆச்சி நன்றாக நிமிர்ந்து அமர்ந்தாள்.

“என் அப்பனை, இன்னும் ஒரு அரை மணித்தியாலத்துள் சந்திக்கப் போகின்றேன்” என்றாள் ஆச்சி. அவள் உடலும் உள்ளமும் ஒருங்கே பூரித்தன.

“தண்ணி விடாய்க்குது...” என்றாள் செல்வி.

“என்ன வேண்டும், செல்வி?” என்று அன்போடு கேட்டான் சிவராசா.

“சோடா ஒன்று வாங்குங்க...”

“பார்லியா?”

“இல்லை சோடாதான்...” என்று சிரித்தாள் செல்வி.

பஸ் ஒன்பது மணிக்குப் புறப்பட்டது.

“இங்கிருந்து முந்தி நடந்துதான் போகவேண்டும். ஆச்சி!

இப்ப கதிர்காமத்திற்கு திசைமாற கமவிலிருந்து நல்ல பாதை இருக்கிறது...”

“கதிர்காமக் கோயில் கட்டிடம் பெரிதோ?...”

“இல்லை, ஆச்சி! மிகமிகச் சிறியது. சாதாரணமான ஊர்களிலுள்ள சிறிய கோயிலைப் போன்றதே... கோபுரங்களோ, கலசங்களோ கிடையாது. சிறிய கோயில் என்றாலும் கீர்த்தி பெரிது. இப்போது மதில்கள் எல்லாம் கட்டி ஓரளவு பெரிதாகவுளது... முன்பு காட்டின் மத்தியில் ஏகாந்தமாக இருந்தது... இன்று லைற்றுகள் எல்லாம் போட்டு, பழையநிலை இல்லை... புதுமையுளது...”

“ஆண்டவன் எங்கெங்கு எல்லாம் வந்து இருக்கிறான்...”

“பக்தர்களைத் தேடிவர வைப்பதற்காகத்தான்...”

பஸ் நின்றது.

“இறங்கு ஆச்சி... செல்வி, நித்திரையா? கதிர்காமம் வந்துவிட்டுது...”

“முருகனிடம் வந்து விட்டோமா?”

புனிதமான அத்தலத்தில் பக்தியோடு கால்களைப் பதித்தனர். இறங்கிய ஆச்சியின் வழிகளிலோ இருந்த பிரகாசம் சொல்லுந்தரமன்று. ஆச்சி சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள்.

கடைகள், பஸ்நிலையம், பெற்றோல் செற... மின்சாரம் இருளைப் பகலாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

“இதுதான் கதிர்காமமா?”

ஆச்சி இருண்டதொரு காட்டைக் கற்பனை செய்திருந்தாள் போலும், சிறியதொரு நகர்போலிருந்த அந்த இடம், ஆச்சி எதிர்பார்த்த இடமன்று.

“கேயில் எங்கே...?”

“கொஞ்சத் தூரம் உள்ளே போகவேண்டும்... வாங்க...”

பஸ் நிலையத்தில் இருந்து சிறிது தூரம் உள்ளே இறங்கி நடந்தால், முதலில் குறுக்கிடுவது

மாணிக்க கங்கையாகும். மாணிக்க கங்கையைக் கடந்து அக்கரைக்குப் போவதற்கும் பாலம் ஒன்றுளது. பாலத்திற்கு அப்பால்’ மாணிக்க கங்கையின் வலது கரையில் முருகன் எழுந்தருளி இருக்கிறான்.

“இதுதான் மாணிக்க கங்கை, ஆச்சி...”

“திராத நோய் எல்லாம் தீர்க்கும் கங்கை” என்றாள் ஆச்சி.

“இந்தப் பாலத்தால் அப்பக்கம் போனால் கோயில் மாமி!” என்றாள் செல்வி.

“முந்தி நீ வந்தனியா?”

“ஓம்.... கன வருஷத்திற்கு முன்...”

“இந்தப் பாலத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற படித்துறைக்குத்தான் ‘லைற்’ இருக்கு.... கங்கையில் குளித்து விட்டுப் போவோம்...”

“இப்பவா... குளிருமே?”

“குளிராது, செல்வி... குளித்துப் பாரேன்... சூடாயும் இராது...”

கார்கள், வான்கள் என்பன மாணிக்க கங்கைக் கரையோரம் வரிசையாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தன. கலகலப்பு அப்பிரதேசத்தில் ஆட்சி செலுத்தியது.

படித்துறையில் மூவரும் இறங்கினர். மகிழ் மரங்கள் மாணிக்க கங்கையின் இரு புறங்களிலும் செழித்து வளர்ந்திருந்தன. அமைதியாக நீர் கங்கையில் ஓடிக்

அருக்த் திகழ் செங்கை
ஆழ்யான் எழுத்ய
ஆச்சி காட்டிய
யாழ்ப்பாணம் என்ற
ருகைச்சுவை ருவிளம்
ஆரம்பமாகின்றது.

கொண்டிருந்தது.

சூட்கேசைத் திறந்து உடைகளை எடுத்துக் கொடுத்தான் சிவராசா.

ஆச்சி குளிப்பதற்கு ஆயத்தமாகிவிட்டாள். செல்வி பேசாது நின்றான்; சிவராசாவும் தான்.

“உடுப்பை மாற்றுங்களேன்....” என்றான் ஆச்சி.

சிவராசா துவாயைக் கட்டிக் கொண்டான்.

“உடையை மாற்றேன், செல்வி உனக்கு வெட்கமாக இருந்தால் நான் அங்கால் போகட்டுமா?...”

“வேண்டாம்...”

வெட்கத்தினால் குன்றிப் போனாள், செல்வி. அவனுக்கு அவள் முன் சேட்டில்லாமல் நிற்க வெட்கமாக இருந்தது.

மாணிக்க கங்கையில் பலர் அந்த இரவிலும் குளித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“ஆழமோ?” என்றான் ஆச்சி.

“இல்லை... பயப்படாது இறங்கணை முழங்கால் மட்டுந்தான்...”

ஆச்சியின் கையைப் பற்றி இறக்கிவிட்ட சிவராசா, செல்வியையும் பற்றி இறக்கி விட்டான்.

“அற்புதமான நீர்...”

சிவராசா நீச்சல்போட முயன்றான்.

“ஐயையோ.... நடுவுக்குப் போகாதீங்கோ...” என்று பதறினாள் செல்வி.

“புருஷனிலே கவனம்தான்....” என்றான் ஆச்சி.

சிவராசா சிரித்தான்.

ஆச்சி எதை எதையோ எல்லாம் வேண்டித் தீர்த்தமாடினாள்.

மூவரும் எறி உடையை மாற்றிக் கொண்டு, பாலத்தைக் கடந்து கோயிலை நோக்கி நடந்தனர்.

“இப்ப நேரே கோயிலுக்குப் போய்க் கும்பிட்டுவிட்டு, மடத்துக்குப் போய்ப் படுப்போம். விடிய கோயில் களுக்கு எல்லாம் போவம் ஆச்சி”.

வாயில் சிகரவேல்

மின்லைற்றுகளால் தூரத்தில் வரும் போதே தெரிந்தது.

“முருகா...” என்றான் ஆச்சி.

கோயில் வாசலில் போவதும் வருவதுமாக மக்கள் இருந்தனர்; சாணியின் மணம் நிறைந்திருந்தது; மாடுகள் படுத்துக் கிடந்து அசை போட்டுக் கொண்டிருந்தன.

சிறிய, எழிலார்ந்த கோயில்து. ஆச்சி மெய்மறந்து வணங்கினாள். செல்வி உளமுருக வேண்டினாள்.

“அதுதான் ராமகிருஷ்ண மடம் வாங்க போவம்”.

கந்தன் ஆலயத்திற்கு மிக அருகிலுள்ள மடம் ராமகிருஷ்ண மடமாகும்.

கதிர்காமத்தில் பெரிதும், சுத்தமானதும், நல்ல முறையில் இயங்குவதும் ராமகிருஷ்ண மடமாகும். புதிதான கட்டிடம்.

மடத்திற்குள் காலடி வைத்ததும் அங்கு நின்றிருந்த ஒருவர், “சாப்பிட்டீர்களா...? முதலில் உள்ளே போய்ச் சாப்பிடுங்கள்.... பந்தி நடக்கிறது. பிறகு தங்குவதற்கு அறை எடுக்கலாம்...” என்று உபசரித்தார்.

ஆகா.. எவ்வளவு இனிமையான வரவேற்பு? உறவினர்களை அன்புடன் வரவேற்பது போல, ராமகிருஷ்ண மடத்தினர் வரவேற்றனர். மக்கள் பணிக் காகத் தம்மை அர்ப்பணித்த ராமகிருஷ்ண பரமகம் சரின் அடியார்கள் வேறு எவ்வாறு இருப்பார்கள்?

அன்பான வரவேற்பே வயிராற உண்ட திருப்தியைத் தந்தது.

“எவ்வளவு புண்ணியமான பணி...” என்று வியந்தாள் ஆச்சி. எவ்வளவு பேர் மடத்தில் தங்கியிருக்கிறார்கள்?

சாப்பிட்டுவிட்டு அறை ஒன்றில் படுத்திருந்தபோது ஆச்சி கேட்டாள்.

‘இம்மடத்தைக் கட்டியது, யார்!’

“ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் எனும் மகான், மக்களின்

நல்வாழ்விற்காக ஆத்மசோதனை செய்த பெரியார்... அவரது வழியைப் பல மகான்கள் பின்பற்றினர், அவர்களில் சுவாமி விவேகானந்தர் முதன்மையானவர்.... அவர் ஸ்தாபித்தவைதான் ராமகிருஷ்ண மடங்கள்... இத்தகைய மடங்கள் உலகு எங்கும் பரந்துள்ளன. மக்களுக்காகத் தொண்டாற்றி வரும் அத்தகைய மடங்களில் ஒன்றுதான் இந்தப் புனித மடம், ஆச்சி! இந்த மடத்தில் சாதி சமய வேறுபாடுகள் கிடையாது. எவரும் வரலாம். தங்கலாம். உணவருந்தலாம்... எல்லாம் இலவசமே... போகும் போது விரும்பினால் ஏதாவது நன்கொடை வழங்கலாம்”

“வேறு இப்படி மடங்கள் இங்கை இல்லையே, ராசா!”

“பல இருக்கின்றன....”

“சாதாரண நாட்களிலேயே இங்கு எவ்வளவு சனம்” என்றான் செல்வி.

இருந்தாற்போல சிவராசா கேட்டான்.

“செல்வி, ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரையும், அன்னை சாரதாமணி அம்மையாரையும், விவேகானந்தரையும் பார்க்கப் போகிறாயா?”

“என்ன?... அவர்கள் எப்பவோ அமரர்களாகி விட்டார்களே?”

“ஓமோம்.....! அவர்களின் உருவச் சிலைகளை இம் மடத்தின் முன் அறையில் செய்து வைத்திருக்கின்றார்கள்..... தத்ருபமாக அவர்கள் உயிரோடு இருப்பது போலவே உளது.... நாளைக் காலையே பார்ப்போமே.....?”

‘சரி... ம்... நித்திரை கொள்ளுங்கோ.... குஞ்சல்லா....?’

“செல்வி....!”

“நித்திரை.... கொள்ளுங்களேன்”

சிவராசா வலிந்து விழிகளை மூடினான்.

தொடரும்

ஆவக்கியத்தல்

சிரித்திரன் காலம்

8

தொடர் கட்டுரை - திக்கவயல்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)



சிரித்திரனுக்கு பெருமை தந்த எம்.எஸ்.ஜி.ராமையா

சிரித்திரன் சஞ்சிகையின் ஆரம்பகால கட்டங்களில் பல சீர்கதைகளை ஆக்கித்தந்தவர்கள் பலர். அம்மையப்பன், பொ.சண்முகநாதன், திக்கம் எஸ்.கே. பாலா, திக்கவயல், தர்ம, பொ.பாசுநந்த ரம், செய்கை ஆழியான், அந்நனி ஜீவா, சங்கு வேலில் கந்தசாமி... இவ்வாறு அந்தப் பட்டியல் நீண்டு செல்லும்.... 1969ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் எம்.எஸ்.எம். ராமையா எழுதிய நிலைவப் பிடித்து என்ற கதை நகைச்சுவைக்கு ஒரு மைல் கல்லாக அமைந்துள்ளது. நிலைவக்கு அமெரிக்கர் சென்று வெற்றிக் கொடி நாட்டிய கால கட்டத்தில் நம்நாட்டு நிலையை நகைச்சுவையாக இக்கதை நகர்த்திச் செல்கின்றது. அந்நலை முழுமையாக இப்போது பிரசுரம் செய்துள்ளோம்.

நிலைவப் பிடித்து....

ரேடியோவில் கிடைவேளை முடிந்து அடுத்த நிகழ்ச்சிக்கான அறிவிப்பு கூறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அடுத்த வீட்டிலிருந்து 'கந்தா!' என்று



குரல் கொடுத்தான் முத்து வாய்ச் சேற்றோடு இருந்த கந்தையா சரமாக விழுங்கி விட்டு வாசலைப்

பத்தி ரேடியோவிலே சொல்லாங்களாம். 'சந்திரனுக்கா?' ம் வேறு சிரித்துக் கொண்டான்.

கந்தையா கையைக் கழுவி ஈரத்தை வேஷ்டியில் துடைத்தவாறு டிராக்கும் பெட்டி மீது கிடந்த தினசரி ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு அடுத்தா வீட்டுக்குப் போனான்.

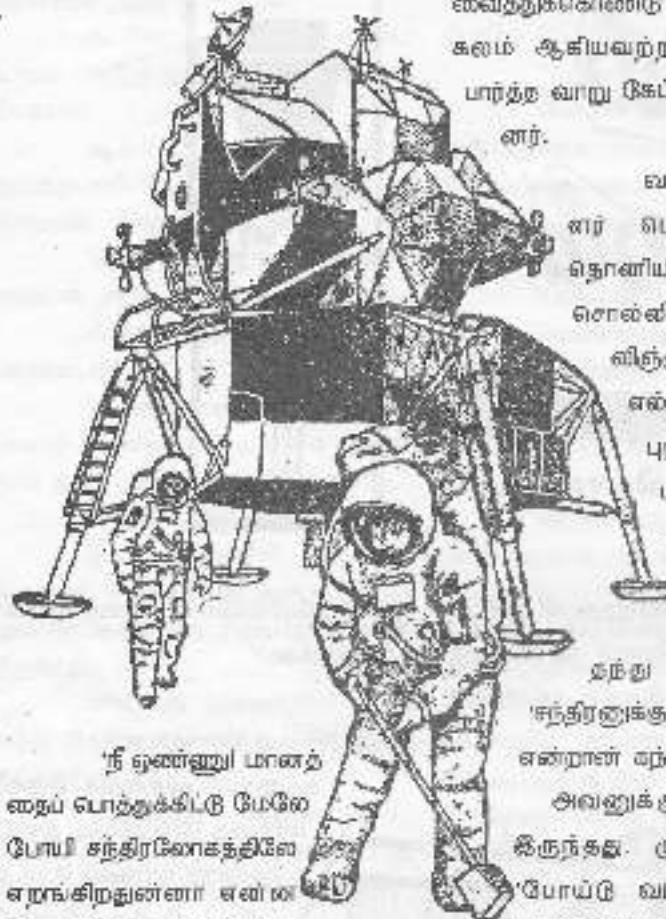
'எங்கே போறானாம்?' என்றான் அவனுடைய தாய்.

ஏனென்தோடு சிரித்த

வாறு 'மனுசன் சந்திர லோகத்துக்குப் போறானாம் அதை ரேடியோவிலே கேட்க ஜீவன் அடுத்த காம்பிராவுக்குப் போறான்' என்றான் வேறு அவன் சொன்ன விதத்தை அனுபவித்தோஅன்றி மனிதர்களின் 'அகைக்காலை' நிலைத்தோ, அவனும் சிரித்துக் கொண்டான். தொடர்ந்து மலையிலேயும் அப்பிடித்தான் பேச்சுக் கெடந்துச்ச... ஆமா நெசமாப் போக முடியுமா?' என்றான்.

பார்த்து உரத்த தொனியில் என்ன என்றான். 'நேரம் ஸ்ரி கருக்கா வா

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த சோற்றை அப்படியே வைத்து விட்டு அவன் எழும்புவதைக் கவனித்த கந்தையாவின் தாய் அவனு 'என்னது' என்றான். 'சந்திரனுக்கு கப்பல்கே மூணுபேரு போகப்போறாங்க அதைப்



‘நீ ஏன்னு மானத்
தைப் பொத்துக்கிட்டு போனே
போயி சந்திரனோக்கத்திலே
ஏறங்கிறதுன்னா என்ன
னோ? பேசறாங்க பேச்சு

‘அதானா’

‘பூரணத்தில் நான் எல்லாம்
சொல்லி வச்சட்டாங்களே? கடுமையான
தகவல்களைப் பண்ணித்தான் கித்தியோ
கம், சந்திரனோகம் எல்லாம் போக
றாம், இவன் பன்றி னைதச்சி தியங்கிற
பய... கிவனுக்கு எல்லாம் போக
முடியுமா?’

‘என்னமோ நான் என்ன
கண்டேன்? தோட்டம் பூரா ‘கொல்’
லுன்னு கிதான் பேர்ன கிறுக்கு...’

அடுத்த விடில் ரேடியோவில்
குந்து விதவிதமான சப்தங்களோடு
‘வாய்ஸ் ஆப் அபெரிக்காவின் அஞ்ச
லும் சமகால மொழி பெயர்ப்பும் ஒலி
பரப்பாகத் துவங்கின.

கந்தையாவும், முத்தம்மாவும்
அன்றைய தினசரி பேப்பரை விரித்து

வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்து விண்
கலம் ஆகியவற்றின் படங்களைப்
பார்த்த வாறு கேட்டுக் கொண்டிருந்த
னர்.

வானொலி அறிவிப்பா
ளர் பெருமிதம் கலந்த
தொனியில் விளக்கமாகச்
சொல்லிக் கொண்டிருந்த
விஞ்ஞான விளக்கங்கள்
எல்லாம், பரிபூரணமாக
புரியா விட்டாலும்
புரிவது போன்ற
உணர்வும் அதே
சமயத்தில் அதிக
ஆர்வத்தையும்
தந்து கொண்டிருந்தது.

‘சந்திரனுக்கு போய்டுவாங்கமா?’
என்றான் கந்தையா.

அவனுக்குச் சந்தேகமாக
கிருந்தது. முத்து சிரித்தான்.

‘போய்டு வாங்களா இல்லை
யாங்கிறது என பிரார்த்தனை.
அப்படியே போக முடியாட்டியும் இந்த
மூணு பேரும் நல்ல சோகத்தோட
முடிக்குத் திரும்பிடணும் அது போதும்’

‘ஆமாப்பா! பாவம்’ என்றான்
கந்தையா என்ன துணிச்சல் என்ன
சாகசம்! நமக்கு இந்த ஸ்கூல் மரத்திலே
முப்பது நாட்கள் அடி ஏறவேலை. அது
ஆடிப்போகுது’...

வாசலில் காலைச் சந்தம்
கேட்டது. இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்
கள், வேலு றுழைந்து கொண்டிருந்
தான். அவனைக் கண்டதும் கையினி
ருந்த பீடியை காலுக்குள் போட்டு
பாதத்தில் நகக்கிணான் கந்தையா.

‘என்ன சொன்னது ரேடியோ?’
என்றவாறு வேலு அவ்கு கிடந்த
கப்பலில் அமர்ந்தான். கிணம் கொஞ்ச
நேரத்துலே ரொக்கட்டு பயணம்

வச்சுமாம் இப்பச் சொன்னாங்க’
என்றான் முத்து.

‘இன்னக்கே போய்டுவாங்கமா?’

‘கிவனே மூணு நாள் முடிக்குமாம்’

‘சரி மூணு நாள் கழிக்காவது போய்டி
வாங்களா? என்று வேலு கேட்ட போது
தான் அவனது னையாண்டி ‘கருக்
கென்று பட்டது முத்துவுக்கு. கந்தை
யாவைப் பார்த்தான். தகப்பன் பக்கம்
முதுகைக் காட்டிக் கொண்டிருந்த
கந்தையா கண்ணைச் சிமிட்டினான்’
கிழருகன் விட்டுத் தள்ளு...’

வானொலியில் விண்கலம்
புறப்படும் வர்ணனை ஆரம்பமாயிற்று.
‘ரொக்கட் பயணம் வச்சுட்டு...’
என்றான் முத்து. ‘அந்தா.. சந்தம்
கேட்டுது...’ வானிலை கொளாறு
காரணமாக எழும்பிய சப்தத்தை
அவர்மன் ரசித்துக் கேட்டார்கள்!

பரம சூனியைப் போல வேலு
கண்களை மூடிக்கொண்டு சப்தத்தைக்
கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். முகத்தில்
ஏளாம் புன்னகை மாறாமல் கிருந்
து. வானொலி அறிவிப்பாளர் பரபரப்
பான குரலில் ‘கிதோ விண்கலம்
புறப்படத் தயாராகிறது எல்லாம் சரியாக
கிருப்பதாக விண்வெளி வீரர்கள்
அறிவிக்கின்றார்கள். கிண்ணம் பத்து
வினாடிகளில் விண்கலம் புறப்படும்.
அதற்கான சமிக்ஞைகள் கட்டளை
கிடப்படுகின்றன என்று கூறிக்கொண்டி
ருந்த போது முத்துவும், கந்தையாவும்
ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து வெட்கத்து
டன் சிரித்துக் கொண்டனர். ‘கிணம்
போகவே இப்பத்தான் சாகப் போகுது
என்றான் கந்தையா.

வானொலியில் ஆங்கிலத்தில்
தலைப்பாக எண்களை எண்ணப்படும்
குரல் கேட்டது. ‘எடன் னைன்...
எய்ட்.. எண்வின்...’ என்று வந்து

'ஸீரோ' என்று சிரித்த போது சிம்ம கர்ஜனையாக உறுமல் ஒலியோடு வின்னும் புறப்பட்டு விட்டதாக வானொலி அறிவிப்பாளர் அறிவித்தார்.

வேலுவுக்கு இடப்பக்கத்தில் இருந்து பல்லி ஒன்று 'கிச் கிச்' சென்று ஒலி கொடுத்தது. உடல் வந்த திக்கைப் பார்த்து உதடோடு உதட்டைப் பிதுக்கிக் கொண்டு தலையை ஆட்டிக் கொண்டான் வேலு. 'ரொக்கட்டு கெளம்பிட்டுது என்றான் முத்து. 'அட்டா இரு தம்பி! இவனாவது பரலோகம் போறதாவது! என்னமோ ஏரோப் பினான் ரி ஒரு மிஸினிலே போறான். இதுலபோய் கொஞ்சநேரம் விட்டு 'ஆத்தாடி'ன்னு கீழே விழுவான் பாரு...' என்றவாறு வேலு எழும்பினான். மேலே நோக்கிப் பின்னால் கந்தையா

ஒருவர் : அண்ணே! ஒரு 10 ரூபா மாத்தித் தருவியளே.

மற்றவர் : அதுக்கென்ன.

ஒருவர் : உங்களிட்டைக் காசு இருக்கோ என அறியத்தான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன். தயவு செய்து ஒரு இரண்டு ரூபாத் தந்து விட்டுப்போங்கோ.

மற்றவர் : ? ? ?

- திக்கவயல் தர்மகுலசீங்கம் -

முத்துவும் தலையில் அடித்துக் கொண்டானார்.

1921, 1969

வேலு நாட்டுப் பக்கம் போய் விட்டுத் திரும்பியிருந்த கண்கள் ஜில்லென்று சிவந்தன. உடல் காற்றுப் போல ஏகி அசதி அமுக்கிக் கொண்டிருந்தது. சம்பளத் தினத்தன்று செலவு பார்க்கும் போது உயிரைப்பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் போல இருப்பது வழக்கென்றாலும் இந்த 'மாபூல்' வாங்குவதில்லை; சாப்பிட்டு முடித்து திண்ணையில் படுக்கை விரித்து

'ஆமாங்க என்னமோ ஊரு, ஓகைம் பூரா 'டும்மு டும்மு' என்று இருக்கே... மனுசன் சந்திர லோகத்துக்கு போறா னாம்...' என்றான் மாணிக்கம் என்ற கிழவன்.

'ஆங்' கிழிச்சான்!... அவன் சொல்றானனு நீங்களும் ரேடியோ கேக்க வந்துட்டீங்க...' என்றான் வேலு முத்து கந்தையாவைப்பார்த்து 'ஆரம்பிச் சுட்டுது!' என்றான் மெல்லிய குரலில், கல்யாணவீடு மாதிரி கீழே பாய் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. வேலு உட்கார்ந்து கொண்டான்.

'என் ஆயுசுக்கு இந்த மாதிரி விசயமெல்லாம் இப்பத்தான்' கேள்விப் படறேன்" என்றான் மாணிக்கம் அவனுக்கு புருவங்கள் மீசை எல்லாம் சம்பூர்ணமான நரை.

'இதெல்லாம் நல்லதுக்கன்னா நெனைக்கிறீங்க... ஓகைம் அழியறத்துக்கு' என்றான் வேலு. தொடர்ந்து 'வெளியே போயி கொஞ்சம் எட்டிப் பாருங்க. மோர்ப்பானையிலே கெடக்கிற மெதப்பு மாதிரி இருக்கு நொ அதுலே போயி இவன் நாத்தம் புடிச்ச காலை வைக்கப் போறேன்னு சொல்றானே... இவனாலே முடியுமா... திமிருல்ல இது...'

'அதுவும் நம்ம பூலோகம் மாதிரிதான் இருக்குன்னுல் சொல்றாங்க' யாரு பார்த்தாங்களாம்? அதெல்லாம் சும்மா! ஒரு யுகம். முப்பத்து முக்கோடி தேவருங்க இருக்கிற எடம் என்ன கல்லும் மண்ணுமாவா



நண்பர் : பார்த்தீர்களா? சொன்னபடி சொன்ன நேரத்துக்கு அப்புலி வீரர்கள் பசுபிச் சமுத்திரத்தில் அதிசயிக்கும்படி இறங்கி விட்டார்கள்.

மற்றவர் : இதென்ன அதிசயம் நேற்று நான் புறப்பட்டு வந்த யாழ் தேவி சரியான நேரத்துக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டதே.

- ச.ரா.பா.சர்மா

உடலைக் கிடத்தாது பக்கத்து வீட்டில் சாலி அதிகமாகக் கேட்டு இன்று ரேடியோ கேட்பதற்கு நிறையக் கூட்டம் போலிருக்கி றது. வேலுவுக்கு எரிச்சலாக இருந்ததால் 'என்ன பைத்தியாரத் தனம்! நடக்க முடியாத விசயத்தைப் புடிச்சிக்கிட்டு இதுகளளாம். கூத்தாடுதுக.' என்று எண்ணியவாறு எழும்பினான். அடுத்த வீட்டுப்பக்கம் போய் எட்டிப் பார்த்தான். அதே லயத்தைச் சேர்ந்த இரண்டொரு வாலிபர்களுடன் தன்னைப்போல இரண்டு மூன்று கிழட்டுக் கட்டை களையும் பார்த்த போது அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

அவனும் உள்ளே நுழைந்தான். வாங்க... வாங்க...' என்று முதியவர்கள் அவனை வரவேற்றார்கள்.

'என்ன ரேடியோ கேக்கவா?'

இருக்கும்?’

மாணிக்கம் ரொம்பவும் வீரசு
மான நகைச் சுவையைக் கேட்டது
போல கண்களைச் சுருக்கிக் கொண்டு
சிரித்தான். தெரியாத ஒன்றைப் பற்றி
மிகத் தாராளமாகவும் மதிப்புக் கொடுத்
தும் பண்ணிய இம்மாதிரிக் கற்பனை
களை அவனும் நம்பியதுண்டு தன்
வீட்டுச் சிறகுகளுக்குச் சொன்னது
முண்டு. ஆனால் இப்போது அந்தச்
சிறகுகள் தான் பேப்பரைப் பார்த்து
என்னென்னவோ சொல்கின்றன!

முத்து அவசரமாகக் கையை
ஆட்டினான் ‘கொஞ்சம் பொறுங்க
என்னமோ அறிவித்தல் போகுது’
என்றான். வானொலி அறிவிப்பாளர்
விண்கலத்திலிருந்து ‘ஈகிள்’ பிரியப்
போகும் விஷயத்தை அறிவித்து விட்டு
‘இன்னும் சில மணி நேரங்களில்
மனிதன் சந்திரனில் இறங்கும் அந்த
மகத்தான சம்பவம் நடைபெற இருக்கி
றது. எல்லாம் சரியாக நடை பெற்றால்
இந்த சாதனை மனிதகுல வரலாற்றில்
ஓர் இணையற்ற சாதனையாக
இருக்கும் என்று பிரகடனம் பண்ணிக்
கொண்டிருந்தார்.

‘ம் க்கும்’ என்று முனகிக்
கொண்டான் வேலு’ எல்லாம் சரியா
நடந்தாத்தானே? பய மகன்க ஆடி
மாசத்திலேயில்ல புறப்பட்டிருக்கான்
நாமல்லாம் அறிஞ்ச தெரிஞ்ச ஆடியிலே
ஒரு காரியம் துவங்குவோமா?’
என்றான்.

நாமதான் அதல்லாம் பார்க்கி
றோம் வெள்ளைக்காரனுக்கு ஆடியா
வது ஆவணியாவது!

முத்துவுக்கு ரொம்ப நேரமா
கவே எரிச்சல் குறிப்பாக வேலு மீது.
‘அது தெரியல்ல! பேசாமே ரேடியோ
வைக் கேளுங்க அவனெல்லாம்

என்ன கொஞ்சப்படிப்பா படிச்சட்டு
இதையெல்லாம் செய்றான்?’ என்றான்.

கிழவர்கள் மௌனமாயினர்
முத்து ‘சள’என்று விழுந்தது
வேலுவுக்கு என்னபோ போலிருந்தது
மெள்ள எழும்பினான்.

‘என்ன எழும்பிட்டீங்க... ராவு
மூணு மணி வரைக்கும் சொல்றானு
களாம்’ என்றான் மாணிக்கம்.

‘இதைப் போயி என்னங்க
கேக்கிறது... பாவம் அவன்க மூணு
பேரும் அநியா யமா சாகப் போறாங்க
அந்த லோகத்துலே போயி ஏறங்க
முடியும்னா நெனைக் கிறீங்க’ தீஞ்சு
கருகிச் செத்துப் போகப் போறானுக’
என்றவாறு வேலு வாசலை நோக்கி
நடந்தான்.

அவன் தலை மறைந்தது
‘அமெரிக்கக்காரன் சந்திரனிலே போய்
ஏறங்கினா இவருக்கு என்ன
கொறைஞ்சு போகுது ஏம்ப்பா!....
கந்தையா...’ என்றான் முத்து.
கந்தையா வாசபுறம் பார்த்துவிட்டு
‘இரவு பாட்டன் வீட்டு சொத்துல்ல.
இருக்காதா பின்னே?’ என்றான்
எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

நேரம் செல்லச்செல்ல பரப்பில்
‘கூடு’ பிடிக்கத் துவங்கியது. மிகவும்
பரபரப்பான குரலில்’ கடந்த நான்கு
நாட்களாக உலகம் பூராவும் ஆவலோடு
எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த தருணம்
வந்துவிட்டது. என்று ஒலிபரப்பாளர்
தொடர்ந்து விண்கலத்திலிருந்து பிரிந்த
‘ஈகிள்’ இப்போது நிலா தரையை
நோக்கி இறங்கி கொண்டிருக்கிறது.
உங்கள் வீட்டில் உறங்கிக் கொண்டிருப்
பவர்களை எழுப்பிச் சொல்லுங்கள்
என்று உற்சாகமாகக் கூறினான்
மாணிக்கம். எழும்பி வாசலருகிருந்து
நின்று, அந்த வீட்டுத் திண்ணைக்கும்

அடுத்த வீட்டுத் திண்ணைக்கும்
மத்தியில் பலகை யால் தடுப்பு எழுப்பியி
ருந்தால் கூரையைப் பார்த்தவாறு
அண்ணே... வேலண்ணே...”

‘என்னாங்க’

‘தூக்கமா?’

‘இல்லே முழிச்சிக்கிட்டு தான்
இருக்கேன்

வாங்க கப்பல் ஏறங்கத்
தொவங்கிட்டுதாம்...’

‘இல்லே நீங்க கேளுங்க
உனக்குத்தான் இங்கே நன்ன இருக்குதே’
மாணிக்கம் உள்ளே வந்தான்.

ரேடியோவில் இரண்டு
மூன்று குரல்கள் பதட்டமும் பரபரப்பு
மாகக் கேட்கத் துவங்கின.

“இதோ சந்திரத் தரை
தனக்குத் தெளிவாக நீல் ஆம்ஸ்ரோங்
கூறுகிறார்..”

முத்து எழும்பி பரன்மீது கை
யால் துழாவி தயாராய் தொங்கி வைத்தி
ருந்த பட்டாஸ் கட்டு ஒன்றை எடுத்துப்
பிரித்தான். விண்வெளி வீரர்கள் இருவ
ரும் நலமாக நிலாத்தரையில் இறங்கி
விட்டார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டதும்
வெளியே பட்டாஸ் சப்தம் படபடத்தது.

அதிகாலைச் சுருக்கலும்
பட்டாஸ் சத்தமும் தீபாவளியை ஞாபக
மூட்டின.

‘ரேண்டு பேரும் ஏறங்கிட்ட
னுங்களே! என்றான் மாணிக்கம்!
அடுத்த வீட்டுக்கு அஞ்சல் செய்தான்.
‘சா, இப்பத்தானே இறங்கி இருக்கானுக!
என்ன நடக்கப் போகுதுன்னு பார்த்து
விடுவோமே! ஆனா ஒண்ணு
மாத்திரம் திட்டம், இவங்க மூணு
பேரும் உசுரோட திரும்ப மாட்டானுக,
நீங்க வேணு முன்னா பாருங்க’
என்றான்.

காதல் வாழ்க...

ஒரு புத்தகத்தின் தலைப்பு
கல்யாணம் ஒழிக...

இப் புத்தகத்தில் ஒரு வாசக
அன்பரின் குறிப்பு.

எனில் ஒருவர் பிரபல்யமான கவிஞர் காசி ஆனந்தனாகும்.

சிரித்திரனில் ஒரு புதிய வடிவமாக மாத்திரைக்கதைகள் என்ற கதையினை இவர் எழுதினார். சிரித்திரன் ஆசிரியர் தலையகத்துக்கு அருகாமையில் அவை பெட்டி கட்டிப்பிரசுரிக் கப்பட்டன. அந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழ்த்தேசியவாதம் அபரீதமாக வளர்ச்சியடைந்தது. அதற்கு ஏற்றவாறு மாத்திரைக்கதைகளும் வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வந்தன. 1980ம் ஆண்டு வரை இந்த மாத்திரைக்கதைகள் சிரித்திரனில் கோலோச்சி வந்தன.

அரேபியக்கதைகளில் உபகதைகள் உண்டு. பஞ்சதந்திரம், கம்பராமாயணம் உள்ளிட்டு உபகதைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் மாபெரும் கதைக்குள் இருக்கும் கடுக்கதைகள். அந்தக் கதைகளுக்கும் மாபெரும் அர்த்தங்கள் உண்டு. ஆனால் படிப்பவர்கள் அதன் தன்மையை நோக்குவதில்லை. மாத்திரைக்கதைகள் சில உண்மைகளை நேரடியாகச் சொல்லாமல் பாத்திரங்களின் வாயிலாகவே சொல்லியது. அது எழுதியவரின் இலட்சியக் கோவையாக இருக்கிறது. ஆனால் சொல்லும் பாணியே மறை முகமாக உள்ளது.

சிரித்திரன் இதழில் அரைப்பக்கத்தையே தாண்டாது ஒன்று அல்லது இரண்டு மாத்திரைக்கதைகள் வெளிவந்தன. அவைகள் வாசகர்களிடையே வரவேற்றைப் பெற்றிருந்தன. இக்கதை

உள்ளே நுழைந்து கொண்டிருந்த முத்து நின்று அவன் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டு, ஆமா! போகவே முடியாதுன்னு சொல்லிக்கிட்டு இருந்தீங்க இப்போய் ஏறங்கிட்டான். இப்பவர மாட்டானனு... சொல்றீங்களாக்கும்? என்றான்.

அப்பிடயும் சில விசயம் இருக்கப்பா! வந்தா திரும்ப போக முடியாது, போனாலும் திரும்ப வர முடியாது. என்று அமுத்தமாகச் சொல்லி விட்டு என்ன நான் சொல்றது வெளங்குதா? என்றான்.

மாணிக்கம் 'கெக் கெக் கெக்கென்று சிரித்தபோது முத்துவுக்க அசடு தட்டியது. 'சீ! ஊத்தைப் பேச்சு பேசறது!' என்ற மெல்ல ?முனகி விட்டு உள்ளே நுழைந்தான்.

முத்து இன்னும் நிற்கிறான் என்ற நினைப்பில் 'என்னமோ போய்ட்டான்னு சொல்றீங்க... எப்பிடய வர்றானனு பார்ப்பம் வந்துட்டான்னா நான் என் ஒரு பக்கத்து மீசையை வழிச்சிக்கிறேன்.' என்று வேலு சூளுரைத்தான்.

மாணிக்கம் அதை உள்ளே சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

ஜூலை 24, 1969

ரேடியோவில் முடிவுரை கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள் 'விண்வெளியாத்திரை சம்பந்தமான இந்த விசேஷ ஒலிபரப்பு இத்துடன் முடிவடைகின்றது. விண்வெளியாத்திரை சம்பந்தமான இந்த விசேஷ ஒலிபரப்பு இத்துடன் முடிவடைகின்றது. விண்வெளியீரர்கள் மூவரும் மனித குலத்தின் பிரதிநிதிகளாக சந்திரயாத்திரை செய்து சுருக்கமாகத் திரும்பி பசுபிக் சமுத்திரத்தில் வந்து இறங்கி விட்டார்கள் இவர்களது சாதனைக்கு உலகம்

புராவும் வாழ்த்துக்கள் வழங்கும் இவ்வேளையில் நாமும் நமது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.' என்று கூறி அறிவிப்பாளர் ஒலிபரப்பை நிறுத்த முத்துவும் நீண்ட பெரு மூச்சோடு ரேடியோவை நிறுத்தினான்.

சிலைகளைப்போல ரேடியோவுக்கு முன்னால் அமர்ந்திருந்த அனைவரும் கனவிலிருந்து விழிப்பது போல உணர்வு பெற்றனர். வேலு பாயில் விரல்களால் தட்டியவாறு முகட்டைப் பார்த்த படி இருந்தான்.

இன்று மாணிக்கம் வரவில்லை. நல்லதாய்ப் போயிற்று. இன்னாவிடில் 'என்னமோ சொன்னீங்களே ...' என்று சிரித்துக் கொண்டே ஏதாவது சொல்லியிருப்பான். இருந்தது அத்தனையும் இளவட்டங்கள். ஒருவரும் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. ஆனால் அதுவே அவனைப் பார்த்து ரகசியமாய் சிரிப்பது போலிருந்தது.

வெளிறிய முகத்தோடு முத்து வைப்பார்த்து 'சாமீங்கிறோம் 'புதமங்கிறோம் எல்லாம் பொய்யாவுல்ல போச்சு!

சிரித்திரனுக்கும் பெருமையளித்த காசி ஆனந்தனின் மாத்திரைக்கதைகள்.

1965ம் ஆண்டில் இருந்து சிரித்திரன் வெளிவரத் தொடங்கியது. சிரித்திரன் சஞ்சிகை ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அது ஒரு சிறிய வரைதல் கொப்பி போன்ற அமைப்பில் வெளிவந்தது. அந்த அமைப்பு ஒரு பரிசோதனை அமைப்பாகவே இருந்தது. இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்பு அது தனது அளவுத் திட்டத்தை மாற்றியமைத்துக் கொண்டது. புதிய எழுத்தாளர்கள் பலர் களம் இறங்கினார்கள். அவர்கள்

கள் வெளிவந்து பல ஆண்டுகளின் பின்பும் பலர் இக்கதைகளைச் சாதகமாகவும், பாதகமாகவும் விமர்சித்து உள்ளார்கள். அது எப்படி என்றாலும் இக்கதைகளின் இருப்புத் திட்டம் சரியாக அமைந்தமையால் இன்றும் விமர்சகர்கள் கல் எறியும் கதைகளாக இருக்கின்றன. கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் பின்னால் மாத்திரைக் கதைகளின் கதாநாயகனாகவும் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் இருக்கின்றார். இவ்வாறு அவரால் எழுதப்பட்ட கதைகள் 250ற்கு மேல் உள்ளன. சிரித்திரனில் வெளியான பல மாத்திரைக் கதைகளைக் கீழே காணலாம்.



-காசி ஆனந்தன்-

சாக்கு

பழங்களைத் தாங்கி நின்ற மாமரம் கர்வம் ஏதும் கீல்வாமல் அணிகலனாகும் பறவைகளுக்கும் அவற்றை வழங்கி மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருந்தது.

மாமரத்துக்குப் பக்கத்தில் ஒரு கள்ளி மரமும் வாழ்ந்தது. ஏந்தப்பழமும் கீல்வாத கள்ளிமரம் தன் அருகில் யாரும் நெருங்காத படி நிறைய முடிகளைத் தாங்கிச் செழுகிறது நின்றுது.

மாவின் கனிகளை உண்டு சுருத்திருந்த குயில் கள்ளியின் தீமர் கோலத்தைக்கண்டு தனைக்குள்ளேயே சிரித்துக்கொண்டது.

மாமரத்தைப் பாராட்டும் வகையில் அது கூறியது:

"சூக்குள்ளான் செருக்கில்லான்."

கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் மாத்திரைக் கதைகள் சிரித்திரன் வளர்வதற்கும் துணை நின்றன.



-காசி ஆனந்தன்-

உயர்வு

சாமப் பொழுதில் பணிந்துளிகள் பூமியில் விழுந்துகொண்டிருந்தன. அப்பணித்துளிகளைப் புற்கள் அன்றாடம் தாங்கி உயர்ந்து வளர்ந்து செழித்து நின்றன.

"இந்தப் புற்கள் அழகாக உயர்ந்து செழிப்புற்றுக்கின்றனவே. என்ன காரணம்?" என்று ஒரு நாள் காகத்தைப் பார்த்து யணியபுள் கேட்டது.

ஒரு நிமிடம் காகம் அமைதியாக இருந்தது. பின்பு அது மணிப்புள்ளைப் பார்த்து "கோழா! வானம் ஏங்கி விட்ட கண்ணீரைப் பல் தாங்கி வந்தது. அதனால் அது உயர்வுற்றுது." என்று அமைதியாகப் பதிலளித்தது. கிரத்தினச் சூக்குமரக்க காகம் சொன்னது:-

"ஏங்குவான் கண்ணீரைத் தாங்குவான் உயர்வான்"

கவிஞரின் சிந்தனைக்கும் அழுத்தினதலை தளர்த்த சஞ்சிகையும் சிரித்திரன். இதன் மூலம் உயிழந்த தேசிய வாந்ததை வளர்த்த பெருமையும் சிந்திரனுக்கே உரித்தாகின்றது.

கூலக்கியத்தில் சிரித்திரன் காலை

சிரித்திரன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தபோது 1965ம் ஆண்டு காலைப்பகுதியில் ஒரு குறுநாவல் சிரித்திரனில் வெளிவந்தது தீவகம் என்ற தலைப்பிட்டு எழுதி அன்னவகையிற்சிறை அலர்களால் அது எழுதப்பட்டது. வீரகேசரியில் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய



அண்ணல்காசி மாண்புமிகு

கிவர் கிறிஸ்தவ விரிவுப் படைத்தறவால்களை யும் வெளி உலகில் எழுதியுள்ளார். அவற்றில் நெருப்பு வெளிச்சம் என்ற நாவலும் அடங்கும்.

சிரித்திரன் சஞ்சிகை பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்டபோது 1969ம் ஆண்டுக்களைப் பகுதியிலேயே கிவருடைய ஆக்கங்கள் இப்பெற்றிருந்தன. பின்பு காணப்படவில்லை.

தமிழ் மக்களின் கணசாரக் கட்டமைய்பில் யாரிய பணியாற்றிய மிஸ்டர் சி மிஸ்டர் டாமோடிமாரன்

சிரித்திரன் சஞ்சிகைக்கு அதிக பாங்கிப்ப வழங்கிய பாத்திரைகளில் ஒன்று மிஸ்டர் டி மிஸ்டர் டாமோடிமாரன் அவர்களாகும். சமரபித்தும்பர், மடமார் மச்சான் போன்ற பாத்திரப் படைப்புக்கள் தினகரன், வீரகேசரி, மித்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்து இருக்கின்றன. ஆனால் மிஸ்டர் டி மிஸ்டர் டாமோடிமாரன் என்ற புகதி சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் மாத்திரமே வெளிவந்தது. அவை 1967ம் ஆண்டுக் காலைப் பகுதியில் இருந்த 1985 வரை தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தன. அவை சிரித்திரன் ஆசிரியரால் சிந்திக்கப்பட்டுக் கருத்தும், கார்டிலும் அவரேயாசிரி சொல்லப்பட்டவை.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள மேட்டுக்குடியினர் எவ்வாறு தமிழ் மொழியினையும், கலாசாரத்தினையும் மறந்து வாழ்கின்றனர் என்பதை அடையாளப்படுத்திய சின்னங்கள் இவை. கடந்தும் பல ஆண்டுகள் வாழப் போகும் இந்தக் கார்ட்டூன் கருவிகளில் சிலவற்றைக் கீழே காணலாம்.

M
R
S
டா
டோ
டி
டா
டா
டா

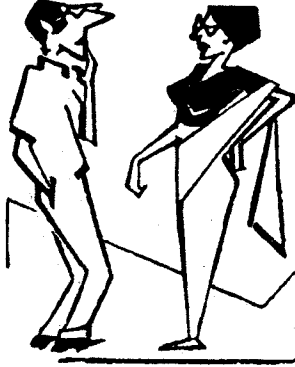


Mrs. டா:- டார்லிங்...
Mr. டா :- யேஸ் டார்லிங்.
Mrs. டா :- வட்ஸ்யு மீன் பை புன்ளடி டார்லிங்?
Mr. டா:- அது டார்லிங் அரசடி, நெல்லியடி புளியடி மாதிரி ஒரு பீளேஸ் டார்லிங்
Mrs. டா:- தாங்யு டார்லிங்
Mr. டா :- வை நொட் டார்லிங்

M
R
S
டா
டோ
டி
டா
டா
டா

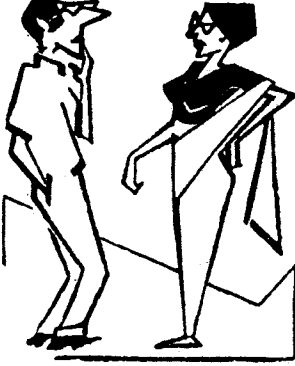


M
R
S
டா
டோ
டி
டா
டா
டா



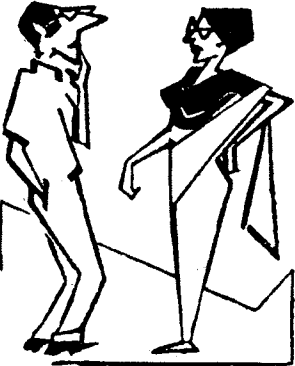
Mrs. டா:- டார்லிங்...
Mr. டா :- யேஸ் டார்லிங்.
Mrs. டா :- டமில் பாஷா சிலோனில் இருந்து அலிங்கு விடுமா?
Mr. டா :- வட் நொன்சன்ஸ்! எங்க போல தன்மான டமிலர் இருக்கும் வரை அலியாது.

M
R
S
டா
டோ
டி
டா
டா
டா



Mrs. டா:- டார்லிங்...
Mr. டா :- யேஸ் டார்லிங்.
Mrs. டா :- வட்ஸ் தீவாளி டார்லிங்?
Mr. டா :- யூடோ நோ திஸ் டார்லிங்... இது டார்லிங் தீ அணைக்கிற துக்கு யூஸ் பண்பு ஒரு வானி டார்லிங்.
Mrs. டா:- அப்ப டார்லிங் தீ அணைக்க எங்கவீட்டிலை ஒரு தீவாளி வான்கி வைப்பமா?
Mr. டா :- வை நொட் டார்லிங்

M
R
S
டா
டோ
டி
டா
டா
டா



Mr. டா:- டார்லிங்...
Mrs. டா:- யேஸ் மை டியர்.
Mr. டா :- நாங் டமில் கலா மந்தம் அமைக்கப் போறன்.
Mrs. டா:- நீங்க ஒரு டமில் பிக்சர் கூடப் பார்க்கிற தில்லை... வட் கலா மந்தம்?
Mr. டா :- பைத்தியக்காறி.... நாங்க 'செம்மீன்' படம் பார்க்கு மறந்து போனதா...
Mrs. டா:- ஐ ஆம் சொறி டார்லிங்.

Mrs. டா :- டார்லிங்... சாவகச்சேரி ஜாப்னா விலா? அல்லது பட்டிக்கலோவிலா?
Mr. டா:- டோக்ட் பீ சில்லி.... அது ட்றிங்கோமலியில்.
Mrs. டா:- ஓ ஐ சி..... தாங்யு டார்லிங்.

ஆண்கள் குணமே அப்படித்தான்

நான்காதல் செய்யும்
காலக்கூலி காதலன்
கீனம் ஒரு கடிதம்
எழுதினார்



2) கலியாணம் பதிவு முடிந்த
பின்னர் வந்த ஒரு கடிதம்
எழுதினார்



3) கலியாணம் முடிந்த
பின்னர் வந்த ஒரு
கடிதம் எழுதினார்



4) பிள்ளை பிறந்த பின்பு
வந்த கடிதம் ஒரு
கடிதம் எழுதினார்



1977ஆம் ஆண்டில் சிரித்திரன் ஆசிரியர்



சிரித்திரன் சுஞ்சிகையில் மகுடி என்றொரு பகுதி சிரித்திரனின் வெளியாள் இருந்தது. அது கேள்வி, பதில் பகுதியாகும். தமிழ்நாடு தட்டி எழுப்பியவர் யார்? என ஒரு வாசகர் மகுடியிபம் கேள்வி எழுப்பி இருந்தார். அதற்குப் பதில் கூறிய மகுடியார் அனுராதபுரத்தில் ரயில் ஏறிய சிங்க எரி தழிழைந்த தட்டி எழுப்பி யவர் எனக்கூறி இருந்தார். நகைச் சுவையாக அன்று தமிழ் உலகம் இந்தப் பதிலை ரசித்தது. இந்தப் பதிலால் நிரூபிதி அடையாது சினம் கொண்ட வர்களும் உண்டு.

1977ம் ஆண்டு யுகைக் கரைவரத்தின்போது அனுராதபுரத்தில் மெயில் வண்டி வந்து நின்றது அன்று உண்மையாகவே சிங்களைக் காடை

யர்கள் தமிழ் மக்களைத் தட்டிய எழுப்பி விட்டார்கள். நித்திரையில் வீடு தேடி ஓடிய தமிழ் மக்கள் ஆண்களும், பெண்களும் ஈதயப் புடைக்கப்பட்டார்கள் பெண்களின் கழுத்தில் கையில் இருந்த தங்க நகைகள் யாவும் உருவி எடுக்கப்பட்டன. பயந்தினால் தமிழ் மக்கள் நடுங்கினார்கள் பல பெண்கள் பயத்தினால் கண்ணீர் சிந்தி அழுதார்கள். பயந்தினால் பல பெண்கள் ரயிலில் சிறுநீர் கூடக் கழித்துவிட்டார்கள். சுமார் இரண்டு மணி நேரம் சட்டத்துக்குப் புறம்பாக இந்தக் களேபரம் அனுராத புரத்தில் இடம்பெற்றது.

இந்த ரயிலில் சிக்கிய சிரித்திரன் ஆசிரியர் 1977ல் சொன்ன நேரடித் தகவல்கள் இவை. 1977ம் ஆண்டு இனக்கலவரம் பற்றி எழுதிய திரு. செங்கை ஆழியான் அவர்களும் இந்தச் சம்பவம் பற்றித் தனது 'ஆழக் கலவரம்' என்ற நூலில் தற்பிரிட்டுருக்கின்றார். தமிழ் மன்னன் எண்ணான் ஆண்ட அனுராதபுரத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட இந்தச் சோகசம்பவமே பின்பு தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஆயுதமாக வெளிப்பட்டது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

அனுராதபுரத்தில் 1977ம் ஆண்டுக்கு முன்பு சிரித்திரன் பத்திரிகையும் பிரபல்யமான பத்திரிகையாக விற்பனையாகிக் கொண்டிருந்தது. வேம்படி அரசடி என்ற பெயரில் தமிழ் வட்டாரங்களே இருந்தன. அன்று அடித்துத் தூர்த்தப்பட்ட தமிழன் இன்றும் உள் வாங்கப்படவில்லை. வவுனியாவில் சிங்களை மக்கள் குடியேறி சிங்கள பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளே செயற்படுகின்றன. ஆனால் அன்று கலைக்கப்பட்ட தமிழன் அனுராதபுரம் தமிழ்ப் பிரிவு என்ற பகுதிக் குள் கூட வாழ்வழியற்று அரசினால் யீன்குடியேற்றம் செய்யப்படாது அகதியாக்கப் பட்டதே உண்மை! இந்தக் காரணம் பற்றியே மகுடியார் தனது கேள்வி பதில் ஒன்றில் பின்வருமாறு கூறினார்.

கே: பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை உறவு எப்படி அமைய வேண்டும். ப: தாயின் மடிபோல் இருக்க வேண்டும். தாயின் மடியில் உயர்வு தாழ்வு இல்லையே!

ஆங்கில இலக்கியத்தில் பெர்னாட்வா போல் தமிழ்க் கார்ட்டின் உலகில் நின்று நிலை பெறத்தக்கவர் சிரித்திரன் சீவா. அவர் நாமம் வாழ்க.

விஸ்கி அடிகள்



இலங்கையின் வடக்குக்கிழக்குப் பகுதிகளில் ஜப்பான்காரர்கட்கு மொய்ய அழக்கறை. கர்ப்பமாக 1974 வை இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு நல்லாதிதேசம் பெய்ய யாதூசிஅக்காசி இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். பாருங்கே.....இலங்கை வட கிழக்கிலை இவங்க அக்கறை எடுக்கிறதுக்குள்ள சுணாமி வந்து ஜப்பானின் வட கிழக்கிலை அக்கறை எடுத்திருக்குது. பல நகர்கள்அழிந்த பரிதாபம் நடந்திருக்கு.....

வட கிழக்கிலை அக்கறை கொண்ட யதூசி அக்காசி வீட்டிலையும் சுணாமி வந்து பாஞ்சதோ தெரியல்ல.... பத்திரிகைகளிலும் ஒரு 'நோட்' கூட வரவில்லை. யதூசி அக்காசி ஜப்பானின் வட கிழக்கைப் புனர்மைக்க முயற்சி எடுப்பாராக!



கணபதிச் சித்தருடன் சிரியுங்கள்

முதலாளி : பாண் கிருக்கிற கண்ணாடி பெட்டியினை யூட்டு போட்டு ஒட்டி வை. பாண் கினி களவு போக யாக்கும். யாரும் வந்து கேட்டால் யூட்டை திறந்து எடுத்துக் கொடுத்து ஒட்டிவிடு.

தொழிலாளி : சரிங்க முதலாளி



ரவி : நீ ஏன் கிய்ய சாரம் கட்டு வதில்லை
பாஷ : சம்சாரம் வந்தவுடன் விட்டு விட்டேன்.



1ம் நாய் : நாய்க்குணம் என்று மனிதர்கள் ஏன் சொல்கிறார்கள்.

2ம் நாய் : ஐல்கிறமை நக்கிச் சாய்விடுவதால்



தூக்குத்தண்டனை கைதியை பார்த்து

பொலிஸ்: உனது கடைசி ஆசை என்ன?

கைதி : சுவைத்தீரள் பத்திரிகை வாசித்து சிரிக்கவேண்டும்.



பக்தரின் நேர்த்தி

யிள்ளையார் அப்பா உனக்கு 108 தேங்காய் உடைக்க நேர்த்தி வைத்தேன். தேங்காய் விலை குறைஞ்சதும் உடைக்கறேன் என்னை மன்னித்துவிடு.



மனைவியின் புலம்பல்

உங்களைத்தானே கடையில் வேண்டிக் கொண்டு வந்த தேங்காய் கிரண்டும் அழுகல் கடையில் உடைத்தப் பார்த்து வேண்டி வந்து கிருக்கலாமே?

ஒருவர் :- ஏன் அந்தப் பிரேத ஊர்வலத்தில் பாடையை ஆடி ஆடிக் கொண்டு போகின்றார்கள்.

மற்றர் :- கிறந்தது சாராயத்தவறணை முதலாளி



நர்ஸ் :- டாக்டர் 10ம் நம்பர் கட்டில் நோயாளிக்கு கடுமையாய் சேடம் கிழுக்குது உடனே வாங்க.

டாக்டர் :- அவருடைய மனைவிக்கு உடனே டெலிபோன் பண்ணி வரச்சொல் எல்லாம் அடங்கிவிடும்.



புதிய மனைவி முதல் இரவு அன்று

மனைவி :- என்ன உங்களைத் தானே நானும் வந்ததில் கிருந்து பார்க்கிறேன் பாலும் ஆறப்போச்சு புத்தகத்திலை ஆழ்ந்து போய் கிருக்கின்றீர்கள். கின்று முதல் என்று தெரியாமல் என்ன புத்தகப்படிப்பு

கணவன் :- சுவைத்தீரள் புத்தகம் வாசித்தால் வைக்க மனம் வராது பாலும் சுவை நீயும் சிரித்தலும் சுவை கடைசிப் பக்கம் வாசிக்கிறேன் கொஞ்சம் பொறு.

தேங்காய் 2 பேசுகிறது

என்னடி குரியகாந்தி
நாங்க விலை கூடினாப்
பிறகு போற வாறவங்க
எல்லாம்
எங்களைத்தான்
பாக்குறாங்க.....
பொம்புளைங்களைப்
பாக்குறாங்கல்லையே....



தேங்காய்த் தேம்பல்



வெண்பாவின் தேம்பல்

பாஹர் தெளிதேனும் பாதும் பநுபாற் இவை
நாஹர் கலந்தனக்கு நான் தருவேன் - தாமஸ்டே
நானும் பொழுதும் உன் நாமத்து நாணரைப்பென்
ஆளும் இறைய நான் கோறுர்



தேங்காய் அகராதி

- இளநீர்** - தேங்காய் விலையெற்றுத்தால் மானிடர் விட்டுத் தேங்கிய கண்ணீர்.
- விநாயகர்** - சிதறு தேங்காய் மறந்து போன தேய்வம்!
- பணை** - ஒரு வாலம் ஒரு நாமி ஒரு தேங்காய் விநா. ஓடாபகப்படுத்த வேண்டிய ஊர்.
- தேங்காய்** - முடி இறக்காத மன்னன்!

தேங்காய் பழமொழி

அடித்தால் சீர்க்கும். பிடித்தால் சறக்கும். சாயிட்டால்
இனிமும் புழிந்தால் பாலமும் ஆறு என்ன?
விடை - தேங்காய்

பாக்யபிரிவினை

இரண்டு சகோதரர்களுக்கு இடையில் ஒரு தேங்காய்
சுற்றித்தாய்க் கண்ணை நடிக்கத்
கட்டியில் பாதி பாக்ய பாக்ய பங்கிடப்பட்டு பிரச்சனை தீர்த்தது.
இதன் தொ ர்ச்ச்பாக விட்டால் இருந்த கத்தரிக்கோல் இரண்டு
கண்ணாணது. ஆனால் இருவர்ள் கண்ணும் உரிமை கோராது
விட்டால் கிட்டுத்தது.



என்ன பாக்யர்..... உங்களுக்கு
பொருத்தான பெண் ஒருத்தி.....
பணைசுதியுடன் இருக்கிறாள்.
எங்கொட்பா?
தேங்காய் தீவில்!



தேங்காய்க் கூடலன்

தென்னை இளநீரும்முள்ளை தேங்கியுள்ள ஓட்டுக்குள்ளே
தேங்காயைப் போல் இருப்பான் ஒருவன்
அவனை உணர்ந்து கொண்டால் அவன் நான் இளநீரன்
- கண்ணதாசன் -



ஒருவர் :- 'பரதீபார்' உண்மைபாக்ய
பெரிய தீர்க்கதரிசி
'பத்தப் பன்னிரண்டு' தென்னை மாங்க
றும் பக்கத்தலை வேண்டும் என்கு
பாடியிருக்காரே -

- அனுபவன் -



புலவர் : சுரத்தி உணவும், மாறகத்து வுக்கறும் இப்பியா
வந்ததாக பட்டினப்பாலை அறுகிறதே.
மற்றவர் : போய்கப்பா..... இப்போ முட்டைபார்
தேங்காயும் பட்டினப்பக்கத்தில் இருந்து சீலோணுக்கு
போக வேண்டியிருக்கே.



சீர்து சீர்த சிகராத

பூனைத் தூக்கம்



சுவாமிநாதர்

இயலன்:- இலஞ்சம் வாங்க நிலைத்தால் எவரையும் வீட அடிகமாக வாங்கக் கூடியவர்.

தரடனை:- நாடில்லாமல் வீடல்லாமல் அவஸ்தை அடையாத பெண்.

தூய்மையை:- இப்போது உள்ள பெண்களில் பலர் இவள் மாதிரி பெயர் மாறி அணிந்திருக்கிறார்கள்.

சீர்திருத்திகள் :- பெயர் நன்றாக இருந்தாலும் இவர் யாருடைய கையாள் என்பதை அறிந்திருக்கதால் இந்தப் பெயரை சூட அஞ்சுகின்றார்கள்.

இரவணன் 10 தலை :- இவங்கையில் உயிரேபடு வாழ தலை பத்து வேண்டுமென்ற 10 தலை காட்டிய பழந்தமிழர் மன்னன்.

மந்திரவாதி:- நாயின் வாஸைக் கட்டத் தெரிந்தவர்கள். நுளாவின் வாஸைக் கட்டத் தெரியாதவர்கள்.

பாதிசீயம்:- இலங்கை இனம் பிரச்சனைக்கு இடையா தந்த தீர்வு.

மண்டோதரி :- விவாகரத்து செய்யத் தெரியாத உத்தரி.

சீதை:- பெயர் நீளமில்லை; வாய் நீளம் உள்ளது.

அகப்பை:- தமது மணிபாசில் பணம் உள்ள கணவனுக்காக மனைவி ஏந்தும் பஞ்சசூவர்.

சத்தியவான் சலித்திரி:- கணவனுக்கு காசுப் புத்தியை முதன்முதல் பாவித்த திருமதி.

பிசாக:- இன்றைய இலக்கியப் பத்திரிகை ஒன்றின் பெயர்.

கண்ணகி:- சிலம்பு திருடிய பொற்தொழிலாளியை வீக்கத் தெரியாத அப்பாவி.

மாலைமென்றும் காலைமென்றும்
பாசது படமெடுத்தபடி - வீட்டு
மூலையளவுள்ள பாம்பைப் போலிருக்கும்
தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் செய்திகளை
தொடர்ந்தும் கற்றுப் பார்க்கிறேன்
கண்டபடி கற்றுள் - அவ்வொலிக்
கழுதைகளின் கழுத்தைப் பிடித்துத்
திருகித் திருவிடிக் கேட்கிறேன்
வாச வாசம் வீட்டுக்கு வரும் - செய்தித்
காசலின் இறக்கைகளைப்
பிரித்துப் பிரித்துத் தேடுகிறேன்,
அதுபட்டுமா?
தேர்தல் காலத்துக் கிணையில்
துள்ளித் திரியும் துண்டிப்பிரகர
யுவலின்கள் ஒவ்வொன்றினதும்
முதுகின் வரிகளை
மெதுவாகத் தேடித் தேடி
வாசித்துத் தேற்றுப் போகிறேன்
இருந்தும்.

இரு மூக்குக் கண்ணாடிகள்,
இரு செவிட்டு மெசின்கள்,
இரு ஊன்றுப் போல்டுகள்,
ஒருவாறு வாங்கிய பத்திரப்படுத்தாவிடுவன்.
ஒருகசாத்தத்திற்கும் போலாக.
இரும்புக்கம்பிகளுக்குள் குற்றாரிவ்றி
சிறைப்பட்டி ருக்கும் - தாயிர்
அரசியல் கைதி உணக்காகவும்,
அடிக்கடி தூண்டும் பூனைக்காய் - உன்
விடுதலை பற்றி தூண்டும் செய்திகள்
விழிக்குக் கொள்ளும் ஒருநாள் வரும். எ
ன்பதற்காகவும் - அவ்வேளை
எனக்கும் உணக்குமாவ
கிழக்குகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக்
கிழிதட்டிப் போயிருக்கும்
என்பதற்காகவும் தான்!

கண்டோம்; சென்றோம்; வென்றோம்; வீடுதிரும்பினோம்.

~காவிய மரணி அகலங்கள்~

தமிழ்நாடு கலை இலக்கிய பெருமன்றமும், நியு செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனமும் இணைந்து நடாத்திய சிறந்த நூல்களுக்கான இலக்கியப் போட்டியில்(2009) எட்டுத்துறைகளுக்கான சிறந்த நூல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பரிசளிக்கப்பட்டது.

ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு, நாவல், சிறுகதை, சிறுவர்நூல், நாடகம், கவிதை, கட்டுரை ஆகிய துறை சார்ந்த சிறந்த நூல்களுக்கான பரிசளிப்பு 08.10.2010இல் தமிழ்நாடு நெல்லை மாவட்டம் திருநெல்வேலி மனோன்மணியம் பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்தேறியது.

சிறந்த நாவலுக்கான அழகிய நாயகி அம்மாள் நினைவுப் பரிசினை வவுனியூர் இரா. உதயணன் தனது நூல் அறுந்த பட்டங்கள் என்ற நாவலுக்காகப் பெற்றார்.

சிறந்த சிறுவர் நூலுக்கான தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நினைவுப் பரிசினை ஓ.கே. குணநாதன் தனது குறும்புக்கார ஆமையார் என்ற சிறுவர் நூலுக்காகப் பெற்றார்.

சிறந்த நாடக நூலுக்கான அறந்தை நாராயணன் நினைவுப் பரிசினை கங்கையின் மைந்தன் என்ற தனது நாடக நூலுக்காகத் தமிழ்மணி அகலங்கள் பெற்றார்.

பரிசளிப்பு விழாவினை, தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றமும், நியு செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனமும், நெல்லை மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகமும் இணைந்து மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் நடாத்தின.

காலையில் எழுத்தாளர்

பொன்னீலனின் மறுபக்கம் நாவலின் திறனாய்வு நிகழ்வும், மாலையில் பரிசளிப்பு நிகழ்வும் இடம்பெற்றன.

பிரதம விருந்தினராக தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னாள் தலைவர் திரு. R.V. நல்லக்கண்ணு அவர்கள் கலந்து கொண்டார். மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்வேந்தர், தமிழியல் துறைத் தலைவர், பேராசிரியர்கள், எழுத்தாளர் பொன்னீலன் உட்பட பலர் கலந்து கொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தனர்.

பரிசு பெற்றவர்கள் சார்பில் தமிழ்மணி அகலங்கள் அவர்கள் சிறப்புரையாற்றினார்.

தமிழகத்து கலை இலக்கிய அமைப்பு ஒன்று சர்வதேச ரீதியாக நடாத்திய போட்டி ஒன்றில் ஈழத்தவர்கள் மூவர் மூன்று துறைகளில் பரிசுகளை பெற்றது ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

செப்டம்பர் மாதத்தில் நடுப்பகுதியில் ஒரு நாள் எனக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. அழைத்தவர் என் அன்புக்குரிய நண்பர் ஓ.கே. குணநாதன்.

“சேர்! உங்களுக்கு ஒரு பரிசு கிடைச்சிருக்கு. வாழ்த்துக்கள்.”

“தெரியும் குணநாதன். நன்றி”

“எப்படித் தெரியும் சேர். கடிதம் வந்ததா?”

“இன்னும் கடிதம் வரேல்லை. பேப்பரில் வந்திற்று”

“எந்தப் பேப்பரில்”

ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார்

குணநாதன்.

“வீரகேசரி, தினக்குரல் எல்லாத்திலும் வந்திற்றுதே”

“சேர்! நீங்கள் எந்தப் பரிசைப்பற்றிச் சொல்றியள்.”

“வடமாகாண இலக்கிய நூற்பரிசு. நாடகத் துறையில் என்ற கங்கையின் மைந்தன் நாடகத் தொகுப்பு நூலுக்குத் பரிசு கிடைச்சிருக்கு”

“அதில்ல சேர்; அது பழைய செய்தி. உங்களுக்கு இந்தியாவில் பரிசு கிடைச்சிருக்கு”

“எந்தப் புத்தகத்துக்கு, யார் தாறுது நான் புத்தகம் ஒண்டும் அனுப்பேலையே.” மிகுந்த ஆவலோடு ஆச்சரியத்தோடு கேட்டேன்.

“உங்கட கங்கையின் மைந்தன் நாடக நூலுக்குத் தான்.”

“ஆர் தாறுது.”

“தமிழ்நாடு இலக்கியப் பெருமன்றமும், நியு செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனமும் இணைந்து நடாத்திய இலக்கியப் போட்டி 2010”

செந்தமிழிலேயே பதிவைத் தந்தார் குணநாதன்.

“நீங்கள் அனுப்பாட்டிக்கு என்ன. எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மைய வெளியீடு தானே. நான் அனுப்பியிருக்கக் கூடாதா?”

“நன்றி குணநாதன். உங்கட “குறும்புக்கார ஆமையார்” புத்தகத்தை அனுப்பேலையோ”

“ஓ. கே. குணநாதனின் குறும்புக்கார ஆமையார் சிறுவர் நாவல் மிகச் சிறப்பானது. கதை, கரு, எழுத்துரு, படங்கள், புத்தக வடிவம் என சகல வகைகளிலும் சிறப்பானது. தேசிய மட்டப் போட்டியிலும் பரிசு பெறும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கும் இருந்தது. அதன்படி அரசு இலக்கிய விழாவில் அந்நூல் பரிசு பெற்றது. நான்காவது முறையாக சிறுவர் இலக்கிய நூலுக்காக ஓ.கே. குணநாதன்

குறும்புக்கார ஆமையார் சிறுவர் நாவலுக்காக பரிசு பெற்றார். இது பின்னால் நடந்த நிகழ்வு.

“அதுக்கும் பரிசு கிடைச்சிருக்கு.”
“சந்தோசம் வேற ஆருக்கு.....
இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கும்”

“வவுனியூர் இரா.உதயணனுக்கு. அவற்ற “நூல் அறுந்த பட்டங்கள்” நாவலுக்குக் கிடைச்சிருக்கு .

“நல்லது . அவற்ற புத்தகத்தையும் நீங்களா அனுப்பின நீங்கள்”

“இல்ல சேர். நான் தகவலையும் விலாசத்தையும் உதயணனுக்கு அனுப்பினனான். அவர் தான் அனுப்பியிருக்கிறார்.

வவுனியூர் இரா உதயணன் வவுனியாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர். தற்போது லண்டனில் வசிப்பவர். 2008ம் ஆண்டுக்கான தேசிய சாகித்திய மண்டல விருதைத் தனது “விதி வரைந்த பாதையிலே” நாவலுக் காகப் பெற்றவர்.

“சூருதி பேதமடைகின்றது” (நாவல்) மாறுபட்ட சூழலில் வேறுபட்ட மனிதர்கள் “(சிறுகதைத் தொகுப்பு)” ஆகிய நூல்கள் வெளியிட்டவர்.

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் ஆண்டுதோறும் நடாத்திவரும் எழுத்தாளர் கௌரவம் - சிறந்த நூல் பரிசுத் திட்டத்தில் 'தமிழியல் வித்தகர்' விருதிற்சாகத் தனது பெற்றோர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா - கமலநாயகி விருதைப் வழங்கி வருபவர். கடந்த ஆண்டில் ஐந்து எழுத்தாளர்களுக்கு அந்த விருதை எழுத்தாளர் ஊக்கு விப்புமையம் வழங்கியது. அந்த விருதைப் பெற்ற எழுத்தாளர்களில் நானும் ஒருவர் என்பது எனக்குப் பெருமை.

வவுனியாவில் பல ஏழை மாணவர்களின் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு நிதி உதவி செய்து வருபவர். வவுனியா மத்திய மாகாணப் பழைய

மாணவரான இவரின் நிதி உதவி மூலம் அப்பாடசாலையின் பல ஏழை மாணவர்கள் பயன் பெறுகின்றனர். கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக லண்டனில் வசித்து வந்தாலும், தாய் மண்னையும், தமிழ் மொழியையும், தமிழிலக்கியத்தையும் மறவாதவர்.

இலங்கையில் வாழ்ந்த காலத்தைப் போலவே இப்பொழுதும் ஓயாமல் எழுதிக்கொண்டிருப்பவர். இவருக்கும் பரிசு கிடைத்த செய்தி எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. கம்பன் சொன்னானே “மும்மடங்கு பொலிந்த முகத்தினான்” என்று. அது அப்போது இராமனுக்கு பொருந்தியது.

உதயணன் எனக்குப் உறவினன், குணநாதன் வவுனியாவில் தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்ற உத்தியோகத்தராக கடமை ஆற்றிய காலத்தில் உதயணனின் வீட்டாருடன் உள்வீட்டு பிள்ளையாக பழகியவர்.

உதயணனின் தந்தையார் ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணர் அவர்கள் புகையிரத நிலைய அதிபராக பணியாற்றியவர்கள். நல்ல இலக்கிய ரசிகர். எல்லாப் புத்தக வெளியீட்டு நிகழ்வுகளிலும் அவரைக் காணலாம். என்னோடும் குணநாதனோடும் மிகுந்த அன்பும் நெருக்கமும் கொண்டவர்.

உதயணனின் தாயார் கமலநாயகி அம்மா வீட்டில் பலகாரங்கள் ஏதாவது சுட்டால் குணநாதனையும் அழைத்துக் கொடுத்து அன்பு பாராட்டியவர்.

“என்ன குணநாதன் இந்தியாவுக்குப் போவோமா?”
“பாப்பம் சேர், நிறைய வேலையிருக்கு.”
“எனக்கும் அப்படித்தான் பாப்பம்.”

அடுத்த நாள் உதயணன் தொலைபேசியில் அழைத்தார். வாழ்த்துத் தெரிவித்தேன். பதிலுக்கு அவரும் வாழ்த்தினார்.

“என்ன மாதிரி, இந்தியாவுக்குப் போறியளா....” அவர் கேட்டார்.

“பாப்பம்..” நான் சொன்னேன்.
“எங்கள் மூண்டு பேருக்கும் மட்டும் தான் இலங்கை எழுத்தாளர்களில் கிடைச்சிருக்கு, போய் வருவோமே, நான் எல்லா ஏற்பாட்டையும் செய்யிறன்.”

உற்சாகமாகக் கூறினார் உதயணன். செப்டம்பர் 30ம் திகதி குணநாதனுக்கு கொழும்பில் தேசிய சாகித்திய மண்டல பரிசு விழா. எனக்கும் ஒக்டோபர் 5ம் திகதி கிளிநொச்சியில் மாகாண இலக்கிய விழாவில் பரிசு. அத்தோடு விழாவில் கட்டுரை வாசிக்க வேண்டும்.

ஒக்டோபர் 8ம் திகதி தமிழ்நாடு நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் பரிசளிப்பு விழா.

பரிசளிப்பு விழாவிற்கு செல்ல முடிவெடுத்தோம். உதயணன் தான் லண்டனில் இருந்து சென்னைக்கு வந்து அங்கிருந்து விமான மூலம் கேரளாவிலுள்ள திருவனந்தபுரத்திற்கு வருவதாக கூறினார். எங்களையும் திருவனந்தபுர விமான நிலையத்துக்கு வந்து காத்திருக்கும் படி கூறினார்.

எங்கள் பயண ஏற்பாடுகளை குணநாதன் கவனித்ததால் ஒக்டோபர் மாதம் 06ந் திகதி காலை 10 மணியளவில் நான் எனது மனைவி குணநாதன் ஆகிய மூவரும் திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள விமான நிலையத்தில் வந்து இறங்கினோம்.

திருவனந்தபுர விமான நிலையத்திலிருந்து வெளியே வந்து காத்திருந்தோம். எமது கைத்தொலை பேசிகள் செயலிழந்து விட்டன. ஒரு மணித்தியாலம் வரையில் உதயணன் எம்மோடு தொடர்பு கொள்ள முடியாமல் தேடினார்.

பின் ஒருவாறு சந்தித்துக் கொண்டு தந்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவரது அன்பில் நாம் நெகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

உதயணன் லண்டனில் இருந்த படியே திருவானந்தபுரத்தில் தங்குவதற்குரிய ஏற்பாடுகளை செய்திருந்தார். அதனால் தங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த விடுதி (Hotel) யிலிருந்து கார் (Car) வந்திருந்தது.

சர்வதேசத்தரம் வாய்ந்த சுற்றுலாப் பயணிகள் விடுதியில் (Thomas hotel) நான்கு இரட்டைப் படுக்கை அறைகள் எமக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன.

மிகவும் வசதியாக இருந்த இந்த விடுதியில் மதிய உணவை முடித்துக் கொண்டு மாலையில் திருவானந்தபுரத்தில் சில இடங்களை அவர்களது வாகனத்தில் சென்று பார்த்தோம்.

மழை இடை விடாது பெய்து கொண்டிருந்ததால் கேரளத்து இயற்கை எழிலை அள்ளிப் பருக முடியவில்லை. இலக்கிய உரையாடல் களில் இதயத்தை நிரப்பி அன்றைய பொழுதை அங்கே கழித்தோம்.

மறு நாள் காலையில் அங்குள்ள அரும்பெரும் காட்சியகம் (Arts gallery) ஆகியவற்றைப் பார்த்து மகிழ்ந்தோம்.

மதியம், சுற்றுலாத்துறை வாகனம் ஒன்றை (Pickup) வாடகைக்கு அமர்த்தி தமிழ்நாடு நோக்கிப் பயணித்தோம்.

வழியில் பத்மநாதபுர அரண்மனை முக்கியமான இடமென்றும் அதனைக் கட்டாயம் பார்க்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி அந்த வாகனச்சாரதி எம்மை அழைத்துச் சென்றார்.

இரண்டு மணி நேரம் சென்றது. தமிழ்நாட்டில் இருக்கும்

அரண்மனையை கேரள அரசே பரிபாலிக்கிறது.

மலையாளம் எமக்கு பெரிதும் அந்நியப்படாத மொழியாதலால், மலையாளத்தில் கதைப்பதை எங்களால் விளங்கிக்கொள்ள முடிந்தது. பலர் நன்றாகத் தமிழும் கதைத்தார்கள்.

கி. மு 17^{ம்} நூற்றாண்டுக்கு பிற்பட்ட அரண்மனை சிதைவடையாமல் சிறப்பாக பராமரிக்கப்படுகிறது. சதாரண சிற்றரசன் ஒருவனின் அரண்மனையே இப்படி இருக்குமென்றால் மும்முடிச் சோழனாய், சக்கரவர்த்தியாய் கடல்கடந்தும் பல நாடுகளைத் தன்வசம் வைத்திருந்த ராஜராஜ சோழனின் அரண்மனை எப்படி இருந்திருக்கும் என எண்ணிப் பார்த்தோம்.

ராஜராஜசோழனின் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலைத் தவிர வேறொன்றும் தற்போதிலையே என்ற கவலை எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. திருநெல்வேலியில் ஜானகி (பயணிகள் விடுதி) ஹொட்டலில் எங்களுக்கு அறைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கே சில இலக்கிய அன்பர்கள் வந்து சந்தித்தார்கள்.

உதயணனின் நண்பர்கள் இருவர் கோவையிலே இருந்து வந்து காத்திருந்தனர். அவர்களது வாகனம் எங்களது அடுத்த நாள் தேவைக்கு பயன்பட்டது. விழா ஏற்பாட்டாளர்கள் சென்னிநடராஜன் முதலானோர் வந்து எமது வசதிகளையும் தேவைகளையும் விசாரித்து எம்மோடு அளவளாவினார்கள்.

08ம் திகதி காலையில், வவுனியாவில் இருந்து இலக்கியப் பணியாற்றிய கவிஞரும் எழுத்தாளருமாகிய, கண்ணன் (விக்னேஸ்வரன்) வந்து சந்தித்தார். திருநெல்வேலிக்குப் புகழ் சேர்க்கும் அல்வாமற்றும் சில பலகாரங்களையும்

கொண்டு தந்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவரது அன்பில் நாம் நெகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

காலை 10 மணிக்கு, நெல்லை மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில், தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றமும், நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையமும், நெல்லை மாவட்டக் கலைஇலக்கியப் பெருமன்றமும் இணைந்து விழாவை நடாத்தியது.

காலை அமர்வு மனோன்மணியம் சுந்தரனாரின், மனோன்மணியம் நாடக நூலிலுள்ளதும், தமிழ்நாட்டின் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தாக உள்ளதுமான “நீராடும் கடலுடுத்த நிலமடந்தை...” எனத் தொடங்கும் தமிழ் வாழ்த்துப் பாடலுடன் ஆரம்பமாகியது.

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் நெல்லை மாவட்டக் குழுவின கௌரவத் தலைவர், பேராசிரியர் எஸ். தோதாத்திரியின் தலைமையில், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழக தமிழியல் துறைத் தலைவர், முனைவர் சு. அழகேசனின் வரவேற்புரை, தமிழ்நாடு இலக்கியப் பெருமன்ற நெல்லை மாவட்டக்குழுத் தலைவர் மருத்துவர் ராமகுருவின் வாழ்த்துரையுடன் தமிழகத்தின் சிறந்த எழுத்தாளராகிய பொன்னீலனின் மறுபக்கம் நாவலின் ஆய்வரங்காக கலை அரங்கு விளங்கியது.

காந்திக்கிராம பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பா. ஆனந்தகுமார், திருநெல்வேலி இராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியை முனைவர் வேலம்மாள் ஆகியோர் மிகச்சிறந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வாசித்து உரையாற்றினார். தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் தலைமைக்குழு உறுப்பினரும், பிரபல

நாவலாசிரியருமான திரு. பொன்னீலன் ஏற்புரையை வழங்கி காலை நிகழ்ச்சியை நிறைவு செய்தார்.

மதிய உணவு யாவருக்கும் வழங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து இரண்டு மணியளவில் பரிசளிப்பு விழா மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. தமிழ் நாட்டின் கம்யூஸ்ட் கட்சியின் மூத்த தலைவர் இரா. நல்லக்கண்ணு பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பிக்க துறைசார் நூல்களுக்கான பரிசளிப்பு, அப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது.

வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களின் சார்பில் இரா. உதயணன் தமிழக எழுத்தாளர் திரு. பொன்னீலன் இவர்களுக்குப் பொன்

னாடை போர்த்தி கௌரவித்தார்.

அழகிய நாயகி அம்மாள் நினைவுப் பரிசை நூல் அறுந்த பட்டங்கள் தனது பிற்போர் நாவலுக்காக உதயணன் பெற்றுக் கொண்டார்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நினைவுப் பரிசைப் குறும்புக் கார ஆமையார் என்ற தனது சிறுவர் நாவல் நூலுக்காக ஓ.கே. குணநாதன் பெற்றுக்கொண்டார்.

அறந்தை நாராயணன் நினைவுப் பரிசைத் தனது கங்கையின் மைந்தன் நூலுக்காக அகலாங்கன் பெற்றுக் கொண்டார்.

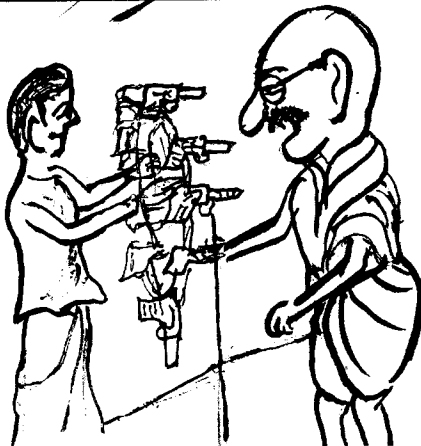
ஏனைய எழுத்தாளர்களுக்கான பரிசளிப்பு முடிந்த பின்

வெளிநாட்டு எழுத்தாளர் சார்பில் அகலாங்கன் உரையாற்றினார்.

பரிசளிப்பு கௌரவம் என்பன முடிந்த பின்னர் பல்கலைக்கழகம் எழுத்தாளர்களுக்குத் தேனீர் வழங்கி கௌரவித்து மகிழ்ந்தது. மகிழ்ச்சியோடு தமிழ்நாடு கலை இலக்கிய பெருமன்ற மாநிலத் தலைவர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், மாநிலப் பொதுச் செயலாளர் இரா. காமராசு, மாநிலச் செயலாளர் (இலக்கியம்) சென்னி நடராஜன் ஆகியோரிடம் விடை பெற்று ஜானகி விடுதிக்கு வந்தோம்.

தொடரும்

காந்தி பூமிக்கு வந்தால்



சுவாமிநாதன்



நண்பன் 1: வீதியிலே மணிபுரஸ் கண்டெடுத்து 10 ஆயிரத்திற்கு மேல் பணம் இருந்ததாம்! எங்கடா அந்த மணிபுரஸ்.

நண்பன் 2: இன்னொருத்தன் புரஸ் நமக்கு எதுக்குடாண்டி பணத்த எல்லாம் எடுத்திட்டு பர்ஸை அங்கேயே போட்டுட்டு வந்திட்டேன்டா.

கின்னியா -
எம்.எம்.அலி அக்பர்.

ஒருவர்: ஏன் அந்த துப்பாக்கிக் கலையில் இருக்கிறவங்க ஓட்டம் எடுக்கப் பாக்கிறாங்க!

மற்றவர்: துப்பாக்கி வாங்க வந்தவர் பேசா வாங்கினா எழுதிப்பாத்துத்தான் வாங்கிறோம். அப்போ இந்த துப்பாக்கியையும் சுட்டுப்பார்த்துத்தான் வாங்குவேன் என்றாராம் அதனால்தான் அப்படி.

திருடன்: ஏய! மரியாதையாய் உன்னிடமுள்ள பணத்தைபெல்லாம் எடுத்துத்தந்து விடு இல்லையெனா இந்த மத்தியால ஒரே சூத்து சதக்... சதக்...சதக்...
அவர்: அலர்ஹஹஹஹ அதெப்பிடிடா ஒரே சூத்துல 3 சதக்...சதக்...சதக்...என்று சத்தம் வரும்.

பெரியவர்: ஏன்டா சின்னப்பயலே! வசைக்கீள் அளவுக்கே நீ இல்லே நீயா சைக்கீள் ஓடறே.
பையன்: அப்போ ரயில் ஓட்டுறவன் ரயில் மாழிதி நோமாகவா இருக்கான்.

மனைஜர்: எதுக்கு நீங்க 25 ரூபா தரறீங்க கடன்களை நீங்கதானே ஐயா சொன்னீங்க 5200 வேன் பணத்தை தருப்பி கூட்டுறமென்னு அதை திருப்பினா 0025 ரூபாதானே வருது.

பெண்மணி: டாக்டர், டாக்டர் என் எதிரீ விட்டுக்காரி பெரிய கல் மலிபுரம் கொண்டுபோடும் வாங்கி இருக்கான் டாக்டர்.
டாக்டர்: அதுக்கென்ன வாங்கட்டுமே அதை என்னவா இருக்கு?
பெண்மணி: நீங்கதானே டாக்டர் சென்னிங்க வயிறொரீச்சல் இருந்தா வந்திடு என்று.

கிராமவாசி: ஐயா! என் கேட்கும் தொகையை கடனாக தந்தீங்க என்பால் நான் வெளிநாடு சென்ற என தலைவய அடகு வெச்சாவது காளை அடச்சீடுவன்.
அகிலாசி: ஆமா! எந்த நாட்டுக்கு போற
கிராமவாசி: விப்பாவுக்கு ஐயா!

ஒருவர்: ஒரு நல்ல நம்பனை எப்படி நல்லவன் என்று புரிஞ்சு கொள்வது.
மற்றவர்: அது பெரியகாரியலில்லேடா நன்பா! ஒரு 5000 ரூபா கேட்டுப்பாரு தெரிஞ்சு கொளவாய்.
ஒருவன்: நப்பா ஒரு 500 ரூபா கொடுன்.

முதியவர்: சேச்சே எங்க வீடிலே இந்த வருஷ அரம்பத்திலிருந்தே ஒரே சோகம்.

வந்தவர்: அப்படி என்ன நடந்திட்டுது.

முதியவர்: காலம் காலமாக பரம்பரை பரம்பரையாக நாங்க வச்சிருந்த சாதனை அஞ்சாம் தரம் தான் இப்போ என் பிராண்டி ரென் அதை முறியடிச்ச ஆறாம் தரம் பாஸ் பண்ணிட்டானே! அதுதான் சோகம்.....

தகப்பன்: எனக்கு வாற கோபத்தில் ஒவ்வொரு தடவையும் என் பையனை விளாச இடுப்பிலிருந்து பெல்ட்டை கழற்ற நினைப்பேன் ஆனா கழறிய மாட்டேன்.

வந்தவர்: ஒன்றா அவ்வளவு பாசம் வந்து தடுக்குமாக்கும்.

தகப்பன்: சேச்சே... அப்படிபெல்லாம் இல்லே வேட்டி நழுவி விடுமே அதனால் தான்.

உத்தியோகஸ்தர்: டாக்டர் நல்லா தூங்கி எழுந்ததாம் அவசியம் பல் தேய்ச்சுத்தான் ஆகறமா?

டாக்டர்: களர். ஏன் அதில் என்ன சீரமை உங்களுக்கு.

உத்தியோகஸ்தர்: இல்லே டாக்டர்! காலை தான் சிட்லே பஸ்தொச்சி ஒப்பீசுக்குப் போறேன் மாலைல வேறு தேய்க்க வேணுமென்றுதான் கேட்க வந்தேன்.

தகப்பன்: நம்ம சின்னப்பையன் ரீது கள் வச்சுக்க என் சின்ன பையனில் இருந்து அடிக்கடி காணாமல் போய்க்கிட்டிருக்கு.

தாய்: அப்படி என்னங்க போகுது பணமா?

தகப்பன்: இல்லே பிடி.

ஈஜுவாசி: கோகிலா! எஜமான் ஏதோ கோபத்தில் உள்ளதை கைநீட்டி அடிச்சிட்டு அதைபெல்லாம் மனசில் வெச்சுக்காதம்மா.

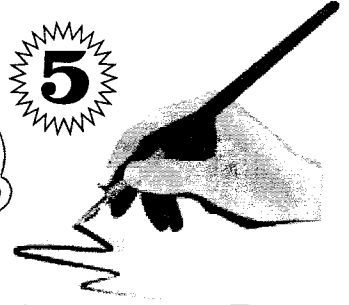
வேலைக்காரி: எம்மா போங்கவள அடிக்கிற கைதானே அணைக்கும்.

ஒருவர்: என்ன நம்ம கட்சித்தலைவரீகிட்ட இருக்கிற பண நோட்டெல்லாம் ஒரேயடியா கசக்கிப்போய் இருக்கே

இன்னொருவர்: இருக்காதா பின்ன அங்கேயும் இங்கேயும் இருந்து கருட்டின பணமாச்சே.

சுவைத்திரள் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

5



சுவைத்திரள் இரசிகர்களே.....

ஓய்ந்து இருக்கும் உங்கள் மூளைக்கு வேலை கொடுங்கள். சரியான பதில் எழுதும் மூவருக்கு ஆறு சுவைத்திரள் இதழ்கள் மாதந்தோறும் அனுப்பி வைக்கப்படும். கீழேயுள்ள கூப்பனை வெட்டிப் பதினாடின் இணைத்து அனுப்பவும்.

முடிவுத் திகதி
10.06.2011

1	2	3		4	5		6
7				8			
9			10		11		
	12	13					
14		15			16		
17	18				19	20	21
22			23				
		24				25	

22. இது கடலிலிருந்து வந்து நிலத்தில் மோதும்.
23. அர்ச்சுனனின் புதல்வன் (குழம்பியுள்ளது)
24. கல்லாதவர் முகத்தில் கண்ணுக்குப்பதிலாக இருப்பது இதுதான் என்கிறது திருக்குறள்
25. மட்பாண்டம் முதலியவற்றைச் செய்தலைக் குறிக்கும் வினைச் சொல் (திரும்பியுள்ளது)

மேலிருந்து கீழ்

- ஆண்களைக் கவரப் பெண்களிடம் உள்ளது.
- சிவப்பு ஆடை அல்லது கம்பளி ஆடை (குழம்பியுள்ளது)
- பாய் பின்னுவதற்குப் பயன்படும் மூலப் பொருட்களில் ஒன்று (தலைகீழ்)
- ஆண்டு,மாதத்துடன் சேர்த் வரும் தினம்
- சுட்டாலும் இது வெண்மை தரும் (குழம்பியுள்ளது)
- பகல் உண்டாவதற்கு இவன் வருகை அவசியம் (குழம்பியுள்ளது)
- இது இல்லாதவன் பிணம்
- நிறையைக் காட்டும் உபகரணம் (குழம்பியுள்ளது)
- இதுவும் வலை பின்னும் (குழம்பியுள்ளது)
- 'நகல்' என்பதன் ஒத்தகருத்து சொல் (தலைகீழ்)
- தவளை இனங்களின் ஒன்று
- இவள் இன்றி நாம் இல்லை
- இளைஞன் என்று பொருள்படும் (குழம்பியுள்ளது)
- மனிதர்கள் உட்பட ஜீவராசிகள் அனைத்தும் வாழும் இடம்

இடமிருந்துவலம்

- காவலன் படத்தின் கதாநாயகி.
- இதற்கு கண்கள் மூன்று.
- காயின் அடுத்த பருவம் (குழம்பியுள்ளது)
- கற்புடைய மனைவி (திரும்பியுள்ளது)
- 'நீராடு' என்று பொருள்படும் வினைச் சொல்.
- இராமாயணத்தில் வரும் ஒரு கதா பாத்திரம்.
- மகாபாரதம் போன்ற பழங்கதைகளுக்கான பொதுப்பெயர்(நான்காம்எழுத்து விடுபட்டுள்ளது)
- கணவனும் மனைவியும்' என்பதன் ஒரு சொல்
- ஏதாவது ஒரு நாட்டின் பிறந்து வளர்ந்தவன் (திரும்பியுள்ளது)
- சிவன் அல்லது இறைவனைக் குறிக்கும் சொல் (குழம்பியுள்ளது)

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி - 05

சுவைத்திரள்
15, பெயிலி வீதி,
மட்டக்களப்பு.

சுவைத்திரள் குறுக்கெழுத்துப் பேரட்டி

4ற்கான விடைகள்

சென்ற இதழ்க் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியில் இருவர் சரியான விடைகள் இவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள். சரியான பதில் தந்தவர்களின்

விபரங்கள் வருமாறு

1. அருணா செல்லத்துரை
விசி ரோட்
வந்தாறுமுலை

இவர்களுக்கு சுவைத்திரளின் வாழ்த்துக்கள்

இவருக்கு சுவைத்திரள் 35ம் இதழில் இருந்து 40ம் இதழ்வரை (6 இதழ்கள்) பரிசாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

1	ங்	2	கூ	3	ம்	4	ல்	5	ப
த்		து		6	7	தி	கி	ந்	
8	தா	தா	த்		9	சு	ந்	தி	த
ர்			10	சு	ஞ்	ம		ல்	
	11	12	ங்	கு		13	ம		
	14	ணி	ர		15	ம	கா	க்	
16	ர	ம்	ப	ம்	17	ப	த்		
	த்		18	க	டை		19	மா	து

மறதி மயிலப்பர்



மகள் :- அப்பா! கல்யாணச் சாப்பாடெல்லாம் எப்படி இருந்து?

மயிலப்பர் :- ச்சா... அருமையா இருந்துது பிள்ளை சொல்லி வேலல்ல

மகள் :- ஆ... அப்படியா? உங்கட சேட் பொக்கற்றில கடிதமொண்டு இருக்குதுபோல இடையில் மறிச்சி போஸ்தர் பியனிட்ட இருந்து வாங்கினீங்களா?

மயிலப்பர் :- இல்லையே (பொக்கற்றைப் பார்த்துவிட்டு) சச்சச்சச்ச என்னவேலைய பார்த்தண்டி பிள்ளை கொண்டுபோன என்பலப்ப மாப்பிளைட்ட குடுக்காம மறந்துபோய்த் திருப்பிக்கொண்டு வந்திற்றான்டி.என்னடிமா செய்யிற இப்ப?

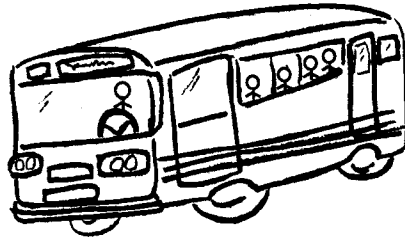
மகள் :- ஹி...ஹி...ஹி...ஹி...ஹி.அத ஓடிப்போய்க் குடுத்துத்து போட்டோ விலயும் வீடியோ விலயும் நிண்டுத்து வாங்கப்பா.போங்க,போங்க,

கா.சிவலிங்கம்.

பிறந்தநாள்கள்

கா.தவபாலன்

புறக்கோட்டை பஸ் நிலையத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கடைகளில் இனிப்பு வகைகளையும் மிக்ஷர் மற்றும் Fanta ஆகியவற்றையும் வாங்கிக் கொண்டு கண்டிக்குவில் கால்கடுக்கக் காத்து நின்றார் கந்தசாமியார். அப்போது கண்டி பஸ் ஒன்று விரைந்து வந்து பிறேக் அடித்து நின்றது. கியூவுக்கு வெளியே நின்றவர்களின் ஏச்சுப்பேச்சுக் களை ரோசமில்லாமல் வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு பஸ்ஸில் ஏறி ஆசனங்களைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அதனால் அந்த பஸ்ஸில் ஏறக் கந்தசாமியாருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. “நாசமாய்ப் போவார்” என்று மனத்துக்குள் திட்டிக்கொண்டு கந்தசாமியார் நிற்க, அந்த பஸ் புகை வேறு கக்கிக்கொண்டு விரைந்து புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டது. புகை மூக்கிற்குள் போகாதிருக்கக் கந்தசாமியார் லேஞ்சியால் மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டார். சிறிது நேரத்துக்குப் பின் அடுத்த பஸ்ஸைக் கொண்டு வந்து அடித்தார்கள். ஒரு மாதிரித் தள்ளு முள்ளுப்பட்டு ஏறிக் “கோணர் சீர்” பிடித்து வெற்றிக் களிப்புடன் அமர்ந்து கொண்டார். ஒரு இமாலைய சாதனையைச் சாதித்து விட்டதுபோல மனதில் ஒரு பிரமிப்பு ஏற்பட்டது. கண்டக்டர் டிக்கட் உடைத்துக் கொண்டு வந்தார். கந்தசாமியாரைப் பார்த்து “கொஹைத யன்னே” (எவ்விடம் இறக்கப்படுகின்றார் கந்தசாமியார் கம்பீரமாக. “எக்கெனெத் நேத” ஒரு



ஆள் தானே)

ஒவ் (ஆம்)

“எக்க சீய அட்டக்தென்ன.” (108 ரூபா தாங்க) கந்தசாமியார் 2000/= ரூபா தானை எடுத்து லைவாக நீட்டினார். “பொடி சல்லி நத்த” (சில்லறை இல்லையா) இல்லை. டிக்கட் காசு 108/= பெற்றுக்கொண்டது 2000 என்று பிறின்று பண்ணிய டிக்கட்டை மெஷினில் உடைத்துக் கொடுத்துவிட்டு அப்பால் நகர்ந்தார் கண்டக்டர். பின்னர் கந்தசாமியாரின் பக்கத்து சீற்றில் இருந்த ஆச்சியைப் பார்த்து, “கொஹைத பஹின்னே ஆச்சி” என்றார் கண்டக்டர் ஆச்சிக்கு சிங்களம் விளங்கவில்லை. “என்ன சொற்றாங்க தம்பி” என்று கந்தசாமியாரை கேட்டா ஆச்சி, “ஆச்சி எவடம் போறது?” “மகள் வீட்டுக்குப் போறேன் தம்பி.” “மகள் வீடு எங்கே இருக்கு?” “கண்டி இந்து சீனியர் பாடசாலை கிட்ட” சீனியர் பழம் நோட்டினை இருக்கு நீங்க கண்டி மார்க்கட் கிட்ட இறங்கி நடந்துதான் போகணும்.” ஆச்சி சரி என்று தலையாட்டினா. கந்தசாமியார் கண்டக்டருக்குச் சொன்னார் “ஆச்சிட்ட நுவர டிக்கட் தென்ன.” (ஆச்சிக்கு கண்டி டிக்கட் குடுங்க)

“ஆச்சி ருப்பியல் 113 தென்ன.” (ஆச்சி 113 ரூபா குடுங்க)

“பொடி சல்லி நத்த” (சில்லறை இல்லையா)

“மாத்தின சல்லி என்கிட்டே இல்லே.” டிக்கட் காசையும் பெற்றுக்கொண்ட காசையும் மெஷினில் குறித்து டிக்கட்டை உடைத்துக்கொடுத்து விட்டு அப்பால் போனார் கண்டக்டர்.

“இன்னாதம்பி மிச்சச்சல்லி தரல்லியே” என்றா ஆச்சி

“ஆச்சி டிக்கட்டை கவனமாய் வைபுங்க; மிச்சக்காசு இறங்கும் போது தருவாங்க” என்றார் கந்தசாமியார்.

“மிச்சச்சல்லி கெடைக்குமோ என்னவோ” என்று ஆச்சி அலுத்துக் கொண்டா.

“பயப்படாதீங்க நான் வாங்கித் தானேன்” என்று அரசியல் வாதியின் பாணியில் வாக்குறுதி அளித்தார் கந்தசாமியார். சிறிது நேரத்தில் அங்குமிங்கும் ஆடியபடி நித்திரைகொள்ளத் தொடங்கினார் கந்தசாமியார். தவறுதலாக ஆச்சியின் தோள்மீது சாயவே “பஸ்ஸிலை இளம் பொண்ணுங்களுக்குத் தான் தொல்லைன்னு பாத்தா இந்த மனுசன் கிழவிக்கு மேலையும் தூங்கி விழுதே” என்று ஆச்சி மனதில் நினைத்துக்கொண்டோ என்னவோ” தம்பி நித்திரை கொள்ளாதீங்க” என்று கூறிக் கந்தசாமியாரை எழுப்பிவிட்டா. அதன்பின் யன்னல் பக்கம் சாய்ந்தபடி நன்றாகத் தூங்கிவிட்டார் கந்தசாமியார். திடீரென்று ஒரு குலுக்கலுடன் பஸ் நின்ற போது திடுக்கிட்டக் கண்

விழித்துப் பார்த்தால் தூக்கக் கலக்கத்தில் இடம்வலம் தெரியவில்லை. நன்றாகக் கண்ணை கசக்கிக்கொண்டு பார்த்தபோது அவர் இறங்கவேண்டிய இடத்தைக் கடந்து பஸ் ஹிரஸ்ஸை கலை சந்திக்கு வந்து விட்டதை உணர்ந்து கொண்டார். இறங்க ஆயத்தமான போது கண்டக்கடருக்கு 2000 ரூபா கொடுத்துத் தொலைத்தது ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

“இத்துறு சல்லி தெனவது?” (மிச்சக் காசை தருகிறீர்களா) கந்தசாமியார் கேட்டார்.

கண்டக்டர் டிக்கட்டை கேட்டார்.

டிக்கட் எங்கே வைத்ததென்று கந்தசாமியாருக்கு ஞாபகம் வரவில்லை. பொக்கட்டை துளாவிக்கொண்டு நிற்க அதற்குள் “வைஹஸ்கூல்” சந்தி வந்து விட்டது. பெல்லை அடித்தார் கந்தசாமியார், பஸ் நின்றது. சில்லறைக் காசுகளுடன் சுருண்டு போய்க் கிடந்த டிக்கட்டை எடுத்து கண்டக்டரிடம் நீட்டி அவர் சில்லறை 13 ரூபா கேட்டார். “108 ரூபா தானே டிக்கட் காசு. இந்தாறுங்க 8 ரூபா 1900 ரூபா தாங்க” என்றார். கந்தசாமியார். கட்டம்பே சந்திவரை தான் 108 ரூபா டிக்கட் மாத்தையா; அதில் இறங்காமல் இவ்வளவு தூரம் வந்த படியால் 113 ரூபா தரவேணும் என்றார் கண்டக்டர். 5 ரூபாவுக்காக ஏன் வீண்வாக்கு வாதம் என்றெண்ணிய கந்தசாமியார் 13 ரூபாவை கொடுத்து, மிச்சக்காசைப் பெற்றுக்கொண்டார். கந்தசாமியார் காசை எண்ணிச்சரி பார்த்துக்கொண்டு நிற்க டிரைவர் புறுபுறுத்துக்கொண்டு பஸ்ஸை ஓட்டத்தொடங்கிவிட்டார். வீட்டுக்குப் போக வேற ஆனால் மனைவியிடம் திட்டு வாங்கவேண்டி வரும் என்று டிரைவர் பயந்தாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. பஸ்ஸை

விரைவாக ஓட்டிக்கொண்டிருந்தார். ஆச்சியின் மிச்சக்காசையும் கொடுக்கு மாறு கந்தசாமியார் கண்டக்டரிடம் சொல்ல இறங்கும்போது கொடுக்க ணம் என்று கூறிவிட்டார் அவர். “கிழவிதானே ஏமாற்றிவிடலாம். என்று கண்டக்டர் எண்ணுகிறாரோ தெரியவில்லை இந்தானைச் சும்மாவிடப் போவதில்லை” என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டார் கந்தசாமியார். ஆஸ்பத்திரி ஹோலர் வந்ததும் “குட் ஷெட் போற ஆக்கள் எல்லாம் இதிலை இறங்கவேணும்” என்று உத்தரவிட்டார் கண்டக்டர். பலரும் அதில் இறங்கிவிடக் கந்தசாமியாரும் ஆச்சியும் மற்றும் சிலரும் பஸ்ஸில் எஞ்சியிருந்தார்கள். மார்க்கட் ஹோலர் வந்து விட்டது. 1000 ரூபா கொடுத்ததையும் மறந்து ஆச்சி நிம்மதியாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார். ஆச்சியைத் தட்டி எழுப்பிக் கண்டக்டரிடம் மிச்சக் காசை வாங்கிக் கொடுத்து ஆளை பஸ்ஸிலிருந்து இறக்கிவிட்டார் கந்தசாமியார். ஆச்சியைப் பாடசாலைக்கு கிட்ட இறக்கி விட்டுவிட்டு இவர் கட்டம்பே சந்திக்குப் போக வேண்டும். ஆட்டோவை விசாரித்தால் 300/= க்கு குறைய யாரும் சும்மதிக்கவில்லை. போனால் போகட்டும் என்றெண்ணி ஆட்டோவில் ஏறி அமர்ந்தனர் இருவரும், ஆச்சியைப் பாடசாலை யடியில் இறக்கிவிட்டுப் பயணத்தை தொடர்ந்தார் கந்தசாமியார்.

மழை “சோ” வென்று கொட்ட ஆரம்பித்தது. கந்தசாமியார் எந்த நாளும் பஸ் பிரயாணங்களின் போது குடை தொலைப்பது வழக்கம். அதனால் இனிக்குடையே வாங்குவதில்லை என்று இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் சபதம் எடுத்திருந்தார். ஆட்டோவுக்கு 300 ரூபா கொடுத்து

விட்டு வீட்டுக்குள் போவதற்குள் நன்றாக நனைந்து போனார். தலையை நன்றாகத் துடைத்துவிட்டு மனைவி கொடுத்த சூடான கோப்பியை அருந்தியதும் பிரயாணக்களைப்புக் கொஞ்சம் குறைந்தது போல் இருந்தது. ஒன்பது மணி போல இடியப்பமும் மீன் குழம்பும் மீன் பொரியலும் சாப்பிட்டு விட்டுப்படுக்கச் சென்றார். கந்தசாமியார் மூக்கு சாடையாக அடைப்பது போல இருந்தது. காய்ச்சல் ஏற்படுவதற்கான அறிகுறியும் தெரிந்தது. பனடோலை விழுங்கிவிட்டு மீண்டும் படுத்துக் கொண்டார். அடுத்தநாள் விடியச் சரியான காய்ச்சல் ஏற்படுவதற்கான அறிகுறியும் தெரிந்தது. அடுத்த நாள் விடியச் சரியான காய்ச்சல் பிடித்துக் கொண்டது. “ஒரு 300 ரூபா குடுத்து குடை வாங்க உலோபித்தனம்

வண்டு:~ காலை மலர்ந்து விட்டது மலர் மொட்டுகளோ நீங்கள் மலராமல் இருப்பது ஏன்?



மலர் :~ சிறுபான்மையினர் உரிமை மலரா நாட்டில் இனி நாம் மலர்ந்தென்ன?

பண்ணி வருத்தத்தைத் தேடிப் கொண்டு யார் யார்; இனி பாக்ஷத்தருக்குக் குடுக்க 2000 ரூபா வேணும்" என்று மனைவி புறுபுறுக்கத் தொடங்கினா. "உதெல்லாம் ஆறுதலாய்க் கதைப்பம்: இப்ப ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகவேணும்" என்று கூறி மனைவியை மடக்கிவிட்டு போகவேணும்" என்று கூறி மனைவியை மடக்கிவிட்டு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக ஆயத்தமானார் கந்தசாமியார்.

பஸ்ஸுக்குள் நித்திரையாகிக் கண்டியின் போய்ஜிறாங்கியது; ஆட்டோ வுக்க 300 ரூபா அளந்தது எல்லை மனைவிக்குச் சொன்னால் தட்டுவிழும்

என்பதால் அவற்றைச் சொல்லாமல் இருட்டடிப்புச் செய்து விட்டார் கந்தசாமியார். பக்கத்தில் இருந்த ஆர்சிக்கு சிங்களாத்தெரியாது; அதனால் அவளுக்கு உதவி செய்ததுடன் ஆட்டோவில் ஏற்றி இந்து சீனியர் இட்ட இறக்கிவிட்டது என்று சொன்னால் "உங்கடை வேலையை ஒழுங்காய் செய்யத் தெரியேல்லை: இந்த கைச்சண்டத்தினை சமூகசேவை என்ன வேண்டிக்கிடக்குது" என்று மனைவி வசனம் பேசுவதை தவிர்க்க முடியாமல் இருக்கும். எனவே அதையும் மனைவிக்குச் சொல்லவில்லை.

பாடசாலைக்குப் போக வெளிக்கிட்ட கந்தசாமியாரின் ரீசர்

மகள், மகயிக் ஒரு புதுமுகடையுடன் அப்பாவை நோக்கி வந்து "அப்பா ஓர்ப்பி பேர்த்தே" என்று பேர்த்தே பிறசென்று இனிமேல் நீங்கள் பஸ்க்குள் ஏறும்போது குடையை அங்கை இஞ்சை வைக்காமல் மகயிலேயே வைச்சிருங்கோ: ஒரு நாளும் குடை துடையாது" என்று சொல்ல, கந்தசாமியார் மகளுடைய அட்வைலை மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் இப்போதெல்லாம் எங்கு சென்றாலும் குடையைக் மகயிலேயே வைத்துக் கொள்கிறார் அதனால் இப்போ கந்தசாமியார் குடையைத் தொடையப் பதே இல்லை. ☺

ஸ்ரீ சாமுண்டீஸ்வரி பார்மசி

மஸ்கிலியாவில் மகிழ்ச்சி நெகிழ்ச்சி வளர்ச்சி என்ற மூன்று படிக்களில் முன்னேறி வரும் வர்த்தக நிறுவனம் சாமுண்டீஸ்வரி பார்மசியே.

ஆங்கில மருந்துப்பெருட்கள் சகலவிதமான வாசனைப்பொருட்கள் சகல புகுதிரிகைகளும் இந்திய சஞ்சிகைகள் மற்றும் எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் எனவற்றை பெற்றுக்கொள்ள நாடவேண்டிய ஒரே இடம்.

ஸ்ரீ சாமுண்டீஸ்வரி பார்மசி
186. பிரதான வீதி, மஸ்கிலியா
TP: 052 2277347
052 2277181
052 7429100
E MAIL : arctperumaal@yahoo.com

மன லீக்ஸ்



ஜப்பானில் வடகிழக்குப் பகுதியில் சுனாமி ஏற்பட்டு சுமார் 25000 ஜப்பானியர்கள் அகாலமரண மடைந்தனர் மிகவும் துன்பகரமான செய்தி. இலங்கையின் வடகிழக்கு மக்கள் பால் அன்புகொண்டு ஜப்பானிய தூதுவராக செயற்பட்ட யசூசி அக்காசி அவர்கள் 19 தடவை இலங்கை வந்துள்ளார்.

இனிமேல் ஜப்பானின் வடக்குக் கிழக்கை புனர்நிர்மாணம் செய்யவேண்டி இருப்பதால் யசூசி அக்காசி இவ்விடம் வருவாரோ என்பது சந்தேகமே! விஞ்ஞானம் வளர்ந்த ஜப்பானில் கூட எச்சரிக்கை விட்டு இருபத்து ஜந்தாயிரம் பேரையும் காப்பாற்ற முடியாமல் போனது வேதனையே! எத்தனை சுனாமி எச்சரிக்கை கருவிகள் பூட்டினாலும் இயற்கையை வெல்ல மனிதனால் முடியாது.

யசூசி அக்காசியின் வீட்டுக்குள் வெள்ளம் போனதோ தெரியல்ல! இனித்தான் தெரிய வரும். இனித்தான் நாம் செல்ல வந்ததை சொல்ல வரும்புகிறோம். சுனாமி

யால் அணு உலைகளில் கசிவு ஏற்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பூகம்பமும் இதற்குக் காரணம். ஜப்பானில் இருப்பது அணுஉலை. மற்றைய பல்வேறு நாடுகளில் இருப்பது அணு குண்டு இந்தியா பாகிஸ்தான், பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ரஷ்யா பிரிட்டன், சீனா, கொரியா, போன்ற நாடுகளில் அணு குண்டு உள்ளது. இஸ்ரேலிலும் அது உண்டு என நம்பப்படுகின்றது.

நாம் சொல்லவருவது யாதெனின் இந்த நாடுகள் எங்கும் பூகம்பம் இடையிடையே வந்து போவதும் ஆயிரக்கணக்கானோர் மாள்வதும், மாண்டவரை வாழ்பவர் மறந்து போவதும், நடந்து கொண்டே இருக்கின்றது. அணு உலைகள் பூகம்பத்தால் வெடியாது என்று ஆருடம் சொல்ல முடியாது.

தாம் செய்த அணுஉலைகளால் தாமே மாளும் வல்லரசு உலகம் உருவாக்கிக்கொண்டு இருக்கின்றது. "இதுவே "மன லீக்ஸின்" உலக எச்சரிக்கை"

இலங்கை பிரச்சனையில் சீனா தலையிட வேண்டும் என்று பேராசிரியர் க.சிற்றம்பலம் கூறியுள்ளார். சீனா ஏற்கனவே தலையிட்டு விட்டது என்பது தெரிந்த விஷயம் தானே. சீனா பல்வேறு நாடுகளில் தேசிய இனங்களின் சுய அடையாளங்களை சமமாக பேணுவதாக பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் கருதுகிறார்.

தனி நாடாக இருந்த தீபேத்தை தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டதும், பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஜனநாயகவாதிசனளை தியென்மென் சதுக்கத்தில் டாங்கி களால் நெரித்துக் கொன்றதுமான சீனா எந்த நாட்டில்

எத்தனையாம் ஆண்டில் தேசிய இனங்களின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டதோ?

பங்களாதேஷ் போராட்டத்தின் போது தலை மறைவாக இருந்த சீனா அந்த நாட்டைக் கடைசியாகவே அங்கீகரித்தது. இது நடந்தது 1971ம் ஆண்டில். எது எவ்வாறாயினும் பேராசிரியர் க.சிற்றம்பலத்தின் சீனத் தலைவர்களுடனான சந்திப்பு இனப்பிரச்சனையில் குட்டையை குழப்பிய இந்திய நாட்டையும் சிந்திக்க வைக்கும் என்பதில் ஜய மில்லை.

சீனா இனப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் காலத்தில் யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்களில் சிங்கள பிரதேச சபைகளும் இயங்கத் தொடங்கி விடும். என விமர்சகர்கள் கருதுகின்றனர்.

தேங்காய் 1: முடியோடை மனிசன் போனாலும் எவரும் எட்டிப் பாக்கிறாங்க களில்லையடி

தேங்காய் 2: நாங்க முடியில்லாமல் கிடந்தாலும் நம்மைத் தாண்டி எல்லாரும் பாக்கிறாங்க.



வெண்மையே

வெண்மை எனும் வெண்மையே
பேராற்றல்
தன்மையே
நான் தோற்றுப் போனேன்

சுலங்கன் உள்ள மனம்
சாகும் வரை ஓயாது
கூடங்கள் இல்லா மனம்
காயம் வடு பாராது

நான் தோற்ற உண்மை
வென்ற நீ
தாங்கும் விதம்
தடுமாறாக் குணம் பன்மையே

தாய்மை உன்
சேய்மை இவன்
தாலாட்டி மடி வேண்டினேன்
தனுகிறாய் உன்மையே

உன்னுள்ளம் வெண்மையே
அதில் இவன் வெறுமையே!
சில வேளை என் வன்மையால்
நீ காட்டும் பொறுமை பெருமையே



சிபானி சித்திக்

காதலின் முகம்

கள்ளக் காதல்
கடைசியில் மோதல்!

உள்ளக் காதல்
உயிர்வரை சாகா!

இறை காதல்
இறுதி வரை சேர்க்கும்!

தாயின் காதல்
தரணி வரை நீளும்!

மழலை மேல் காதல்
அட்சய அன்பு!

முதியோர் காதல்
முறைமை அன்பு!

அரசியின் காதல்
தேர்தலில் மாயம்!

பேயின் காதல்
புசையின் முடிவு!

அதிகாரியின் காதல்
யாழுவில் சங்கமம்!

மிருகக் காதல்
முடிந்ததும் மீசை!

முகிலின் காதல்
மறையாய் பொழியும்!

வறியோர் காதல்
வருந்தாமல் உழைக்க!

இறையோர் காதல்
இன்றொன்று நாளை
வேறு!

வியாபாரியின் காதல்
பகல் கொள்ளை!

வித்தகனின் காதல்
மட்டைமடங்கா!

நயிலுக்குக் காதல்
கவிதை மேல்

உண்மையின் காதல்
உயிரினில் கலந்தது!



-கடவுளின் குரல்-



இள(மை) நனைவீல் நறைந்தவை

(சென்ற ஆதழின் தொடர்ச்சி)

நான் பிறந்தது பனங்கூடல் வளவு ஒன்றில் தான். பனங் கூடலிற்குள் பனம்பாத்தி போட்டு, கிழங்கு புடுங்கின இனிய காட்சிகளும் இன்று நினைவுக்கு வருகின்றன. பனங்கூடல்குள் மரஅணிகள் அதிகம். அதனைப் பிடிப்பதற்கு பார்ப்பொறி செய்து வைப்பார்கள். நான் சிறுவனாக இருந்த போதே டார்ப்பொறி செய்யக் கற்றுக் கொண்டேன்.

அந்த டார்ப்பொறி எப்படி இருக்கும்! இப்போது இருப்பவர்க்கு அது தெரியாது.

இதனால் இதைக் கீறிக் காட்ட முற்படுகின்றேன். மூன்று கம்புகளுக்கு மேல் மண்ணால் செய்த ஒரு தட்டி மூடப்பட்டு இருக்கும். ஒரு மெல்லிய தடியின் கீழ் தேங்காய்ச் சொட்டு கருவாடு சோறு இப்படியெல்லாம் போடப்பட்டிருக்கும். அந்த வழியில் வரும் அணிலோ வேறு பறவைகளோ அந்தப் பொருளைச் சாப்பிட வரும் போது அந்த மெல்லிய தடியின் பிடிவிடிகி ஓடும்.

சாப்பிட வந்த பறவை அந்தோ கதியில் செத்துக்கிடக்கும்! இப்படி பார்ப்பொறியில் விழுந்த அணில்கள் ஏராளம். ஒரு நாள் ஒரு விவசாயி போட்ட டார்ப்பொறி குண்ட சாய்ந்ததில் ஒரு காகம் அகப்பட்டுக் கிடந்தது.

டார்ப்பொறி வைத்தவருக்கு ஒரு அணில்கூடக் கிடைக்கவில்லை.

அது எப்படியோ? பின்னோக்கிப் பார்த்தால் இந்த டார்ப்பொறி அன்றைய பாமரனால் உண்டாக்கப்பட்ட இஞ்ஜினியரிங் கருவியாகவே தொடர்கிறது. சும்மா சொல்லப்பாது. நம்ம நாட்டு இஞ்ஜினியர்மாருக்கு இந்த டார்ப்பொறிசெய்யத் தெரியாது?

இதற்கு மேலால் அசம்பிள் பண்ணத் தெரியும். அதற்கு மேலால் இவர்கள் படைத்த எலிப் பொறியாவது இவர்களைத் தயாரிப்பாகச் சந்தையில் இருக்கிறதோ? ஐயகோ!

50 வருடங்கட்கு முன்பு காகக்கு இருந்த மதிப்பு இருக்கிறதே? அதனைச் சொல்லியா தெரிய வேண்டும். உருபாத்தான் ஒன்றை மார்க்கெட்டுக்குப் போகும் வழியில் ஓர் மூழங்குகையில் நான் கண்டெடுத்தேன். அந்தக் காகை மாத்தி 1 மாதம் கூடச் செலவழித்தும் அது செலவழியாது கிடந்தது. எனது தாயார் பரும் கஸ்டத்தைக் கண்டு பல தடவை 5 சதம், 10 சதமாகக் கொடுத்து மகிழ்ச்சிய ஊட்டுது. உள்ளேன். எப்படிக்கிடைத்தது எனக் கேட்ட அம்மாவுக்கு நான் ஒரு போதும் விடை பகரவில்லை, அம்மாவுக்கும் பணத்தைப் பெறுவதில் உள்ள சந்தோசத்தை விட அது யாரிடமாவது

களவு செய்ததா என்பதில் பெரிய கவலை இருந்தது. இதனால் கடைசியில் உண்மையைப் போட்டு உடைத்து விட்டேன். அப்போது வரும் இரண்டு ரூபாத்தான். ஊந்து ரூபாத்தான், பத்து ரூபாத்தான் யாவும் பெரும் வலிமை கொண்டவையாக இருந்தன. ஒரு சீமெந்துப் பைக்கட் 10 ரூபா, ஒரு கென்றலி சேட் 8 ரூபா, சீனி 15 சதம், சர்க்கரை 7 சதம். நான் படித்த பள்ளிக்கூடம் நெல்லியடி மகா வித்தியாலயம். அதன் அருகே ஒரு தேநீர்க் கடை. பிள்ளையார் விடை 3 சதம். நம்பினால் நம்புங்கள்! இப்போது வெளிநாட்டில் இருந்து பலர் காக அணுப்பி கோடி கோடியாகக் கொட்டினாலும் அன்றிருந்த காகின் வலிமையை இன்று காண முடியாது.

ஒன்றை ரசிப்பதும், ரசியாமல் விடுவதும் அவரவர் மனப்பக்குவம். மனப்பக்குவம் அற்றவயதே தினினைச் சமீக்கும் வயது. மிக இளம் வயது ஒன்றில் எந்திரலனை பம் பார்த்தேன். றஞ்சன் டி.ஆர். ராஜகுமாரி நடித்தது அதில் நடக்கும் சர்க்கஸ் காட்சிகளில் உயரத்திலிருந்து சர்க்கஸ்காரி வலையில் விழுவது கண்டு பிரமிப்பு அடைந்தேன். இந்தச் சர்க்கஸ் பற்றி நான் சொல்லாத இடமே இல்லை. வயது வந்த பின்பு நேரடியாகவே சர்க்கஸ் ஒன்றைப் பார்த்தேன். அப்போதும் உயரத்திலிருந்து சர்க்கஸ் வீரர்கள்

கீழே உள்ள வலையில் விழுகிறார்கள். அப்போது எனக்கு அந்த விசயம் புதுமையாகப் படவில்லை. அந்தா வலையிலை விழப்போறாங்க என்றுதான் என் மனம் நினைத்தது. இதற்குக் காரணம் எனது வயதில் ஏற்பட்ட இடைவெளியே.

எனக்கு 7 வயது இருக்கும். எனது பெரியப்பா கிணற்றில் விழுந்த வாளியைச் சுழியோடி வெளியே எடுத்தது கண்ணிற்குள் இருக்கிறது! (புகைப்பட நெகற்றிவ்வாக இப்போதும் இருக்கின்றது.) அவர் நிறைய தண்ணீர் இருந்த கிணற்றிற்குள் தவளை போல் சில நிமிடங்கள் இருந்து வாளியுடன் வெளியே வந்தார். இப்படியும் நடக்குமா என நான் வியந்தேன். அப்போது எனக்கு வயது ஏழு.

பனைமரத்தின் கீழ் ஒரு பெண் புலம்பல்

நான் ஒரு விசயத்தைச் சொல்லிவைக்க வேண்டும். வேட்டைக் காரன், மேசன் என்ற பதங்கள் தான் சாதியைக் குறிப்பிடவில்லை. மற்ற எல்லாப் பெயர்களுமே சாதியுடன்தான் சம்பந்தப்பட்டவை.

வேலு என்றால் எல்லோர்க்கும் தெரியும். உயர்ந்த உருவம் வயது போன உருவம் அவரைச் சுற்றி ஊர் நாய்கள் ஐந்து இருக்கும்.

அவர் வேட்டைக்கு இறங்கினால் அவருடன் மூவர் எப்போதும் இணைந்து இருப்பர். அவர்கள் கம்புகள், கத்திகள் எப்போதும் வைத்திருப்பர். வேட்டையாடப்படும் மிருகங்கள் முயல், உடும்பு, அணில், இத்தியாதி. நல்லவேளை ஓணான் இந்த பட்டியலில் இல்லை... ஆம் என்றால் பெருமளவு ஓணான்களும் இந்த உலகை விட்டுச் சென்றிருக்கும். இந்த வேட்டை நடக்கும் போது

பொழுதுபோக்காக இவர்கள் பின்னால் நான் சென்றிருக்கின்றேன். இவர்களின் வேட்டையில் வெள்ளை முயல், கரும் முயல் என்பன பெருமளவு அகப்பட்டு இந்த உலகத்தை விட்டுச் சென்றிருக்கின்றன. உடும்புக்குக் கடைசி இடம்தான் வேட்டையில்! ஏனெனில் உடும்பு வேட்டை நேரத்தை அதிகம் பிடிக்கும்!

முயல் வேட்டைதான் ருசியானது. முயலுக்கு உயிர் போனால் வேலுவுக்கு உயிர் வரும். ஓர் இடத்தில் முயல் இருக்குமானால் ஏதோ சொல்லி அத்டுவார். அத்துடன் ஒழித்திருந்த முயல் குறுக்கு நெடுக்காக ஓடும்.. அதற்குள் அவரின் நாய்கள் பிடித்து வேலையை முடித்து விடும். மத்தியான நேரத்துக்குள் டசின் கணக்கான முயல்கள் அவர் வீட்டு வாசலில் உயிரின்றி ஒரு மூலையில் கிடக்கும்!.

நம்மாள் வேலு இருக்கிறாரே. அவர் இசையைச் சரியாகப் படியாவிட்டாலும் இசைத் துறைக்கு நிறைந்த சேவையாற்றி இருக்கின்றார். படிக்காமல் இசைத் துறைக்கு எப்படிச் சேவை செய்வது? அங்கே தான் 'பொயினர்' இருக்கின்றது! அவரால் பிடிக்கப்பட்ட உடும்புகளின் தோல்களே இன்றளவும் வடமராட்சி பகுதியில் பெருமளவு உடுக்கு ஓசைகளாகப் பரிணமித்து உள்ளன. இப்போது விசயம் விளங்கும் என்று நினைக்கிறேன்!

இந்த வேட்டைக்கார னுகளோடை நான் திரிந்த வயது எட்டாகும். உடும்பு வேட்டைக்கு ஒரு நாள் போனபோது உடும்பு ஓடிப் போனது. அது எங்கே நுழைந்தது என்று அறிவதற்கு முன்பு ஒரு வேட்டைக்காரர் இனம் கண்டு

கொண்டார் அது ஒரு பொந்துக்குள் நுழைந்தது. வால் மாத்திரம் சிறிய அளவில் வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருந்தது

உடனே வாலில் பிடித்து இழுத்தார் வேட்டைக்காரர் தங்கவேல். அரைவாசி இழுத்த போது தான் தெரிந்தது-இழுத்தது உடும்பை அல்ல, அது ஒரு விசப்பாம்பு. வேட்டைக்காரர் பிடியை விட்டு ஓடி விட்டார். நாய்களும் இளைத்த தேயன்றி விக்கித்து நின்று விட்டன. பழையபடி அது பொந்துக்குள் வேகமாக நுழைந்து விட்டது. அரைப் போத்தில் லாம்பெண்ணை இருந்தால் புற்றுக்குள் விட்டு பாம்பைச் சாகடித்து விடலாம் என்றார் தங்கவேலு. எமக்கேன், வீண்செலவு- கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும் என மீண்டும் தங்கவேலு திருவாய் மலர்ந்தார். அவ்விடத்தில் இருந்து நகர்ந்து சென்றோம். பாம்பு ராசியோ என்னவோ அன்று வேலருக்கு ஒரு முயலைத்தவிர வேறெதுவும் பிடிபடவில்லை. ஒரு முயலுடன் வேலு வீடுதிரும்பினார்.

வேலுவுக்கு வயது வந்து விட்டது. ஒருநாள் அவர் சிவமாகி விட்டார். எங்கு மீண்டும் பிறந்தாரோ தெரியவில்லை. வேட்டைத் தொழில் தங்கவேலரால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது. நாய்களும் கைமாறிப் போய் விட்டன. வேலருக்கு மனைவியைத் தவிர்ப்பிள்ளை குட்டிகள் இல்லை அந்தக் கொட்டில் வீட்டில் மனைவியும் தனியாக வாழ்ந்து வந்தாள். அவருக்கு வயது எண்பதுக்கு மோலால் வளர்ந்து விட்டது.

ஒருநாள் ஒரு பனை மரத்தடியின் கீழ் இருந்து அந்த வயதான அம்மா ஒரு விளக்குவைத்

தும்பட்டிக்குக் கொண்டிருந்தார். நான் அவதானித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவள் ஒரு கடவுளை நினைத்துத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் இயமன். அடே இயமா என்கைக் கூட்டிச்செல் கூட்டிச் செல் என அவள் பிரார்த்தித்தாள்.

சொன்னால் நம்ப மாபர்கள் அடுத்த நாள் இயமன் அந்த அம்மாவைச் கூட்டிச் சென்று விட்டான். கேட்டதைக் கேட்கும் கடவுள்கள் கொடுப்பதை விட இயமன் கேட்பது கொடுப்பான் போல் இருக்கிறது என என் குழந்தை மனம் எண்ணியது.

நானும் இயமனை எண்ணி இளம் வயதில் என்னை எடுத்து விடாதே எனப் பிரார்த்தனை செய்தேன் மார்க்கண்டேயன் கதையை நிறைத்துக் கொள்வேன். இயமன் இன்று வரை இன்னும் என்னை எட்டிப் பார்க்கவில்லை. நான் கேட்கும் வரை இயமன் எனக்குக்

கிட்டே இருக்கக் கூடாது என்பது எனது பிரார்த்தனை.

1958ம் ஆண்டை நினைவு கூர்கின்றேன். இன்றைய ஆண்டுக்கும் அன்றைய 1958க்குமிடையில் இடைவெளி ஆண்டு 52. 1958ம் ஆண்டினாலே எனது வயது 12. இன்று பன்னிரண்டு வயதிலேயே பிள்ளைகள் பிஞ்சில் பழுத்த பழமாகி வெம்பி வெடித்து, கழுத்தில் ஒன்று, காதில் ஒன்றாகத் திரிகிறார்கள்.

அன்று 12வயதில் பெரிதாக ஒன்றும் எனது கீவலனாச்சி இருக்கவில்லை அந்த 1958ம் ஆண்டு இப்போதும் எனக்கு ரூபகம் இருக்கின்றது. அன்று ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டு ஆயிரக் கணக்கான தமிழன் அகதிக் கப்பலில் பருத்தித்துறை நோக்கி வந்த கூட்சியைப் பார்த்தவர்களில் நானும் ஒருவன். நான் இருந்த ஊரில் இருந்து இரண்டரை மைல்களை கால்நடை

யாகச் சென்று காயப்பட்டு மனம் நொந்து, வழி ஏதுமின்றி இறங்கிய தமிழர்களைப் பார்த்து மனம் நொந்து நான் அழுதிருக்கின்றேன் வந்தது கண்டாயா? வந்தது கண்டாயா? தமிழனைல்லாம் அகதிகளாய் வந்தது கண்டாயா என்று அன்று பருத்தித்துறையில் எதிர் ஒலித்த பாடல் இன்றும் எனது நெஞ்சில் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது.

1958ம் ஆண்டுக்கும் 2010க்குமிடையில் எத்தனையோ ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன. இன்றும் தமிழன் அகதியாக உள் நாட்டில் அன்றி, உலகம் முழுவதும் உள்ளான் என்பதையிட்டிக் கண்ணீர் மழை பொழிகின்றது.

எத்தனையோ ஆண்டுகள் கழிந்தும் தமிழன் வாழ்வின் எதுவித மறுமலர்ச்சியும் ஏற்படவில்லை என்பதையிட்டிக் கடவுளையே நோக்க வேண்டியுள்ளது (கொடும்)



காலமாற்றக் கவிதைகள்

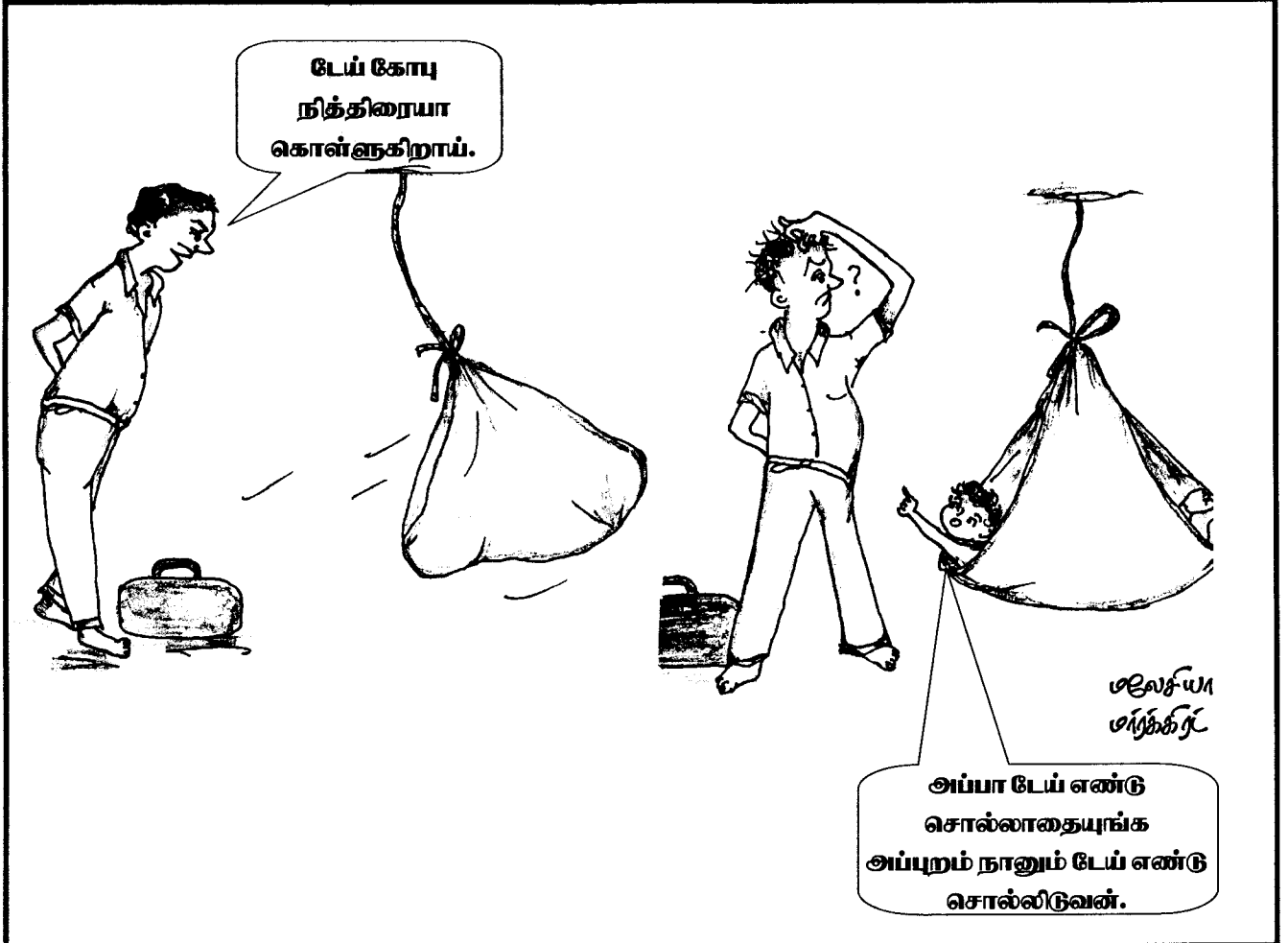
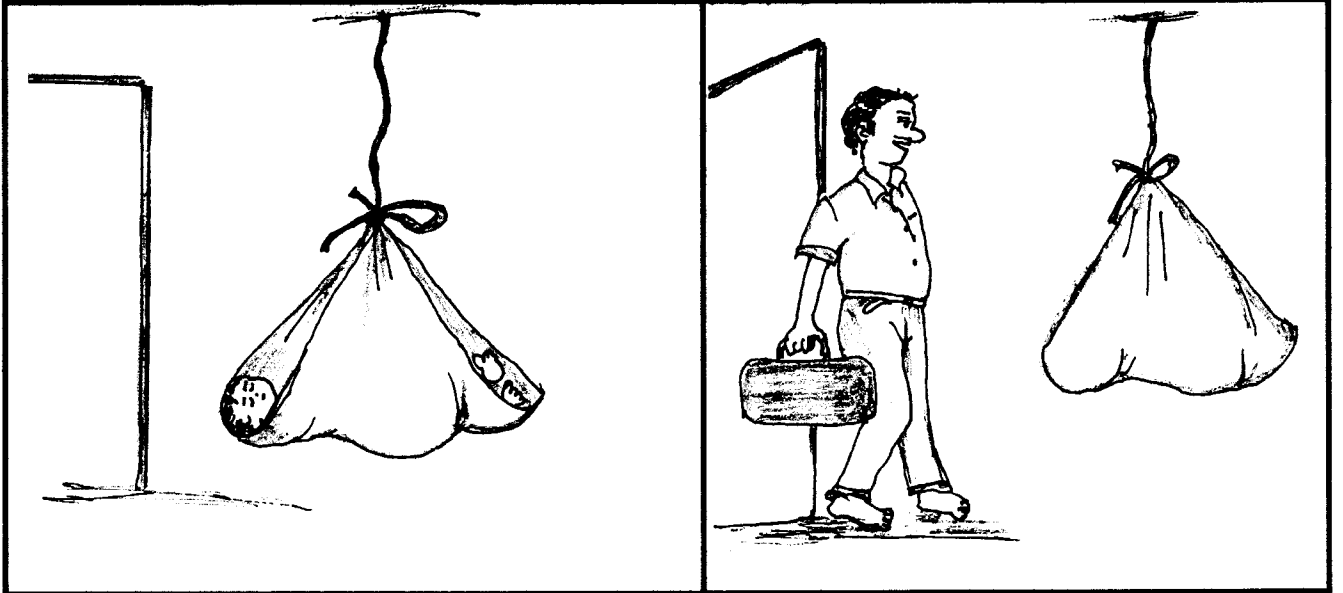
அன்று:
கனவில் வந்தவர் யாரெனக் கேட்டேன்
கனவர் என்றார் தோழி!
கனவர் என்றால் அவர்
கனவு முடிந்ததும் சென்றது
என் தோழி?

இன்று:
இணையத்தில் வந்தவர் யாரெனக் கேட்டேன்
என்னவர் என்றார் தோழி!
அவர் என்னவர் என்றால் இணையம்
அணைந்தபின் சென்றது என் தோழி?

~ கண்ணா தாமஸ் ~

~ யாரேசு ~

வளர் வளர்



இறைவன் தண்டனை

ஏ.சி.ஐரினா முஸ்தபா

அவர் ஓர் பிரபலமான டாக்டர். அவரிடம் ஓர் நடுத்தர வயது டைய நோயாளி வந்திருந்தார். அவரை நன்றாக பரிசோதித்துப் பார்த்தார் டாக்டர். அவரிடம் எந்ந நோய்க்கான அறிகுறிகளும் தென்படவில்லை ஆகவே மீண்டும் அவரிடம் நோய்த்தன்மைகளை விசாரித்தார். அவரும் மீண்டும் அவரிடம் நோய்த் தன்மைகளை விசாரித்தார். அவரும் மீண்டும் விபரிக்கத் துவங்கினார். எனக்கு பசி தோன்றுவதில்லை. சாப்பாடுகளில் எந்த விருப்பமும் இல்லை. ஆகவே என்னால் சாப்பிட முடியவில்லை. எனக்கு தூக்கம் வருவதேயில்லை. ஆகவே விடிந்தாலும் தூங்க முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். என் மனதில் அமைதி இல்லை. 'நிம்மதி இல்லை. என்னால் என்னை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. என்ன செய்வது எது செய்வதென்று புரியாமல் மனதில் ஒரே குழப்பமாக உள்ளது டாக்டர்.' என்றார்.

உங்கள் மனதில் உள்ளது குழப்பமா குமுறலா? 'என வினாவினார்' டாக்டர் அதற்கு பதில் சொல்லத் தெரியாமல் தடுமாறிய நோயாளிக்கு விளக்கம் அளித்தார் டாக்டர்

'உங்கள் நோயின் தன்மைகளைப் பார்த்தால் இது இரண்டு வியாதிகளைக் குறிக்கும் அதில்-ஒன்று தான் காதல். நீங்கள் யாரையாவது காதலிக்கிறீர்களா?'

"ஐயய்யோ... டாக்டர்! இல்லை வேயில்லை. எனக்கு பேரப்பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள். நான் மிகவும் கௌரவமாக வாழ்பவன்."

"அப்படியானால் மற்ற இரண்டாவது வியாதிதான் உங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. அதற்கு என்னிடம் மருந்து கிடையாது. தயவு செய்து உடனே இங்கிருந்து போய் விடுங்கள்." என்று கோபத்துடன் கடுமையாகச் சொன்னார் டாக்டர்.

"ஐயோ... டாக்டர்! நீங்கள் மருந்து தராவிட்டாலும் பரவாயில்லை. தயவு செய்து இது என்ன வியாதி என்பதையாவது சொல்லி விடுங்கள். எனக்கு பயமாக உள்ளது." என்று பதறினார் நோயாளி.

"இந்த வியாதிக்குப் பெயர்தான் பொறாமை. இதுக்கு மருந்து கிடையாது. யாரை எப்படி வீழ்த்துவது? யாரை எப்படி அழிப்பது? என்பதிலே குறியாக இருப்பார்கள். அவர்களால் பாதிக்கப்படுகின்றவர்களை விடவும். அதிகமான பாதிப்பு அவர்களுக்குத் தான் என்பதை உணரமாட்டார்கள். உதாரணமாக பசி, தூக்கமின்றி, மன அமைதியையும் நிம்மதியையும் தொலைத்துவிட்டு குமுறிக்கொண்டே இருப்பார்கள். ஆரோக்கியம், தூக்கம், நிம்மதி இவை மூன்றும் தான் மனித பாக்கியங்கள். இவை மூன்றையுமே இழந்து விடுவார்கள். இதுதான் இறைவன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் தண்டனை. இதுவரை இதற்குரிய மருந்து கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. ஆகவே இங்கிருந்து போய்விடுங்கள்" என்றார் டாக்டர்.

யார் அந்த அழகி?

அதோ வருகிறாளே..

அன்னநடை பயின்று நடந்துவரும் அவளோ..... ஓர் அழகிய இள நங்கை. பார்ப்போரை மீண்டும் பார்க்கத்தாண்டுகின்ற அழகு. அவள்

முன் பின் அறிமுகமில்லாத ஓர் வீட்டிற்குள் நுழைகிறாள். அன்று போயா விடுமுறை தினம் என்பதால் வேலைக்குச் செல்லாத தந்தையும் மகனும் தொலைக்காட்சிக்கு முன்னால் லயித்திருக்கின்றனர். இவளின் திடீர்

பிரவேசம் இருவரையும் திரும்பிப் பார்க்க வைக்கிறது. அவளது தோளில் தொங்கிய பெரிய 'பேக்' ஒன்று அவளை வெளியூர்காரியாக இனங்காட்டியது. கையில் வைத்திருந்த பர்ஸைத் திறந்து ஓர் காகிதத்துண்டை வெளியே எடுத்து அந்த தந்தையிடம் காண்பித்தாள். அதில் ஓர் முகவரி இருந்தது. "அங்கிள் இந்த முகவரியை சொல்ல முடியுமா?" என வினவினாள்.

அதை வாங்கிப் படித்த அவர் முகவரியை சொல்ல முடியுமா? என வினவினாள். அதை வாங்கிப் படித்த அவர் 'நாங்கள் புதிதாக கிங்கு குடி வந்திருக்கிறோம். அதில் உற் சரியாக இருக்கிறது ஆனால் 'வீதி' நான் எங்கே என்று தெரியவில்லை. சிலவேளைகள் என் மனைவிக்கு தெரிந்திருக்கும் உள்ளே கேட்டுப்பாருங்கள்' என்று உள்ளே அனுப்பினார். வீட்டுக்குள் வந்தாள் அவள். மருமகள் சமையலறையில் சமைந்துக்கொண்டிருந்தாள். அவளிடம் அதைக் காண்பித்தாள். தனக்குத் தெரியாது மாரியாரிடம் கேட்டுப் பார்க்கும்படி கூறினாள் மருமகள். வெளியே துணி உலர்த்திக்

கொண்டிருந்த மாரியாரிடம் போய் கேட்டுப்பார்த்தாள் அவளும் தெரியாது என்றாள். ஏமாற்றத்தில் முகம் வாடிப் போனது அந்த நங்கைக்கு. வேறு வழியின்றி எல்லோரிடமும் விடை பெற்றுக்கொண்டு போய் விட்டாள். சமயலறை வேலைகள் முடிந்தது தனது படுக்கை அறைக்கு வந்தாள் மருமகள். 'அங்கே கண்டகாட்சி அவளை அதிர் வைத்தது. அவளது அவலம் சத்தம் அந்த வீட்டையே அதிர் வைத்தது. வீட்டில் யாரும் அதிர்ந்தது அவளது அறைக்க ஓடி வந்தார்கள். எல்லோரும் அதிர்ந்து போனார்கள்.

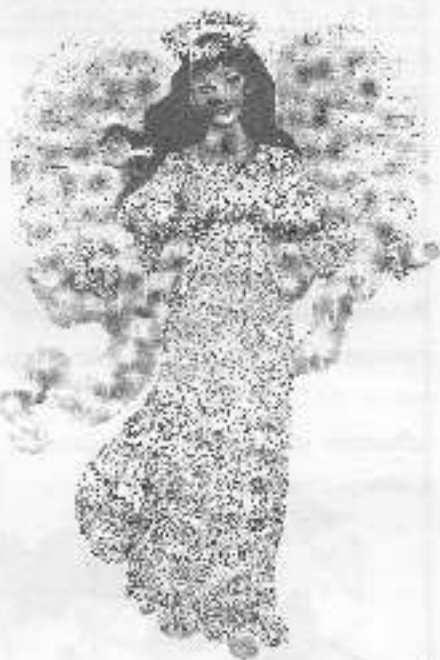
ஆம்! அறை முழுவதும் ரெஜிபோம் துண்டுகள் சிதறிக்கிடந்தன.

அது மட்டுமா? அனுமாரி நிறந்து சிக்க, அதற்குள் கிருந்த பணம். நகை உட்பட அனைத்தும் காணாமல் போயிருந்தது. அவள் கொண்டு வந்த பேக்கிற்குள் கிருந்த ரெஜிபோம் துண்டுகளை கொட்டிவிட்டு, அங்குள்ள வற்றை எடுத்துக்கொண்டு போய்ருக் கும் அவளை யாரும் ஓர் 'திருடி' என்று நினைத்துப் பார்த்திருக்க நியாய மில்லை. உடனே அங்குமிங்குமாக சிதறி ஓடி தேடும் போது காலைக் கடந்துவிட்டிருந்தது.

ஆம்! கிதுபோன்ற ஒருவன் உங்கள் வீட்டிற்கும் வரலாம். கவனம்!!

கோடாலி

துவாயரயுகத்தில் கோடாலி கலியுகத்தின் பெண்



ஒருவன் ஆற்றில் மனைவியுடன் குளித்துக்கொண்டு இருந்தான். திடீரென்று ஆற்று வெள்ளம் அவன் மனைவியை அடித்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டது. ஆற்றங்கரையில் நின்று தனது மனைவியை நினைத்து அழுது கொண்டு இருந்தான் அவன் அந்நேரம் ஒரு தேவதை வந்து அவனைப் பார்த்து உனது மனைவியை நான் எடுத்துத் தருகிறேன் என்று ஆற்றில் குதித்து அழகான ஒரு பெண்ணை கொண்டு வந்து கிது உனது மனைவியா? என்று கேட்டது. அவளும் ஆம் என்று சொல்லிவிட திகைப்படைந்த தேவதை நீ போன

பிறவியில் ஆற்றில் விழுந்த கோடாலியை எடுத்துத் தர இது இல்லை எனது கோடாலி என்று சொன்னாயே? இந்த அழகான பெண்ணை கண்டதும் மனைவி என்று சொல்லி விட்டாயே என்றது தேவதை. தேவதையே நான் போன பிறப்பில் உண்மை பேசியபடியால் எனக்கு மூன்று கோடாலியும் தந்தாய். அதேபோல் இப்பொழுது உண்மை பேசினால் மூன்று பெண்களையும் காட்டி இந்த மூன்று பெண்களையும் வைத்துக் கொள் என்று சொல்வாய். ஒரு மனைவியுடனேயே நான் பட்டியாடு போதும் மூன்றும் சேர்ந்தால் எப்படி

இருக்கும். அதனால் தான் முதன் முதல் வந்த பெண்ணே என் மனைவி என்றேன் என்றான். தேவதை திகைப்படைந்தவாறு சென்றுவிட்டது. (இந்தியாவில் சமயச்சொற்பொழிவில் கேட்ட கதை)

- கனவுதீர்ச்சித்திரி -

கேள்விகள் தரப்படும்

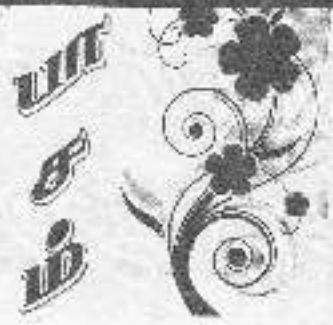
இப்பொழுதுதானே நீ
பாபமண்ணிப்பு கோ 'புலந்தாய்'
அதற்குள்
மீண்டும் பாபக்கொயலா.....?
உனக்குத் தெரியுமா?
அடுத்த கிழவையும
நடவழிநுக்கு
அருகத மீண்டும் கோ 'புலந்தாய்'
-ஷெல்லிதாசன்-

எத்தம்!

நாட்டில்
விவலைவாசிய பம்பா
யார் சொல்லுது....
முனைக்கொழு 'எவன்' சொப்
இருந்தும்
முனைடி யாடி ந்தபடி கியுவிள்
'பெயர்வந்தடி' மக்கள்....
நாளை போயா விழமுறைபாய்!
-ஷெல்லிதாசன்-

பிள்ளையார் சாழி

தெருப் பிள்ளையார்
முகஞ் சுழிப்பிற்றார்
ஜப்பியாநிதாய்வார்
வளங்கிளக்காய்க்குக் கூட
வாழிப்பிப்பாது போனதாய்
-ஷெல்லிதாசன்-



பாபம் எப்படி
ஒர்
கொடிய பலவீனம்
பாபம்
விவந்திரம் - ஒர்
சுந்தர ஆரம்

கவைய நீக்கிரும் ஒர்
கூடுத மருந்தாயம்
மலக் கைகளை
கழுவிரும்
ஒர்
சலசல இயந்திரம்
உருவா கலக்கிரும்
ஒர் உ-சு-சு-சு
பொர்க்கை
விநிய விவந்திரம்
யந்திரக் கிளாந்திரம்
ஒர் சந்திர யந்திரம்

- ஏ.சி.ஜெர்வா முஸ்தபா -

மட்டக்களப்பில் கவிவர் கலை கலைப்பயிற்சி

பெண்களை கயரிதாழில் பயிற்சியில் ஈடுபட
உங்களுக்கு அரிய சந்தர்ப்பம்

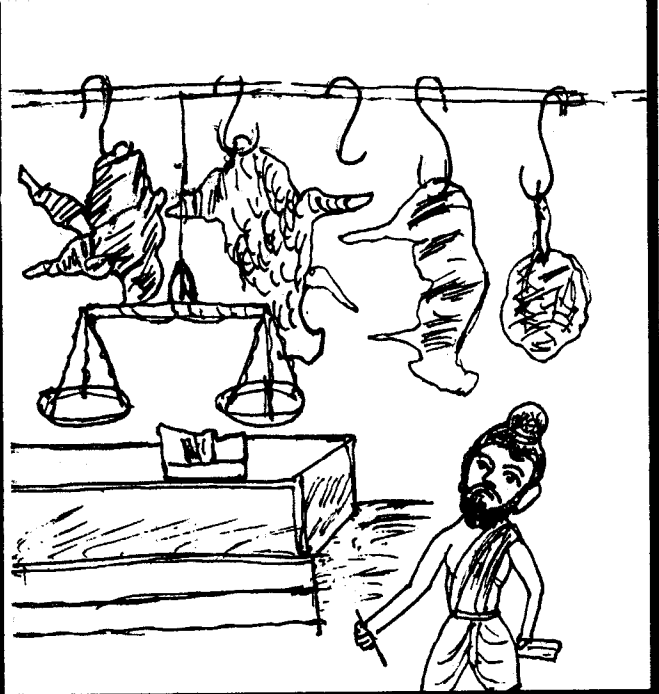
- ❁ ஆல் துணைரினால் கரடி (ரெவிபெயா) நாய், பூனை, ஒட்டகம், யாலை, கோழி, தாரா என்பன செய்தல்.
- ❁ பூக்களின் பொக்கே கட்டுதல்.
- ❁ நவீன முறையில் நாகசடை கட்டுதல்.
- ❁ குஞ்சம் கட்டுதல்.
- ❁ பூக்களை வைத்துக் கைகளால் தைத்தல்.
- ❁ சிமோக்கிங், கட்டிங், பெயிண்டிங்.
- ❁ சாறிகளுக்கு கல்து வைத்துக் கட்டுதல், சீக்ரூயின்ஸ் வைத்துத் தைத்தல்.



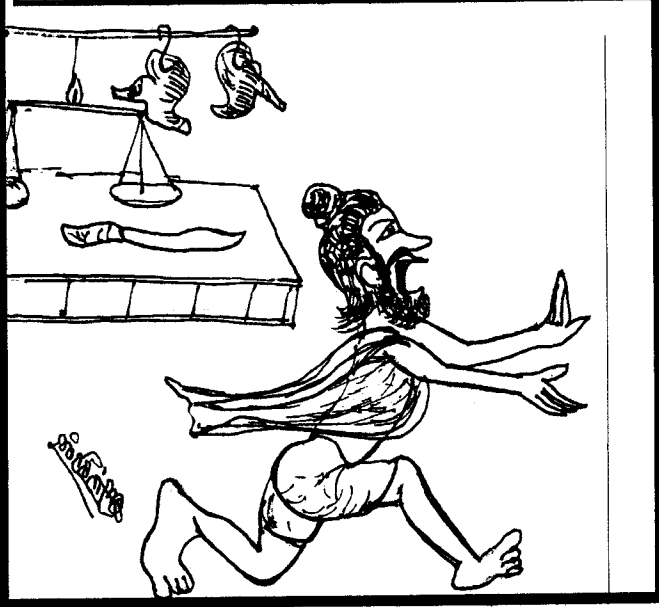
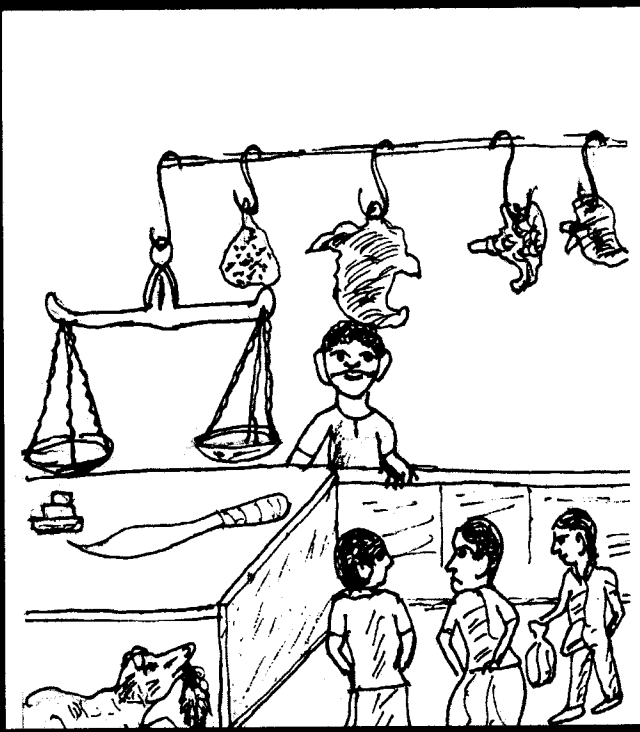
கலைவா அனைத்தும் செய்து காட்டிப் பயிற்சி
தரப்படும்.

தொடர்புகள்
மாலினி, சுந்தரமுர்த்தி,
ஊறணி,
மட்டக்களப்பு,
தொ.பே.இல. 0774796581

திருவள்ளூர் பூக்கி வந்தால்.....



**திருவள்ளூர்
இறைச்சிக் கடை.**



படியுங்கள் இது ஒரு விளம்பரம்

தாவூத் மாஸ்டர் ஓர் ஓய்வபெற்ற வாத்தியார். ஓர் எழுத்தாளரும் கூட. அதிக சமூக நாவல்களை எழுதி வீட்ட அவருக்கு நீண்ட நாட்களாக ஓர் “மர்ம நாவல் எழுதவேண்டும் என்ற ஆசை. அவரது ஆசைக் கேற்ப ஓர் வாடகை வீடு கிடைக்கிறது. அது தான், அந்த மலை வீடு. “மர்ம நாவல் எழுதுவதற்காக நண்பனது நூலகத்தில் இருந்து பல ஆராய்ச்சி “நூல்களையும் எடுத்து கொண்டு வந்து விட்டார். ஆனால் அவைகள் எதுவும் அவருக்கு தேவைப்படவில்லை. அதற்கு காரணம்! அந்த வீட்டில் நடைபெற்ற அடுக்கடுக்கான மர்மங்கள் தான். அவரது மருமகளை கொலை செய்வதாக மிரட்டும் அந்த அகோர மனிதன் யார்? இரவு நேரங்களில் உலாவருகின்ற அந்த மர்ம உருவம் எது? ஒரு நாள் இரவு அவர் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றார். மாடிக்கு சென்ற மருமகள் “வீல் என அலறுகிறாள். ஓடிப்போய் பார்க்கிறார். உறங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தையை காணவில்லை. பெல்கனிக்கு ஓடுகிறார்.

தலைகீழாக பெல்கனியில் குழந்தையை தொங்க விட்டிருக்கும் காட்சி அவரது இரத்தத்தை உறைய வைக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக மூலைக்குள் முடங்கிக் கிடக்கின்ற ஓர் சோகக் காவியம் தான் அந்த டயரி. அதை அவர் படிக்கிறார். படித்து கதையாக எழுதி போட்டு வருகின்றார். பிறகு என்ன நடக்கிறது. அறிய வேண்டுமா? இன்றே வாங்கிப் படியுங்கள். ஏ.சி. ஜகர்னா முஸ்தபா எழுதிய

“ ஓர் அபலையின் டயரி”

விறுவிறுப்பான மர்ம கதை. திகில் நாவல் தன் விலை 200

பொறாமை என்பது ஒரு மனிதனை என்னென்ன பாடுபடுத்துகிறது. என்பதை யாரும் உணர்வதில்லை. கணவனுக்கும், சகோதரனுக்கும் நடுவில் பெரும் போராட்டம் நடந்த கொண்டிருக்கிறது. நன்றியுடைய சகோதரனும் வேண்டும், பாசத்திற்குரிய கணவனும் வேண்டும் என்ற தர்ம சங்கடத்தில் சிக்கித் தவிக்கின்ற ஓர் பெண்ணின் சோகக் காவியமே அந்த நாவல். வாழ்க்கையை போராடி ஜெயிக்க வேண்டுமானால் பெண்களுக்குரிய பல படிப்பினைகளை பெற்றுக் கொள்ள இன்றே வாங்கிப் படியுங்கள். (இது சர்வதேச பரிசு பெற்றிருப்பதோடு, இலங்கை அரச அங்கீகாரம் பெற்ற நாவல்)

இது ஒரு ராட்சசியின் கதை.

(விறுவிறுப்பான சமூக நாவல்) விலை 250.

இது கிடைக்கும் இடங்கள்.

இஸ்லாமிய புக் ஹவுஸ் } தெமட்டகொடை
இஸ்லாமிய புக் சென்ற்றர் }

பூபல சிங்கம் - கொழும்பு - தெஹிவளை.

வீட்டிலிருந்து தபால் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். (தபால் செலவு இவைசம்) ஏ.சி ஜகர்னா முஸ்தபா என்ற பெயரில் என மணியோடர் எடுத்து கீழே உள்ள முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

A.C. JAREENA MUSTHAFA
NO. 120/H BOGAWATTHA ROAD
WELIVITA - KADUWELA
தொடர்புகளுக்கு: 0115020936



நீங்கள் வாழ்க்கையில்
வெற்றிபெற ஆஞ்சநேயர்
அழைக்கின்றார்.



உங்கள் வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகளா? திருமணம் நடக்கவில்லையா?

குழந்தைகள் இல்லையா? குடும்பத்தில் பிரச்சினையா?

வியாபாரம் நடக்கவில்லையா? வெளிநாட்டுப் பயணத்தில் தடையா?

தூம்பத்தியத்தில் பிரச்சினையா? செய்வியை பாதிப்பா?

ஏழரைச்சனி அட்டமா சனியால் பாதிப்பா?

செவ்வாய் தோஷமா? சர்ப்ப தோஷமா? வீடு காவல் செய்யவேண்டுமா? அனைத்து

காரியங்களையும் நிவர்த்தி செய்துகொள்ள இன்றே தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

ஆஞ்சநேய சுவாமியின் உபாசனையால் அருளாற்றல் பெற்றள்ள ஆஞ்சநேய உபாசகர்

சர்மாஜி ஆஞ்சநேயரின் அருட்சக்தி மூலம்

உங்கள் பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைக்கிறார்.

சந்திக்கும் நேரம்

காலை 9 மணி தொடக்கம் மாலை 6 மணி வரை தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

சர்மாஜி

ஆஞ்சநேய உபாசகர்

மாருதி ஜோதிட மாந்திரிக ஆலயம், வீரமங்கலர்

பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயர் ஆலயம்

தேக்கவத்தை, வவுனியா.

தொலைபேசி : 0759055667

E-MAIL : sankarsarma14@yahoo.com

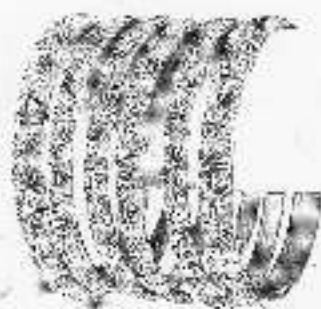


tj

Top Jewels

The Designer Collection

**டொப் ஜூவல்ஸ்
டோசல் சூவேல்கள்**



#4, Main Street, Kalmunai

T.P: 067-2229655 / 2229200

Email: topjewels@hotmail.com

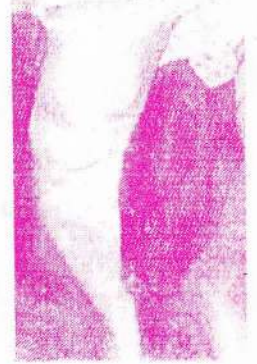
பல்ஸ் தெரபி அக்குபாங்சர்

- தீராத நோய்களால் சிவந்தவா?
- காலமெல்லாம் மருந்துகளால் ஒதாந்தரவா?

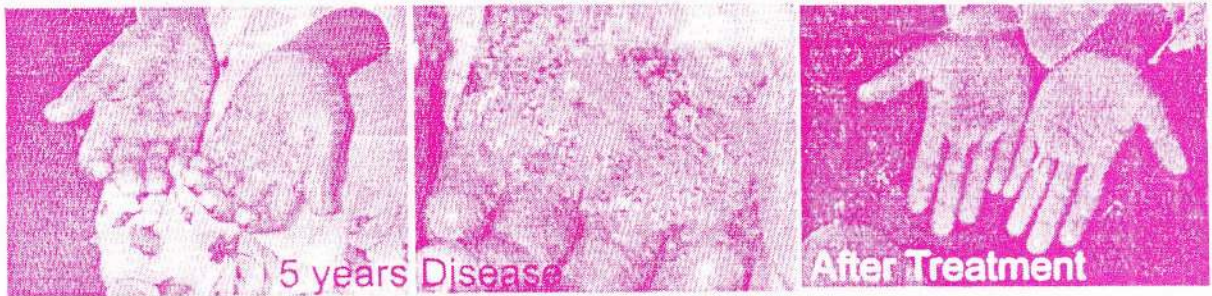


கவலையை விடுங்கள்

உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை அனைத்து நோய்களுக்கும் (மூட்டுவாதம், காஸ்ட்ரிக், அல்சர், மூலநோய், ஆஸ்த்துமா, சுகர், ப்ரஷர், பீனிசம், இருதய, கல்லீரல், சிறுநீரக நோய்கள், ஆண், பெண் இரகசிய நோய்கள், கருப்பை, மாதவிடாய் தொந்தரவுகள், ஒற்றைத் தலையிடி, இளநரை...etc



- மருந்து மாத்திரைகளின்றி
- பக்க விளைவுகளின்றி
- பத்தியங்களின்றி
- பல ஆயிரங்கள் செலவுகளுமின்றி நாடிப் பரிசோதனை செய்து தீராயின் மூல காரணம் அறியப்பட்டு முற்றாகக் குணமடையச் சிகிச்சை அளிக்கப்படும்.



PULSE THERAPY ACUPUNCTURE INSTITUTE

T.S.A. கட்டிடம், K.K. வீதி, புத்தளம்,

Branches: கொழும்பு, நீர்கொழும்பு கோட்டிராமுல்லை, அட்டிளைச்சேனை

T.P: 071 62 61 456